

001010873

Q. HORATI FLACCI

OPERA

EDIDIT

D.R. SHACKLETON BAILEY

BB

FIL 8

4.1

HO

16

STVNTGARDIAE IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI MCMLXXXV

DEGLI STUDI
DI FIRENZE
UNIVERSITÀ
BIB. LETT.
FILE
4.1
HO
1 E
001010783

PRAEFATIO

Quod ad Horatii codices attinet, eis quae C.O. Brink in *Artis Poeticae* editione¹ disputavit longe maximam partem assentior. Quos igitur adhibui, hi sunt:

B = Bernensis 363 s. IX-X

C et E = Monacensis lat. 14685 s. XI-XII. Duo in unum coniuncti qua ratione distinguantur, post Klingnerum Brink diligide exposuit.²

K = cod. S. Eugendi (St. Claude), Dép. Jura (Bibl. Municipale), n. 2 s. XI primum a Vollmero introductus.

B et C affines, accidente quidem sed coniunctione minus arta K, eumque consensum magni ponderis esse debere satis constat.

A = Parisinus lat. 7900A (pars abscissa in civica Hambur-

gensi bibliotheca collocata est) s. IX-X

a = Ambrosianus O. 136 sup. s. IX-X

Par pleurumque concors tum demum si quando dissident separatum laudavi.

R = Vaticanus Reg. lat. 1703 s. IX

V = Blandinius sive Blandinianus vetustissimus cum tri-

bus contubernalibus in bibliotheca PP Benedictorum S. Petri

CIP-Kurztitelaufnahme der Deutschen Bibliothek

Horatius:

[Opera]

Q. Horati Flacci Opera / ed. D.R. Shackleton Bailey —

Sveigardiae : Teubneri, 1985

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et

Romanorum Teubneriana)

ISBN 3-519-01436-X kart.

ISBN 3-519-01437-8 geb.

NE: Bailey, David R. Shackleton [Hrsg.]

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

©B.G. Teubner, Stuttgart 1985

Printed in Germany
Gesamtherstellung: Passavia Druckerei GmbH Passau

¹ *Horace on poetry* II (1971), 1–43. Vide etiam id. III (Epist. II), 1 sq. nec non ea quae nuperim scripta R. J. Tarrant in *Texts and transmission* ed. L. D. Reynolds (Oxonii, 1983), 182–6.

² Op. cit. II, 4–6: ‘Prolonged work ... convinced me that in principle Klingner was right when he based the distinction between C and E on the use of two different sources rather than on the putative difference of scripts, inks, and dates; see F. Klingner, *H*, LXX (1935), 379–81.’

in monte Blandinio (mont Blandin) Gandavii a. 1566, ut
videretur, concrematus. Lectiones eius complures in Horatii
editionibus suis inde ab a. 1565 servavit Iacobus Cruquius.
Hunc codicem traditionem peculiarem pretiosamque repre-
sentasse vix est quod dubitemus.

Sequuntur sex, quos in dactylicis cum Klingnero siglo Ψ
complecti convenient:

δ = Harleianus 2725 s. IX

π = Parisinus lat. 10310 s. IX-X

λ = Parisinus lat. 7972

l = Leidensis B. P. L. lat. 28 s. IX

φ = Parisinus lat. 7974 s. X

ψ = Parisinus lat. 7971 s. X

Hi ita unius sunt familiae ut δ et π , λ et l, φ et ψ artioribus
inter se vinculis cohaerent. Adde etiam alios duos codici δ
simillimos a Klingnero in illius identidem deficientis locum
subditos:

z = Vossianus lat. Q. 21

d = Harleianus 2688 s. IX-X

In lyricis tamen et iambis λ l ex classe Ψ removi; nam,
quod adhuc fefellisse videretur, in hac parte comites saepius
deserunt.

Nunc autem de g = Gothano duc. B. 61 s. XV pauca
animadvertenda; qui ex recentiorum colluvie ideo eminent
quod Blandini illius vetustissimi traditionem ex aliqua parte
conservat. Quod si Housmannio credas: 'this MS is so often
the faithful representative of V that its readings, where the
reading of V is not recorded, deserve the highest considera-
tion.'³ Nam Brinkio etiam codicis V apographon esse vide-

batur.⁴ Cautius et verius alii, velut Klingner:⁵ 'in g etiam
(vestigia) memoriae V insunt.' Sed ut communius agamus, in
Sermoribus quattuor locos inveni, qui affinitatem illam
apertius monstrare videantur:

1.6.126 campum lusumque (lusique g) trigonem Vg : ra-
bosi tempora signi cett.

2.3.303 manibus Vg (ζ): demens cett.

2.7.72 visa Vg : vasa cett.

2.8.88 albæ Vg (ζ) : albi cett.

Sunt autem amplius triginta qui inter V et g discrepantiam
exhibeant; quos ne universos laudem, sex eo ordine quo
occurrunt proponantur:

1.1.38 patiens (pacis) a B E R g : sapiens Ψ V

1.1.108 qui nemo V : ne non Ψ g : nemor cett.

1.2.90 lyncei B R δ V : -is E K λ l φ ψ g

1.2.93 depugis B E R V : depygis a K Ψ g

1.2.110 tolli B KV : illi g : pelli cett.

1.3.60 versemur V : versetur cett. (g)

Apparet, credo, etiam in dactylicis codicem g inter conta-
minatos et inquinatos habendum;⁶ quam ob rem hic illic
tantum laudavi, ceteros qui apud Klingnerum vel Brinkium
rarius advocantur neglexi vel sub siglo ζ comprehendendi.

Posteriorum manuum correctiones, utpote quae codicum
deteriorum turbæ auctoritate non praestent, perscribendas
non putavi. Alias incertae manus, quibus editores notas
'var.' et 'corr.' apponunt, plerasque eodem modo noravi.⁷

4 *Horace on poetry* II.8.

5 In editionis p. XXIV. Ceterum Gothanum inter 'codices conta-
minatos qui raro adhibentur' annumerat, re vera in dactylicis fre-
quentissime adhibet. Nam in ceteris negligitur auctore post Kel-
lerum Lenchantin de Gubernatis (ed. alt. p. XIX): 'ob crebrum cum
aliis codicibus contactum contaminata et inquinata praebet ideo-
que in carminibus neglegit potest.'

6 Vide annotationem superiorem.

7 Ne primis manibus certius assignandas existimem obstat quod
660 'cod. Gothanus Blandiniani vetustissimi adsecula.'

³ JPh 18 (1890), 19 = Cl. pap. 149 sq.; cf. eundem ad Manil. 5,

Codices qui in quoque loco praesto sunt in omni textus pagina supra apparatus criticum indicantur. Quem, quod ad codicum varias lectiones attinet, multis quae ad textum nullum momentum habent praetermissis breviorem feci; idem virorum doctorum conjecturis campum dedi largiori rem. Neque id mihi sumpsi (Klingneri verbis utor) ut aut in ignotis exemplaribus inquirendis aut notis ab integro excutendis operam impenderem.⁸

Iam ut scholia attingamus, Porphyrioni attributa ab Holdero edita ut cuique loco pertinet ex codice longe optimo Vaticano (s. IX) constanter protuli, lemmata ubi cum interpretatione consentient uno siglo (P) complexus, alibi separatum (P); quem codicem Horatianos vetustissimos antiquitate aquiparare meminisse oportet. Pseudacrontea a Kellero edita neque inter se distinxii neque ubi 'Porphyrioni' suffragantur commemoravi. Atque adeo nescio an omnino negligenda fuerint,⁹ quod in eis feci quae apud H. J. Botschuyver sine fructu excussi.¹⁰

⁸ Cf. Brinkium, *Horace on poetry* II, 1 sq.: No one can deny the possibility that there is textual gold hidden in the uncollated codices ... but there is scarcely much of it and while *Textgeschichte* is likely to profit from a much more extended study, the text of H. is not likely to profit. As for collation, I doubt if anyone can seriously fault Keller's and Holder's painstaking and meticulous work. I have tried to do so ... Except for the details of K, the harvest has been minute. Improvement of text and app. crit. is not to be hoped for from recollection.'

⁹ Vide quae nuper scripsit J. E. G. Zetzel, *Latin textual criticism in antiquity*, 1981, 170. Sed rem nondum satis enucleatam praecidere nolui.

¹⁰ Clementius aequo Brink, op. cit. II, 39: 'the not very useful λ. ϕ. ψ. scholia.' Vide Enkii (*MPb* 45 (1928), 143–146) et Buechneri (*JAW* 267 (1939), 17 sq.) recensiones. Illud vix intellego, quod quater (ad *Carm.* 2, 1, 38; 3, 4, 69; 3, 20, 8; *Epo.* 5, 87) Lambini recentiorumque conjecturae in lemmatibus exhibentur.

In rebus orthographicis miser esse non studui, nec non lectorem benevolum ad G. P. Gooldii observationses in *HSCP* 69 (1965), 9–11 prolatas libenter revocarim.

Ex editorum commentatorumque legione post Bentleium hos praecipue in manibus habui: F. Bothe (cum aliorum annotationibus), J. G. Orelli, E. H. Peerkamp, L. Müller, O. Keller et A. Holder, A. Palmer, A. Kiessling – R. Heinze, F. Vollmer, A. Y. Campbell (ed. primam), F. Klingner, M. Lenchantin de Gubernatis (ed. alt. curante D. Bo), D. Bo, C. O. Brink, R. G. M. Nisbet et M. H. Hubbard.

'I do not think there exists today a fully critical edition of Horace's poems' Brink.¹¹ Ecquid hoc libro ad hunc orationis proprius accesserim Horatiumque 'meliorem cultioremque' reliquerim decernant intellegentes.

Scribebam Cantabrigiae Massachusetts mense Ianuario MCMLXXXIV

D. R. SHACKLETON BAILEY

¹¹ *Wolffenbütteler Forschungen* (1981), 15.

Brink^a = C.O. Brink, 'Horatian notes', *PCPhS* N. S. 15 (1969), 1-6

Brink^b = Idem, 'Horatian notes II', *ibid.* N. S. 17 (1971), 17-29 (ideo raro a me nominatum citatae quod plerasque in N.-H. (*vide infra*) secundo volumen ad locos singulos notatas invenias)

Brink^c = Idem, 'Horatian notes III', *ibid.* N. S. 28 (1982), 30-56

N.-H. = R.G.M. Nisbet et M.H. Hubbard, *A commentary on Horace Odes I and II* (Oxonii, 1970 et 1978)

* Asteriscis lectiones notavi de quibus in libello nostro *Profile of Horace* (Londinii et Cantabrigiae Mass. 1982) disputatum est. vide etiam quae in HSCP 89 (1985) prolaturus sum.

CARMINUM LIBER PRIMUS

1

Macenas, atavis edite regibus,
o et praesidium et dulce decus meum:
sunt quos curriculo pulverem Olympicum
collegisse iuvat, metaque fervidis
evitata rotis palmaque nobilis
terrarum dominos evehit ad deos;
hunc, si mobilium turba Quiritium
certat tergeminis tollere honoribus;
illum, si proprio condidit horreo
quidquid de Libycis verritur areis;
gaudentem patrios findere sarculo
agros Attalicis conditionibus
numquam dimoveas, ut trabe Cypria
Myrtoum pavidus nauta seget mare;
luctantem Icarii fluctibus Africum
mercator metuens otium et oppidi
laudat rura sui, mox reficit rates
quassas, indocilis pauperiem pati;
est qui nec veteris pocula Massici

5

10

15

A(a)BERΛΙΨ

1. 3 Olympicō Heinze	6 evehit (P): -here Bentley
13 demovreas BR : dim- cett. Vox Donat. Ter. Ad. 230	17 tuta
Acīdātūs (B)	

nec partem solidu demere de die

spernit, nunc vindi membra sub arbuto

stratus, nunc ad aquae lene caput sacrae;

multros castra iuvant et lituo tubae

permixtus sonitus bellaque matribus

detestata; manet sub lōve frigido

venator tenerae coniugis immemor,

seu visa est catulis cerva fidelibus

seu rupit teretes Marsus aper plagas.

Me doctarum hederae præmia frontium

dis miscent superis, me gelidum nemus

Nympharumque leves cum Satyris chori

secernunt populo, si neque tibias

Euterpe cohobet nec Polyhymnia

Lesboum refugit tendere barbiton.

quod si me lyricis vatisbus inseres,

sublimi feriam sidera vertice.

terruit gentis, grave ne rediret

saeculum Pyrrhae nova monstra questac,

omne cum Proteus pecus egit altos

visere montis,

piscium et summa genus haesit ulmo,

nota quac sedes fuerat columbis,

et superiecto pavidae natarunt

aequore dammae.

vidimus flavum Tiberim retortis

litore Etrusco violenter undis

ire detectum monumenta regis

templaque Vestae,

Ilae dum se nimium querenti

iactat ultorem, vagus et sinistra

labitur ripa lōve non probante u-

xoriis amnis.

audiet civis acuisse ferrum

quo graves Persæ melius perirent,

audier pugnas virtio parentum

rara iuventus.

quem vocet divum populus ruentis

imperi relous? prece qua fatigent

virgines sanctæ minus audientem

carmina Vestam?

A (a) BERΛΙΨ

25 detestanda S sch. Stat. Th. 3, 377 32–36 text. *recept.*,

quem pro corrupto habeo, tamen reliqui. melius, opinor, sic: secer-

nunt populo, si ... nec Polymnia / Lesboum (ego: cf. 1, 26, 11):

-oum etiam P) refugit tendere barbiton / chords (Bergk), me lyricis

vatibus inserens (idem) / ... vertice 35 inseris Ψ

A (a) BERΛΙΨ

2. 10 columbis (*Victorin. GL 6, 157]* pal- π corr. P (B)

19 non (P)] *anme* num (= *fortasse*)?

rapuisse f-Jeep : iacuisse ferro Bergk

audax omnia perpeti
gens humana ruit per vetitum nefas.
audax Iapeti genus
ignem fraude mala gentibus intulit;
post ignem aetheria domo
subductum macies et nova febrium
terris incubuit cohors,
semotique prius tarda necessitas
leti corripuit gradum.
expertus vacuum Daedalus aera
pennis non homini datis;
perrupit Acheronta Herculeus labor.
nil mortalibus ardui est:
caelum ipsum petimus stultitia neque
per nostrum patimur scelus
iracunda Iovem ponere fulmina.

25

30

35

40

Solvitur acris hiems grata vice veris et Favoni,
trahuntque siccas machinae carinas,
ac neque iam stabulis gaudet pecus aut arator igni,
nec prata canis alblicant pruinis.

4

Quis multa gracilis te puer in rosa
perfusus liquidis urget odoribus
grato, Pyrrha, sub antro?
cui flavam religas comam,

5

iam Cytherea choros ducit Venus imminentे luna,
iunctaeque Nymphis Gratiae decentes
alterno terram quatiant pede, dum gravis Cyclopum
Vulcanus ardens versat officinas.
nunc decet aut viridi nitidum caput impedire mytro
aut flore terrae quem ferunt solitae;
nunc et in umbrosis Fauno decet immolare lucis,
seu poscat agna sive mali haedo.

5

10

15

20

26 gens] mens *Oudendorp* vetitum et *Duhamel*: -tun in *Bur-*
man 27 audax *et hic et in 25 vix samum*] fallax *N. Heinlius*;
furax Palmer 35 pinnis AR^{ox}, quod amplus non curabo
37 ardui (*B*) -uum ER

4. 8 versat *Wade* (*cf. Sen. Phaedr. 191*) visit AERΛI Sacerd.
GL 6, 544: urit Ψ: urget *Scaliger* officinam *Sacerd.* 19 Ly-
cidan *vel sim. a R* (*B*) -am cett.

5

10

15

20

simplex munditiis? heu, quotiens fidem
mutatosque deos flebit! ut aspera
nigris aquora ventis
emirabitur insolens,

qui nunc te fruitur credulus aurea,
qui semper vacua, semper amabilem
sperat, nescius aurae
fallacis! miser, quibus
intemptata nites! me tabula sacer
votiva paries indicat uvida
suspendisse potenti
vestimenta manus deo.

6

Scriberis Vario fortis et hostium
victor Maenonii carminis alite,
qua rem cumque ferox navibus aut equis
miles te duce gesserit:
nos, Agrippa, neque haec dicere nec gravem
Pelidae stomachum cedere nescii
nec cursus duplicitis per mare Ulixei
nec saevam Pelopis domum

5

10

5

conamur, tenues grandia, dum Pudor
imbellisque lyrae Musa potens vetat
laudes egregii Caesaris et tuas
culpa deterere ingeni.

quis Martem tunica tectum adamantina
digne scripserit aut pulvere Troico
nigrum Merionen aut ope Palladis
Tydiden superis parem?

nos convivia, nos proelia virginum
sectis in iuvenes ungulibus acrum
cantamus, vacui sive quid urimur,
non praeter solitum leves.

15

10

Laudabunt alii claram Rhodon aut Mytilenen
aut Epheson bimarisve Corinthi
moenia vel Baccho Thebas vel Apolline Delphos
insignis aut Thessala Tempe;

sunt quibus unum opus est intactae Palladis urbem
carmine perpetuo celebrare
indeque deceptam fronti praeponere olivam;
plurimus in lunonis honorem

5

15

15

10

A(a) BERΛΙΨ

5. 6 ut *coni*. Cunningham : et *codd.* 8 ut mirabitur *coni*.
Bentley : heu m- *vir doctus ap. Cunningham* 16 deo (*P*) deae
Zielinski

6. 2 alite (*P*) -ti Passerat 3 qua Σ (B) (*v. Brink^a*) quam
codd. P

A(a) BERΛΙΨ

13–16 *del. Peerlkamp*, post 4 *ponit Housman*
Housman; num hic? 18 *sectis (P)* strict- Bentley 19 *de inter-*
punct. v. Brink^a

7. 2 epheson ΦΨ *metricorum* (GL 6) *pars*] -sum cett. *metri-*
corum pars maior 6–7 *celebrare / indeque Bouvier*; -re et /
undique codd.

aptum dicet equis Argos ditisque Mycenas:

me nec tam patiens Lacedaemon

nec tam Larisae percussit campus opimae

quam domus Albuneae resonantis

et praeceps Anio ac Tiburni lucus et uda

mobilibus pomaria rivi.

albus ut obscuro deterget nubila caelo

sæpe Notus neque parturit imbris

perpetuo, sic tu sapiens finire memento

tristitiam vitaeque labores

mollis, Plance, mero, seu te fulgentia signis

castra tenet seu densa tenebit

Tiburis umbra tui. Teucer Salamina patremque

cum fugeret, tamen uda Lyaeo

tempora populea fertur vinxisse corona,

sic tristis affatus amicos:

‘quo nos cumque feret melior Fortuna parente,
iòimus, o socii comitesque.

nil desperandum Teucro duce et auspice Teucro.
certus enim promisit Apollo

ambiguam tellure nova Salamina futuram.

o fortis peioraque passi

mecum saepe viri, nunc vino pellite curas:
cras ingens iterabimus aequor.’

Lydia, dic, per omnis

te deos oro, Sybarin cur properes amando

Perdere? cur apricum

deserit Campum patiens pulveris atque solis?

cur neque militaris

inter aequalis equitat, Gallica nec lupatis

temperat ora frenis?

cur timet flavum Tiberim tangere? cur olivum

sanguine viperino

cautius vitat neque iam livida gestat armis

bracchia, saepe disco,

saepe trans finem iaculo nobilis expedito?

quid latet, ut marinæ

filium dicunt Thetidis sub lacrimosa Troiae

funera, ne virilis

cultus in caedem et Lycias proriperet catervas?

A (a) BERΛΙΨ

8. 2 te deos oro φψλ¹ P^l Caes. Bass. GL 6, 270, 5 Fortunat.

⁹ dicet λιδπφ : dicit cett. P^l (Serv. codd. A. 1, 24 et 11, 246
variant) 17 perpetuo Ψλ¹ (B) : -uos AER Serv. G. 1, 460 (pro
nom. sing. accipit Vollmer) 26 post ibimus plene dist. Bent-
ley 27 teucro (alt.) Ψλ¹: -ri cett. οκ Victorin. GL 6, 115:
phoebo Bentley auspicie; Teucro (vel -ri) / certus Wade, alii

31 curas (P^l) -am E R

A (a) BERΛΙΨ

8. 2 te deos oro φψλ¹ P^l Caes. Bass. GL 6, 270, 5 Fortunat.

⁹ ibid. 300, 20 : hoc d-oro δπ : hoc d-vere cett. οκ Caes. Bass. l.c. v.
14 Fortunat. l.c. v. 27(dea) Victorin. GL 6, 87 (cf. 166.1) Diomed.
GL 1, 508.520 properas π (variant test.) 4 deserit Withof:
oderit codd. P 6 equitat δπ (B) : -tet cett. οκ 7 temperat δ
(B) : -ret cett.

9. 4 de interrog. v. N.-H.

dissolve frigus ligna super foco
large reponens atque benignius
deprone quadrimum Sabina,
o Thaliarche, merum diota.
permitte divis cetera, qui simul
stravere ventos acquore fervido
deproeliantis, nec cupressi
nec veteres agitantur orni.
quid sit futurum cras fuge quaerere et
quem Fors dierum cumque dabit lucro
appone, nec dulcis amores
sperne puer neque tu chores,
donec virenti canities abest
morosa. nunc et Campus et areae
lenesque sub noctem susurri
composita repetantur hora,
nunc et latentis proditor intimo
gratus puellae risus ab angulo
pignusque dereptum lacertis
aut digito male pertinaci.

10

15

20

25

30

35

te canam, magni Iovis et deorum
nuntium curvaeque lyrae parentem,
callidum quidquid placuit iocoso
condere furto.
te, boves olim nisi reddisses
per dolum amotas, puerum minaci
voce dum terret, viduus pharetra
risit Apollo.
quin et Atridas duce te superbos
Ilio dives Priamus relicto
Thessalosque ignis et iniqua Troiae
castra fefellit.
tu pias laetis animas reponis
sedibus virgaque levem coeres
aurea turbam, superis deorum
gratus et imis.

10

15

20

25

30

35

16

O matre pulchra filia pulchrior,
quem criminosis cumque voles modum
pones iambis, sive flamma
sive mari libet Hadriano.

non Dindymene, non adytis quatit
mentem sacerdotum incola Pythii,

non Liber aequa, non acuta
sic germinant Corybantes aera,

tristes ut irae; quas neque Noricus
deterret ensis nec mare naufragum
nec saevus ignis nec tremendo
Iuppiter ipse ruens tumultu.

fertur Prometheus addere principi

limo coactam particulam undique,
desectam et insanis leonis

vim stomacho apposuisse nostro.

irae Thyesten exitio gravi
stravere et altis urbibus ultimae

stetere causae cur perirent
funditus imprimeretque muris

hostile aratrum exercitus insolens.
compesce mentem; me quoque pectoris

temptavit in dulci iuventa
fervor et in celeris iambos

5

misit furentem. nunc ego mitibus
mutare quaero tristia, dum mihi
fias recantatis amica
opprobriis animumque reddas.

17

Velox amoenum saepe Lucretilem
mutat Lycaco Faunus et igneum

defendit aestatem capellis
usque meis pluviosque ventos.

impune tutum per nemus arbudos
quaerunt latentis et thyma deviae

olentis uxores mariti,
nec viridis metuunt colubras

nec Martialis haediliæ lupos,
utcumque dulci, Tyndari, fistula

valles et Usticae cubantis
levia personuere saxa.

di me tuentur. dis pietas mea
et Musa cordi est. hic tibi copia

manabit ad plenum benigno
ruris honorum opulenta cornu.

10 15

A (a) BERΛΙΨ

A (a) BERΛΙΨ

16. 6 Pythii Palmer (*etiam adyti (Hemsterhuyss) ... Pythii*) :
-ius cod. 14 coactam Bentley : -tus cod. ΟΧ

17. 5 totum Σ (B), *fort. recte*
AE 14 hic π : hinc cett. pl. ΟΧ 9 (ha)ediliae (P, cf. ΟΧ) -lia

12

Quem virum aut heroa lyra vel acri
tibia sumis celebrare, Clio?
quem deum? cuius recinet iocosa
nomen imago

aut in umbrosis Heliconis oris
aut super Pindo gelidove in Haemo,
unde vocalem temere insecurae

Orpheo silvae,

arte materna rapidos morantem
fluminum lapsus celerisque ventos,

blandum et auritas fidibus canoris
ducere quercus?

quid prius dicam solitis Parentis
laudibus, qui res hominum ac deorum,
qui mare et terras variisque mundum
temperat horis?

unde nil maius generatur ipso
nec viget quidquam simile aut secundum.
proximos illi tamen occupabit

Pallas honores,

proeliis audax; neque te silebo,
Liber, et saevis inimica virgo
beluis, nec te, metuende certa,
Phoebe, sagitta.

A (a) BERΛΙΨ

12. 2 sumis (οχι) (B)] sumes δφψλιν 3 recinet (reti-)
(V οχι) : -nit A var. δφψ 8 belvae G Wolff : cervae Campbell
11 blandum (P) doctum Serv. G. 1, 308 12 quercus (P) cau-
tres Jortin 15 et a ER : ac (*'quod e v. 14 irrepit'* L. Müller) A B
corr. λι : aut Ψ : om. B pr. terram Ψ 19 occupabit R. Ste-
phanus (cf. Brink^a) : -avit codd. (B) 21 preliis audax *cum se-*
quentibus coniungunt nonnulli

12

dicam et Alciden puerisque Ledae,
hunc equis, illum superare pugnis
nobilem; quorum simul alba nautis
stella refulsit,

defluit saxis agitatus umor,
concidunt venti fugiuntque nubes,
et minax, †quia† sic volvere, ponto
unda recumbit.

Romulum post hos prius an quietum
Pompili regnum memorem an superbos

Tarquini fascis, dubito, an †Catoni†
nobile letum.

Regulum et Scauros animaque magnae
prodigum Paulum superante Poeno
gratus insigni referam Camena

Fabriciumque.
hunc et incomptis Curium capillis
utilem bello tulit et Camillum

saeva paupertas et avitus arto
cum Lare fundus.

10

15

20

31 quia (V P) qui B : quod R (?) : quoniam Kreussler : ut Voll-
mer sic di voluere edd. vett. (B) sicut v- La Penna minaci
(sic v-) Lemchantin, band male 35 an Catonis (P^l οχι) anne Curti
Bentley (*alium regem desidero; fort. anne Tulli / fibile*) 41 in-
comptis (οχι Charis. GL 1, 104 Serv. A. 12, 100) intonsis Quint. 9,
3, 18; cf. sch. λ φ ψ (Botschuyven) non tondebatur propter severita-
tem servandam (*incomptis in lemm.*) 43 saeva (οχι) sancta Bent-
ley art. ed. Mediol. 1477 (B) : apto codd. P

dicam et Alciden puerisque Ledae,
hunc equis, illum superare pugnis
nobilem; quorum simul alba nautis
stella refulsit,

defluit saxis agitatus umor,
concidunt venti fugiuntque nubes,
et minax, †quia† sic volvere, ponto
unda recumbit.

Romulum post hos prius an quietum
Pompili regnum memorem an superbos

Tarquini fascis, dubito, an †Catoni†
nobile letum.

Regulum et Scauros animaque magnae
prodigum Paulum superante Poeno
gratus insigni referam Camena

Fabriciumque.
hunc et incomptis Curium capillis
utilem bello tulit et Camillum

saeva paupertas et avitus arto
cum Lare fundus.

35

30

crescit occulto velut arbor aewo
fama Marcelli⟨s⟩: micat inter omnis
Iulium sidus velut inter ignis
luna minores.

gentis humanae pater atque custos,
orte Saturno, tibi cura magni
Caesaris fatis data; tu secundo
Caesare regnes.

ille, seu Parthos Latio imminentis
egerit iusto domitos triumpho
sive subjectos Orientis orae
Seras et Indos,

te minor laetum reget aequus orbem;
tu gravi curru quaties Olympum,
tu parum castis inimica mittere
fulmina lucis.

55

5

13

Cum tu, Lydia, Telephi
cervicem roseam, cerea Telephi
laudas bracchia, vae, meum
fervens difficili bile tumet iecur.

60

10

tum nec mens mihi nec color
certa sede manet, humor et in genas
furtim labitur, arguens
quam lentis penitus maceret ignibus.

uror, seu tibi candidos
turparunt umeros immodicae mero
rixiae sive puer furens
impressit memorem dente labris notam.

non, si ne satis audias,
spères perpetuum dulcia barbare
laudentem oscula, quae Venus
quinta parte sui nectaris imbuit.

15

5

felices ter et amplius
quos irrupta tenet copula nec malis
divulsus querimoniis
suprema citius solvet amor die!

20

10

14

O navis, referent in mare te novi
fluctus, o quid agis? fortiter occupa
portum. nonne vides ut
nudum remigio latus
et malus celeri saucius Africo
antennaeque gemant ac sine funibus
vix durate carinæ
possint imperiosius

5

A(a)BERΛΙΨ

A(a)BERΛΙΨ

46 Marcellis *Peerlkamp*; -lli *codd. P* 55 *aurae Campbell*

57 laetum A.B.E.οꝝ: latum R.ΛΙΨ regit Ψ

13. 2 cerea (οꝝ *Serv. B. 2, 53]*) lactea *Caper GL 7, 98*

5 tum ΨΛΙ: tunc *cett.* οꝝ 6 manet B (B) (*cf. Brink^c, p. 33*):
-ent *cett.* 19 *divulsus (divol-)(οꝝ]-sos Muretus*

14. 2 *flatus Palmer*

namque me silva lupus in Sabina,
dum meam canto Lalagen et ultra
terminum curis vagor expeditis,
fugit inermem;
quale portentum neque militaris
Daunias latis alit aesculetis
nec Iubae tellus generat, leonum
arida nutrit.

10

pone me pigris ubi nulla campis
arbor aestiva recreatur aura,
quod latus mundi nebulae malisque
Iuppiter urget;

20

pone sub curru nimium propinquui
solis in terra domibus negata:
dulce ridentem Lalagen amabo,
dulce loquentem.

23

Vitas inuleo me similis, Chloe,
quaerenti pavidam montibus aviis
matrem non sine vano
aurarum et situac metu.

nam seu mobilibus ve(p)ris inhorruit
ad ventum foliis seu virides rubum
dimovere lacertae,
et corde et genibus tremit.
atqui non ego te tigris ut aspera
Gaetulusve leo frangere persequor:
tandem desine matrem
tempestiva sequi viro.

10

20

Quis desiderio sit pudor aut modus
tam cari capitis? praecipe lugubris
cantus, Melpomene, cui liquidam pater
vocem cum cithara dedit.

ergo Quintilium perpetuus sopor
urget: cui Pudor et Iustitiae soror,
incorrupta Fides nudaque Veritas
quando ullum inventet parem?

multis ille bonis flebilis occidit,
nulli flebilior quam tibi, Vergili.
tu frustra pius, heu, non ita creditum
poscis Quintilium deos.

5

10

A (a) BERΛΙΨ
11 expeditis (V P) -tus Σ (B), fort. recte 14 Daunias (P^b) -ia
πλP : -ia in edd. vett.
23. 1 vitas Σ Comm. Cruq. : -at codd. P metrici

A (a) BERΛΙΨ
5. vepris Gogauvis (B) : veris codd. VP
tus : adventus codd. VP : ad ventus Keller
24. 1-8 tetrasticha inter se mutat Campbell, coll. Serm. 2, 5,
101 sq. 6 et iustitia et Waddel

25

at vulgus infidum, ut meretrix, retro
periura cedit, diffugunt cadis
cum faece siccatis amici
ferre rugum pariter dolosi.

39

5

caris multa sodalibus,
nullis plura tamen dividit oscula
quam dulci Lamiae, memor
actae non alio rege pueriae

mutataeque simul togae.
Cressa ne caret pulchra dies nota,
neu promptae modus amphorae
neu morem in Saliuum sit requies pedum,

10

orbis Britannos et iuvenum recens
examen Eois timendum
partibus Oceanaque rubro.
heu heu, cicatricum et sceleris pudet
fratrumque, quid nos dura refugimus
aetas? quid intactum nefasti
liquimus? unde manum iuventus

30

metu deorum continuit? quibus
pepercit aris? o utinam nova
include diffingas retusum in
Massagetas Arabasque ferrum!

15

35
omnes in Damalin putris
deponent oculos, nec Damalis novo
divelletur adultero
lascivis hederis ambitiosior.

20

36

Et ture et fidibus iuvat
placare et vituli sanguine debito
custodes Numidae deos;
qui nunc Hesperia sospes ab ultima

37

Nunc est bibendum, nunc pede libero
pulsanda tellus, nunc Salaribus
ornare pulvinar deorum
tempus erat dapibus, sodales.

A(a) BERΛΙΨ

36. 11 neu] nec R Ψ P^l 12 neu] nec^u A : nec R Ψ P^l
13-14 vix sana haec; v. N-H. post 16 *transp. Peetkamp*

25 ut Cunningham: et codd. p^l 33 heu heu B Ξ : heheu
Ψλ]: eheu δφ: heu A ER V p^l 36 liquimus (P^l ΟΞ] linq-

R 17 damalin Ψ:-im cert. (de R n. l.)

aBE 39 diffingas (P^l) defl-BλΙψ(B); diffingas π

37. 3 ornare (P^l ΟΞ] ornasse Usener

antehac nefas depromere Caecubum
cellis avitis, dum Capitolio
regina †dementis† ruinas
funus et imperio parabat
contaminato cum grege turpium,
morbo virorum, quidlibet impotens
sperare fortunaque dulci
ebria. sed minuit furem
vix una sospes navis ab ignibus
mentemque lymphamatam Mareotico
redegit in veros timores
Caesar ab Italia volantem
remis adurgens, accipiter velut
mollis columbas aut leporem citus
venator in campis nivalis
Haemoniae, daret ut catenis
fatale monstrum; quae generosius
perire quaerens nec muliebriter
expavit ensem nec latentis
classe cita reparavit oras,
ausa et iacentem visere regiam
vultu sereno, fortis et asperas
tractare serpentis, ut atrum
corpore combiberet venenum,

5
saevis Liburnis scilicet invidens
privata deduci superbo
non humiliis mulier triumpho.

deliberata morte ferocior,
saevis Liburnis scilicet invidens
privata deduci superbo
non humiliis mulier triumpho.

5
38
Persicos odi, puer, apparatus.
displacent nexae philyra coronae;
mitte sectari, rosa quo locorum
sera moretur.

5
simplici myrto nihil allabores
sedulus curio. neque te ministrum
dedecet myrtus neque me sub arta
vite bibentem.

20

fatale monstrum; quae generosius
perire quaerens nec muliebriter
expavit ensem nec latentis

classe cita reparavit oras,

ausa et iacentem visere regiam

vultu sereno, fortis et asperas

tractare serpentis, ut atrum
corpore combiberet venenum,

25

A (a) BERΛΙΨ

7 dementis (οὐκ) -ter Palmer: demens et Campbell: fort. de-
mens, heu (*uel vae vel iam*) 9 *distinxī* (*cf. Brink^b, p. 17 et Iuv.*
4. 3 solaque libido forteſ (deliciae) 18 *citus*] canis Wyngaar-
den: catus Palmer 24 *reparavit** (P^l P^(?))] penetr. Bentley
25 iacentem (οὐκ) ta- Σ (B) : vacantem Campbell 28 pectore Σ

A (a) BERΛΙΨ

A (a) BERΛΙΨ
30 parvis Campbell
38. 6 cura (*imper.*) Bentley

25

omnes eodem cogimur, omnium
versatur urna serius oculus
sors exitura et nos in aeternum
exsiliuum impositura cumbae.

4

Ne sit ancillae tibi amor pudori,
Xanthia Phoebe; prius insolentem
serva Briseis niveo colore
movit Achillem,
movit Aiaceum Telamone natum
forma captivae dominum Tecmessae,
arsit Atrides medio in triumpho
virgine rapta,
barbare postquam cecidere turmae
Thessalo victore et ademptus Hector
tradidit fessis leviora tolli
Pergama Grais.

10

nescias an te generum beati
Phyllidis flavae decoret parentes;
regium certe genus et Penatis
maeret iniquos.

15

crede non illam tibi de scelestis
plebe dilectam, neque sic fideliem,
sic lucro aversam potuisse nasci
matre pudenda.

20

bracchia et vultum teretesque suras
integre laudo; fuge suspicari
cuius octavum trepidavit aetas
claudere lustrum.

5

Nondum subacta ferre iugum valet
cervice, nondum munia comparis
aequare nec tauri ruentis
in Venerem tolerare pondus.
circa virentis est animus tuae
campos iuvencae, nunc flaviis gravem
solantis aestum, nunc in udo
ludere cum vitulis salicto

5

praegestientis, tolle cupidinem
immisis uvae. iam tibi lividos
distinguet autumnus racemos
purpureo varius colore,

10

iam te sequetur; currit enim ferox
aetas et illi quos tibi dempsert
apponet annos. iam proterva
fronte petet Lalage maritum,
dilecta quantum non Pholoe fugax,
non Chloris, albo sic unero nitens
ut pura nocturno renidet
luna mari, Cnidiusve Gyges;

20

quem si spuellarum inserentes choro,
mine sagacis falleret hospites
discrimen obscurum solutis
crinibus ambiguoque vultu.

6

Septimi, Gadis aditure mecum et
Cantabrum indoctum iuga ferre nostra et
barbaras Syris, ubi Maura semper
aestuat unda,

Tibur Argeo positum colono
sit meae sedes utinam senectae,
sit modus lasso mari et viarum
militiaeque.

unde si Parcae prohibent iniquae,
dulce pellit omnis Galaei
flumen et regnata petam Laconi
rura Phalanthro.

ille terrarum mihi praeter omnis
angulus tridet, ubi non Hymetto
mella deceidunt viridiique certat
baca Venafro,

ver ubi longum tepidasque praebet
Iuppiter brumas et amicus Aulon
fertili Baccho minimum Falernis
invidet uvis.

A(a) BERΛΙΨ

6. 7 modus (P)] domus *Peerlkamp* 18 amicus (P^h) : -ctus
N. Heinsius : apricus Bentley : amatus *Campbell* 19 fertili (P^h)
-lis φ ψ λι Serv. A. 3, 553 (B)

ille te mecum locus et beatae
postulant arcas; ibi tu calentem
debita spages lacrima favillam
vatis amici.

7

O saepe necum tempus in ultimum
deducte Bruto militiae duce,
quis te redonavit Quiritem
dis patriis Italoque caelo,

Pompei, neorum prime sodalium?
cum quo morantem saepe diem mero
fregi coronatus nitentis
malobathro Syrio capillos.

tecum Philippos et celarem fugam
sensi relicta non bene parvula,
cum fracta virtus et minaces
turpe solum tetigere mento.

sed me per hostis Mercurius celer
denso paventem susculit aere;
te rursus in bellum resorbens
unda fretis tulit aestuosis.

ergo obligatam redde Iovi dapem
longaque fessum militia latus
depone sub lauru mea, nec
parce cadis tibi destinatis.

15 20

A(a) BERΛΙΨ

7 pompeii B inscr. R Pad 15 : -pi A B Eλ οκ : -pili R Ψι

oblivioso levia Massico
ciboria exple, funde capacibus
unguenta de conchis, quis udo
deproperare apio coronas
curave myrto? quem Venus arbitrum
dicet bibendi? non ego sanius
bacchabor Edonis, recepto
dulce mihi furere est amico.

adde quod pubes tibi crescit omnis,
servitus †crescit† nova, nec priores
impiae tectum dominae relinquunt
saepe minati.
te suis matres metuunt invencis,
te senes parci miseraeque nuper
virgines nuptae, tua ne retardet
aura maritos.

25

8

Ulla si iuris tibi perierati
poena, Barine, nocuisset umquam,
dente si nigro fieres vel albo
turpor ungui,
crederem; sed tu, simul obligasti
perfidum votis caput, enitescis
pulchrior multo iuvenumque prodis
publica cura.

5

expedit mattis cineres opertos
fallere et toto tacitura noctis
signa cum caelo gelidaque divos

10

morte carentis.
ridet hoc, inquam, Venus ipsa, rident
simplices Nymphae ferus et Cupido,
semper ardents acuens sagittas
cote cruenta.

15

A(a) BERΛΙΨ

18 crescit] ut sit *Lehrs* (*melius* quae sit, *ut monent* N.-H.) : *dili-*
alia 23–24 retardet aura (*P Serv. A. 6, 204*) : -et cura *S (B)* :
-ent ora *Schrader*

8. 1 perierati B R P' (*cf. Diomed. codd. AM GL 1, 524*) : pei-
cett. *or.* barin(a)e (*P' or.* (B)) va-AB var. E *P or.* 3 albo *Userer*
(*cf. 3, 27, 18 sq.*) : uno codd. : unco *Horkel*

9. 1 hispidos (*P*) *vix sanguum*] *Histricos nescio quis* : *anne Hi-*
stricis? nubibus sine *epitheto flaccere monet Campbell*

20

9

Non semper imbræ nubibus hispidos
manant in agros aut mare Caspium
vexant inaequales procellæ
usque, nec Armenis in oris,
amice Valgi, stat glacies iners
mensis per omnis aut Aquilonibus
querqueta Gargari laborant
et foliis viduantur ornati:

5

tu semper urges flebilibus modis
Mysten ademptum, nec tibi Vespero
surgente deceidunt amores
nec rapidum fugiente solem.

10

at non ter aevo functus amabilem
ploravit omnis Antilochum senex
annos, nec impubem parentes
Troilon aut Phrygiae sorores
flevere semper. desine mollium
tandem querelarum et potius nova
cantemus Augusti tropaea
Caesaris et rigidum Niphaten
Medumque flumen gentibus additum
victis minores volvere vertices
intraque praescriptum Gelonos
exiguis equitare campis.

10
Rectius vives, Licini, neque altum
semper urgendo neque, dum procellas
cautus horrescis, nimium premendo
litus iniquum.

auream quisquis mediocritatem
diligit, tutus caret obsoleti
sordibus tecti, caret invidenda
sobrius aula.

saevius ventis agitatur ingens
pinus et celsae graviore casu
decidunt turres feruntque summos
fulgura montis.

sperat infestis, metuit secundis
alteram sororem bene praeparatum
pectus, informis hiemes reducit
Iuppiter, idem
summovet, non, si male nunc, et olim
sic erit. quondam cithara tacentem
suscitat Musam neque semper arcum
tendit Apollo.
rebus angustis animosus atque
fortis appare; sapienter idem
contrahes vento nimium secundo
turgida vela.

10

Quid bellicosus Cantaber et Seythes,
Hirpine Quinti, cogitet Hadria
divisus obiecto, remittas

quaerere, nec trepides in usum

poscentis aevi pauca; fugit retro
levis iuventas et decor, arida
pellente lascivos amores
canitie facilemque somnum.
non semper idem floribus est honor
vernis, neque uno luna rubens nitet
vultu. quid aeternis minorem
consiliis animum fatigas?

5
11

A (a) BERΛΙΨ

10. 6 diligit tutus, caret Bentley 9 saevius ed. Rothomag.
1701, cont. Burman sen., legisse vid. Fronto 209 N et Isid. Syn. 2,

89 : saepius cod. P^l

A (a) BERΛΙΨ

18 cithar(a)e Ψ

11. 2 quinti a EΨΛΙΩΞ : -te B (cf. P) : quinti A R

5

illum et parentis crediderim sui
fregisse cervicem et penetrata
sparsisse nocturno cruento
hospitis; ille venena Colcha
et quidquid usquam concipitur nefas
tractavit, agro qui statuit meo
te, triste lignum, te, caducum
in domini caput immerentis.
quid quisque vitet numquam homini satis
cautum est in horas. navita Bosporum
† Poenus † perhorrescit neque ultra
caeca timet aliumde fata;

miles sagittas et celarem fugam
Parthi, catenas Parthus et Italum
robur: sed improvisa leti
vis rapuit rapietque gentis.

20 quam paene furvae regna Proserpinace
et iudicantem vidimus Aeacum
sedesque discretas piorum et
Aeoliis fidibus querentem

Sappho puellis de popularibus,
et te sonantem plenius aureo,
Alcaeae, plectro dura navis,
dura fugae mala, dura bellum!

A(a) BERΛΙΨ (= zπφψ)

15 Poenus (P) Thynnus Lachmann (*cf. Brink^b*, p. 28 n. 5) : *alii*
alia 16 timetve Lachmann (*cf. Brink^b*) 17 celere (*οχι*) re-
ducem *coni*. Bentley 23 discretas zφψλ1 (*cf. P*) (B) : *discriptas*

AB : *descriptas E R π p^l*

57

utrumque sacro digna silentio
mirantur umbrae dicere, sed magis
pugnas et exactos tyrannos
densum umeris bibit aure vulgus.
quid mirum, ubi illis carminibus stupens
demittit atras belua centiceps
auris et intorti capillis
Eumenidum recreantur angues?
quin et Prometheus et Pelopis patens
dulci laborem decipitur sono,
nec curat Orion leones
aut timidos agitare lyncas.

14

Eheu fugaces, Postume, Postume,

labuntur anni, nec pietas moram
rugis et instanti senectae
afferet indormitaque morti,

non si trecentis quotquot eunt dies,

amicie, places illacrimabilem
Plutona tauris, qui ter amplum

Geryonen Tityonque tristi

compescit unda, scilicet omnibus
quicunque terrae munere vescimur
enaviganda, sive reges
sive inopes erimus coloni.

A(a) BERΛΙΨ (= zπφψ)

32 (b)umeris (P) *vix sanum* avida *coni*. Bentley : *alacri* (*et ore*)
Campbell 38 laborem A Β ψ p^l (B) : -rum E Λ IV ωκ

14. 1 eheu (*test. nomilla*) heheu *test. alia* : heu p^l
cenis zπλ : tric- cett. V 8 geryonem AE λzψ ωκ
5 tre-

frustra cruento Marte carebimus
 fractisque rauci fluctibus Hadriac,
 15 frustra per autumnos nocentem
 corporibus metuemus Austrum:
 visendus ater flumine languido
 Coctos errans et Danai genus
 infame damnatusque longi
 Sisyphus Aeolides laboris.
 linquenda tellus et domus et placens
 uxor, neque harum quas colis arborum
 te praeter invisas cupressos
 20 ulla brevem dominum sequetur.
 absument heres Caecuba dignior
 servata centum clavibus et meto
 tinget pavimentum superbo,
 pontificum potiore cenis.

25

Iam pauca aratro iugera regiae
 moles relinquent, undique latius
 extenta visentur Lucrino
 stagna lacu, platanusque caelebs
 evincet ulmos; tum violaria et
 myrtus et omnis copia narium
 spargent oliveis odorem
 fertilibus domino priori,

15

A(a) BERΛΙΨ (= zπφψ)

27 superbo (V P)] -bum Σ Lambinus: -bus Σ Barth: -bis
Lynford
 15. 7 fort. sparget; v. Brink, p. 33

tum spissa ramis laurea fervidos
 excludet ictus. non ita Romuli
 praescriptum et intonsi Catonis
 auspicis veterumque norma.
 probatus illis census erat brevis,
 commune magnum: nulla decempedis
 metata privatis opacam
 porticus excipiebat Arcton,
 nec fortuitum spernere caespitem
 leges sinebant, oppida publico
 sumptu iubentes et deorum
 templa novo decorare saxo.

20

Otium divos rogat in patenti
 prensus Aegaeo, simul atra nubes
 condit lunam neque certa fulgent
 sidera nautis,
 otium bello furiosa Thrace,
 5 otium Medi pharetra decori,
 Grophe, non gemmis neque purpura ve-
 nale neque auro.
 non enim gazae neque consularis
 summovet licitor miserios tumultus
 mentis et curas laqueata circum
 tecta volantis.

10

A(a) BERΛΙΨ (= zπφψ)
 13 probatus cori. N.-H.: priva- cod. Pl 20 hinc usque ad
 19,4 def. 1

iam Daedaleo notior Icaro
visan gementis litora Bosphori
Syrtisque Gaetulas canorus
ales Hyperboreosque campos.

15

LIBER TERTIUS

CARMINUM

me Colchus et qui dissimulat metum
Marsae cohortis Dacus et ultimi
noscent Geloni, me † peritus †
discret Hiber Rhodanique potor.

20

absint inani funere nentiae,
luctusque turpes et querimoniae;
compesce clamorem ac sepulcri
mitte supervacuos honores.

1

Odi profanum vulgus et arceo.
favete linguis: carmina non prius
audita Musarum sacerdos
virginibus puerisque canto.

5

regum timendorum in proprios greges,
reges in ipsis imperium est Iovis,
clari Giganteo triumpho
cuncta supercilicio moventis.

est ut viro vir latius ordinet
arbusta sulcis, hic generosior

descendat in Campum petitor,
moribus hic meliorque fama

contendat, illi turba clientium

sit maior: aequa lege Necessitas

sortitur insignis et imos;

omne capax movet urna nomen.

10

destrictus ensis cui super impia
cervice pendet, non Siculae dapes
dulcem elaborabunt saporem,
non avium cytharaeque cantus

15

A(a) BERΛΙΨ

13 notior (*P¹*) ocior ΕΨ : tutior *coni*. Bentley, *alii alia*

19 peritus *vix sannum*] revictus *Cornelissen* : politus *Campbell*, *Pal-*
mer : *anne remotus?*

A(a) BERΛΙΨ

1. 20 *avium*] fiduum *Cornelissen*

sommum reducent: somnus agrestium
lenis virorum non humiliis domos
fastidit umbrosamque ripam,
non Zephyris agitata tempe.
desiderantem quod satis est neque
tumultuosum sollicitat mare
nec saevus Arcturi cadentis
impetus aut orientis Haedi,
non verberatae grandine vineae
fundusque mendax, arbore nunc aquas
culpante, nunc torrentia agros
sidera, nunc hienes iniquas.
contracta pisces aquora sentiunt
iactis in altum molibus; hic frequens
caementa demittit redemptor.
turn famuli dominusque terrae
fastidiosus, sed Timor et Minae
scandunt eodem quo dominus; neque
decedit aerata tirremi et
post equitem sedet atra Cura.
quod si dolentem nec Phrygius lapis
nec purpurarum Sidone clarior
delenit usus nec Falerna
vitis Achaemenumque costum,

25
30
35
40
45

tumultuosum sollicitat mare
nec saevus Arcturi cadentis
impetus aut orientis Haedi,
non verberatae grandine vineae
fundusque mendax, arbore nunc aquas
culpante, nunc torrentia agros
sidera, nunc hienes iniquas.
contracta pisces aquora sentiunt
iactis in altum molibus; hic frequens
caementa demittit redemptor.
turn famuli dominusque terrae
fastidiosus, sed Timor et Minae
scandunt eodem quo dominus; neque
decedit aerata tirremi et
post equitem sedet atra Cura.
quod si dolentem nec Phrygius lapis
nec purpurarum Sidone clarior
delenit usus nec Falerna
vitis Achaemenumque costum,

A(a) BERΛΙΨ

36 tum famuli* scripsi, distinctione nova: cum famulis codd.
39 et δ(?) π: om. cett. p^l 40 postque corri. Bentley 42 Si-
done Nisbet, LCM 5 (1980), 151sq.: sidere codd. (P) 44 que
(P^l) ve Bentley

cur invidendi postibus et novo
sublime ritu moliar atrium?
cur valle permute Sabina
divitias operosiores?

2

Angustam t amicet pauperiem pati
robustus acri militia puer
condiscat et Parthos ferocis
vexet eques metuendus hasta
vitamque sub divo et trepidis agat
in rebus. illum ex moenibus hosticis
matrona bellantis tyrami
prospiciens et adulta virgo

suspirat, eheu, ne rudit agminum
sponsus lacescat regius asperum

tactu leonem, quem cruenta
per medias rapit ira caedes.

dulce et decorum est pro patria mori.

mors et fugacem persecutur virum,
nec parcit imbellis inventae
poplitibus timidove tergo.

Virtus repulsae nescia sordidae
intaminatis fulget honoribus,
nec sumit aut ponit securis
arbitrio popularis aurae.

A(a) BERΛΙΨ

2. 1 amice (V p^l metrici] -ci codd. inscr. οχ (B) : amne et aequae
(sc. acri militia aeque et condiscat pauperiem pati et Parthos vexet;
cf. TLL 1, 143, 21)? 16 ve A.B (B) : que cett. 17, 3, 72 deest
B 18 interminatis Wade

fecunda culpae saecula nuptias
primum inquinavere et genus et domos;
hoc fonte derivata labes
in patriam populumque fluxit.

20

20

45

motus doceri gaudet Ionicos
innupta virgo et fingitur artibus
iam nunc et incestos amores
de tenero meditatur unguis;

mox iuniores quaerit adulteros

inter mariti vina, neque eligit

cui donet impermissa raptim
gaudia luminibus remotis,

sed iussa coram non sine conscientia

surgit marito, seu vocat institor

seu navis Hispanae magister,

defecorum pretiosus emperor.
non his iuventus orta parentibus

infecit aequor sanguine Punico,

Pyrrhumque et ingentem cecidit

Antiochum Hamibalemque dirum,

sed rusticorum mascula militum

proles, SABELLIS docta ligonibus

versare glebas et severae

matris ad arbitrium recisos

35

7

Quid fles, Asterie, quem tibi candidi
primo restituent vere Favonii
Thyna merce beatum,
constantis iuvenem fide,

Grygen? ille Notis actus ad Oricum
Post insana Caprae sidera frigidas

noctes non sine multis

insomnis lacrimis agit.

atqui sollicitae nuntius hospitae,
suspirare Chloen et miseram tuis
dicens ignibus ura,
temptat mille vafer modis.

ut Proctum mulier perfida credulum
falsis impulerit criminibus nimis

casto Belleroniae

maturare necem refert;

15

portare fistis, sol ubi montium
mutaret umbras et iuga demeret
bobus fatigatis, aamicum
tempus agens abeunte curru.
damnosa quid non immunit dies?
aetas parentum peior avis tulit
nos nequiores, mox datus
progeniem vitiosorem.

45

A(a) BERλΙΨ

19 labes *Peerlkamp* (*cf. Sil. 14, 596* serpere labes) : clades *codd.*
P' (*cf. P* turpes, inquit, coitus feminarum) : tabes *Palmer* 20 in-
que patres populumque *Bentley*, *vereor ne recte* 22 innupta
scripti (*cf. 2, 8, 23*) : matura *codd.* : *Romanus Lehrs* (*Latina ad*
traditum proprius accederet) artibus *ΨI* (*cf. P* 'artibus' le-
gendum) 25, 26, 30 quaeret ... eliger (-gīt *P*) ... surge *Camp-*
bell 36 dirum (*Quint. 8, 2, 9*) durum ϕψοκ.

A(a) BERλΙΨ
43 bobus (*Prisc. GL 2, 357*) bubus ARπ
7. 4 fide π(?) Σ : ei cett. *Victorin. GL 6, 176*

narrat paene datum Pelea Tartaro
Magnessam Hippolyten dum fugit abstiens,
et peccare docentis
fallax historias movet,

frustra. nam scopulis surdior Icari
voces audit adhuc integer. at tibi
ne vicinus Enipeus
plus iusto placat cave,

quamvis non alius flectere equum sciens
aeque conspicitur gramine Martio,
nec quisquam citus aeque
Tusco denat alveo.

prima nocte domum clade neque in vias
sub cantu querulae despice tibiae,
et te saepe vocanti
duram difficultis mane.

25

Martis caelebs quid agam Kalendis,
quid velint flores et acerra turis
plena miraris positusque carbo in
caespite vivo,

8

servit Hispanae vetus hostis orae,
Cantaber, sera dominitus catena,
iam Scythae laxo meditantur arcu
cedere campis.

neglegens ne qua populus laboret
parce privatus nimium cavere et
dona praesentis cape laetus horae,
linque severa.

30

docte sermones utriusque linguae?
voveram dulcis epulas et album
Libero caprum prope funeratus
arboris ictu.

hic dies anno redeunte festus
corticem adstrictum pice dimovebit
amphorae fumum bibere institutae
consule Tullo.

sume, Maecenas, cyathos amici
sospitis centum et vigiles lucernas
prefer in lucem: procul omnis esto
clamor et ira.

mitte civilis super urbe curas:
occidit Daci Cotisonis agmen,
Medus infestus sibi luctuosus
dissidet armis,

20

iam Scythae laxo meditantur arcu
cedere campis.

neglegens ne qua populus laboret
parce privatus nimium cavere et
dona praesentis cape laetus horae,
linque severa.

15

5
19
festis (P^f) ... luctuosus Σ N. Heinlius (*cf. Bentley*) 25 neglegens
(necl- R : neglig- B π corr.) (P^f] ne cliens Edwards 26 parte
Bonfinius privatus (P) *iacose, opinor; privatis (i.e. singulis civi-*
bus) temptaueram et del. Bentley 27 rape δ φ ψ horae et Σ

20
22
ante ras.
8. 3 in om. A B κλ

20 fallax (P^f] pellax *coni*. Bentley movet φ ψ ι (B)] monet cett. p^f audit] hudit A : om. Ψ 30 cantu (P^f] -um R δ π

docte sermones utriusque linguae?
voveram dulcis epulas et album
Libero caprum prope funeratus
arboris ictu.

20
25
frustra. nam scopulis surdior Icari
voices audit adhuc integer. at tibi
ne vicinus Enipeus
plus iusto placat cave,

quamvis non alius flectere equum sciens
aeque conspicitur gramine Martio,
nec quisquam citus aeque
Tusco denat alveo.

25

prima nocte domum clade neque in vias
sub cantu querulae despice tibiae,
et te saepe vocanti
duram difficultis mane.

30

Martis caelebs quid agam Kalendis,
quid velint flores et acerra turis
plena miraris positusque carbo in
caespite vivo,

servit Hispanae vetus hostis orae,
Cantaber, sera dominitus catena,
iam Scythae laxo meditantur arcu
cedere campis.

neglegens ne qua populus laboret
parce privatus nimium cavere et
dona praesentis cape laetus horae,
linque severa.

15

mitte civilis super urbe curas:
occidit Daci Cotisonis agmen,
Medus infestus sibi luctuosus
dissidet armis,

20

iam Scythae laxo meditantur arcu
cedere campis.

neglegens ne qua populus laboret
parce privatus nimium cavere et
dona praesentis cape laetus horae,
linque severa.

25

A (a) BER λιψ

5
sermones R Donat. Ter. Eun. 478 : -nis cett. V(?) P

festis (P^f) ... luctuosus Σ N. Heinlius (*cf. Bentley*) 25 neglegens
(necl- R : neglig- B π corr.) (P^f] ne cliens Edwards 26 parte
Bonfinius privatus (P) *iacose, opinor; privatis (i.e. singulis civi-*
bus) temptaueram et del. Bentley 27 rape δ φ ψ horae et Σ

Bentley (*cf. Leo, Plaut. Forsch. p. 358*) 28 ac linque A

9

'Donec gratus eram tibi
nec quisquam potior bracchia candidae
cervici iuvenis dabant,
Persarum vigui regē beatior.'

'donec non alia magis
aristi neque erat Lydia post Chloen,
multi Lydia nominis
Romana vigui clarior Ilia.'

'me nunc Thressa Chloe regit,
dulcis docta modos et citharae sciens,
pro qua non metuam mori,
si parcent animae fata superstiti.'

'me torret face mutua'

Thurini Calais filius Ornyti,
pro quo bis patiar mori

si parcent puero fata superstiti.'

'quid si prisma redit Venus
ductosque iugo cogit aeneo,

si flava excutitur Chloe
reiectoque patet ianua Lydiac?'

'quamquam sidere pulchrior

ille est, tu levior cortice et improbo

iracundior Hadria,
tecum vivere amem, tecum obeam libens.'

10

Extremum Tanain si biberes, Lyce,
saeko nupta viro, me tamen asperas
porrectum ante foris obicere incolis
plorares Aquilonibus.

audis quo strepitū ianua, quo nemus
inter pulchra satum tecta remugiat
ventis, et positas ut glaciē nives
puro numine Iuppiter?

ingratam Veneri pone superbiam,
ne currente retro funis eat rota.
non te Penelopen difficilem procis
Tyrhenus genuit parens.

o quamvis neque te munera nec preces
nec tinctus viola pallor amantium
nec vir Pieria Paēlice sauciū
curvat, supplicibus tuis

Parcas, nec rigida mollior aesculo
nec Mauris animum mitior angubus.
non hoc semper erit liminis aut aquae
caelestis patiens latus.

9. 5 alia (V P^l) -am 1 20 reiecto* iam Peerlkamp: -tae
codd. 21 quamquam (P^l) quamvis Ψ clarior P^l (cf. ad 3, 1,
42)

10. 1 biberes (Victorin. GL 6, 174] -ris A Bl P^l P ad 4, 13, 1
Serv. GL 4, 470 3 porrectum (P^l) (cf. Epod. 10, 22; Serv. 2, 3,
112] proi- Bentley 7 sentis Bentley 8 puro (P^l) duro Bent-
ley 18 animum (P) (B)] -mo EΛI οχ : -mi Palmer.

12

Miserarum est neque amori dare ludum neque dulci
mala vino lavere, aut examinari metuentis
patruae verbera linguae.

tibi qualum Cythereae puer ales, tibi telas
operosaque Minervae studium aufert, Neobule,
Liparaei nitor Hebri,

simul unclos Tiberinis umetros lavit in undis,
eques ipso melior Bellerophonite, neque pugno
neque segni pede victus,

catus idem per apertum fugientis agitato
gregae cervos iaculatori et celer arto latitanter
fruticeto excipere aprum.

13

O fons Bandusiae, splendidior vitro,
dulci digne mero non sine floribus,
cras donaberis haedo,
cui frons turgida cornibus

primis et Venerem et proelia destinat,
frustra: nam gelidos inficit tibi

rubro sanguine rivos
lascivi suboles gregis.

te flagrantis atrox hora Caniculae
nescit tangere, tu frigus amabile
fessis vomere tauris
praebeas et pecori vago.

A (a) BERΛΙΨ

12. 11 et om. ΑΒΛΙΣ arto RΨΛΙV (B) : alto ΑΒΕ

fies nobilium tu quoque fontium,
me dicente cavis impositam ilicem
saxis, unde loquaces
lymphae desiliunt tuae.

14

Herculis ritu modo dictus, o plebs,
morte venalem petuisse laurum
Caesar Hispana repetit Penatis
victor ab ora.

unico gaudens mulier marito
prodeat iustis operata sacris,
et soror clari ducis et decorae
supplice vitta

virginum matres iuvenumque nuper
sospitum. vos, o pueri et puellae

non virum expertae, male *{i}* nominatis
Parcite verbis.

hic dies vere mihi festus atras
exiget curas; ego nec tumultum
nec mori peer vim metuam tenente
Caesare terras.

15

A (a) BERΛΙΨ

13. 16 lymphae (*P^lοκ*) ny-vel sim. ΨΡ

14. 6 iustis (*P^lοκ*)] cas- Bentley sacris ΑΒΛΙΨ var. (B) :
divis ΕΡδψψπ var. λ var. π : voivis Palmer 7 cari RΨP^l
11 non virum Bentley : iam v- codi. οκ : conugi Delz, MH 30
(1973), 53 sq. expertes Cunningham, Delz male inomnatis
Bentley : male n- AΒΡΛΙΨ P^lοκ : male o- E VP (β) : ab ino- Delz
(cf. Lin. 25.25.6) 14 exiget B : -git π Prisc. GL 3, 189 : eximet
cett. (de R. n. l.)

15

prudens futuri temporis exitum
 caliginosa nocte premit deus
 ridetque si mortalis ultra
 fas trepidat. quod adest memento

 compонere aequus; cetera fluminis
 ritu feruntur, nunc medio alveo
 cum pace delabentis Etruscum
 in mare, nunc lapides adesos

 stirpisque raptas et pecus et domos
 volventis una non sine montium
 clamore vicinaeque silvae,
 cum fera diluvies quietos
 irritat amnis. ille potens sui
 laetusque deget, cui licet in diem
 dixisse 'vixi. cras vel attra
 nube polum, Pater, occupato

 vel sole puro: non tamen irritum
 quodcumque retro est efficiet, neque
 diffinget infectumque reddet
 quod fugiens semel hora vexit.'

 Fortuna saevo laeta negotio et
 ludum insolentem ludere pertinax
 transmutat incertos honores,
 nunc mihi, nunc alii benigna.

 laudo manentem; si celeris quatit
 pennas, resigno quae dedit et mea
 virtute me involvo probamque
 pauperiem sine dote quaero.

30
 35

 40

 45

 50

 55

non est meum, si mugiat Africis
 malus procellis, ad miseras preces
 decurrere et votis pacisci
 ne Tyriae Cypriæque merces

 addant avaro divitias mari.
 tunc me biremis praesidio scaphæ
 tutum per Aegaeos tumultus
 aura ferat geminusque Pollux.

60
 65

Exegi monumentum aere perennius
 regalique situ pyramidum altius,
 quod non imber edax, non Aquilo impotens
 possit diruere aut innumerabilis
 annorum series et fuga temporum.

non omnis moriar multaque pars mei
 vitabit Libitinam. usque ego postera
 crescam laude recens, dum Capitolium

scandet cum tacita virgine pontifex.
 dicar, qua violens obstrepit Aufidus
 et qua pauper aquae Daunus agrestium
 regnavit populorum, ex humili potens
 princeps Aeolium carmen ad Italos
 deduxisse modos. sume superbiam
 quae sitam meritis et mihi Delphica
 lauro cinge volens, Melpomene, comam.

15
 10

A(a) BERΛΙΨ

60 syriæ δ *P'* 62 tunc (*P*) tum Ψ 64 ferat Σ (*B*): feret
 codd.

34 alveo (*P'* θ_θ)] aequore Ψ
 30. 7 vitavit AB

Deliae tutela deae fugacis
lynkas et cervos cohibentis arcu,
Lesbium servate pedem meique
pollicis ictum, 35
rite Latonae puerum canentes,
rite crescentem face Noctilucam,
prosperam frugum celeremque pronos
volvere mensis. 40
nupta iam dices 'ego dis amicum,
saeculo festas referente luces,
reddidi carmen, docilis modorum
vatis Horati.'

7

Diffigere nives, redeunt iam gramina campis
arboribusque comae;
mutat terra vices et decrescentia ripas
flumina praeterreunt.

5

Gratia cum Nymphis geminisque sororibus audet
ducere nuda chores.
immortalia ne speres, monet annus et alnum
quae rapit hora diem.

10

frigora mitescunt Zephyris, ver proterit aestas
interitura, simul
pomifer autumnus fruges effuderit; et mox
bruma recurrit iners.

damma tamen celeres reparant caelestia lunae:
nos ubi decidimus
quo pius Aeneas, quo Tullus dives et Ancus,
pulvis et umbra sumus. 15

qui scit an adicant hodiernae crastina summæ
tempora di superi?
cuncta manus avidas fugient heredis, amico
quaedederis animo. 20
cum semel occideris et de te splendida Minos
fecerit arbitria,
non, Torquate, genus, non te facundia, non te
restituet pietas.

infernis neque enim tenebris Diana pudicum
liberat Hippolytum,
nec Lethaea valet Theseus abrumpere caro
vincula Piritheo.

25

Donarem pateras grataque commodus,
Censorine, meis aera sodalibus,
donarem tripodas, præmia fortium
Graiorum, neque tu pessima munerum

8

A (a) B C R λ I ψ

7. 15 pius [*P^l*] pater δ π V nullus dives [*P^l*] d- t- vel sim.
Ψ 17-20 a nonnullis sine causa suspecti 17 summae [*P*] vi-
tae δ π V 19 avidi com. Bentley 21 def. C splendide*
Hartmann 28 pirithoo R λ corr. π corr. φ ψ P : per- cett. (*va-*
riant οχι)

8. *carmen damnat Lehrs* 1 *crassaque Campbell*

dicenda Musis procelia; non ferox
 Hector vel acer Diphobus gravis
 exceptit ictus pro pudicis
 coniugibus puerisque primus.
 vixere fortis ante Agamemnona
 multi; sed omnes illacrimabiles
 urgenter ignotique longa
 nocte, carent quia vase sacro.
 paulum sepultae distat inertiae
 celata virtus. non ego te meis
 chartis inornatum silebo
 tote tuos pariar labores
 impune, Lolli, carpere lividas
 obliviones. est animus tibi
 rerumque prudens et secundis
 temporibus dubiusque rectus,
 vindex avariae fraudis et abstinentis
 ducentis ad se cuncta pecuniae
 consulque non unius anni
 sed quotiens bonus atque fidus
 iudex honestum praetulit utili,
 reiecit alto dona nocentium
 vultu, per obstantis catervas
 explicituit sua victor arma.
 non possidentem multa vocaveris
 recte beatum; rectius occupat
 nomen beati, qui deorum
 muneribus sapienter uti

A (a) B R λ l Ψ

31 silebo (B)] -eri R Ψ 35 que om. A B λ l 39-44 locus
 perdifficilis, ut ait Bentley; quattuor versus post 38 excidisse suspi-
 cor 41 utili (P')] -li et Aldus (B)

duramque callet pauperiem pati
 Peiusque leto flagitium timet,
 non ille pro caris amicis
 aut patria timidus perire.

25 10

O crudelis adhuc et Veneris muneribus potens,
 insperata tuae cum veniet pluma¹ superbiae
 et quae nunc umeris involitant deciderint comae,
 nunc et qui color est puniceae flore prior rosae
 mutatus, Ligurine, in faciem verterit hispidam,
 dices 'heu', quotiens te in speculo videris alterum,
 'quae mens est hodie, cur eadem non puero fuit,
 vel cur his animis incolumes non redeunt genae?'

11

Est mihi nonum superantantis annum
 plenus Albani cadus, est in horto,
 Phylli, nec tendis apium coronis,
 est hederae vis
 multa, qua crinis religata fulges;
 ridet argento domus; ara castis
 vincita verbenis avet immolato
 spargerit agno.

5

A (a) B R λ l Ψ

52 perire R Ψ V : -ibit A B λ l

10. 2 pluma (P)] bruma (quod adolescentiae vel virili aetati
 male convenit) Bentley: ruga *Markland* : poena *Withof* : plaga *La-
 winski*: multa *Housman* 5 ligurine Σ (B) : -num codd. 6 in
 speculo (cf. ογ) (B)] sp- R Ψ

cuncta festinat manus, huc et illuc
cursitant mixtae pueris pueriae;
sordidum flammae trepidant rotantes
vertice fumum.

ut tamen noris quibus advoceris
gaudiis, Idus tibi sunt agendae,
qui dies mensem Veneris marinæ
findit Aprilem,

iure sollemnis mihi sanctiorque
paene natali proprio, quod ex hac
luce Macenas meus affluentis
ordinat annos.

Telephum, quem tu petis, occupavit
non tuae sortis juvenem puella
dives et lasciva tenetque grata
compede vincum.

terret ambustus Phaethon avaras
spes et exemplum grave præbet alles
Pegasus terrenum equitem gravatus
Bellerophonten,

semper ut te digna sequare et ultra
quam licet sperare nefas putando
disparē vites, age iam, meorum
finis amorum

(non enim posthac alia calebo
femina), condisce modos amanda
voce quos reddas; minuentur atræ
carmine curae.

A (a) BRΛΙΨ

11. 11-12, 21 *deest R* 11 trepidant (*P'* (-diant) *ΩΧΙ*] crepi-
tant *comi Bentley* 24 *vinctum (P')* vic- A *ΒΛΙΞ πρ.* 28 Belle-
rophonten Bentley (*c.f. Housman, Cl. pap. 829*) - tem *codd.*

Iam veris comites, quae mare temperant,
impellunt animae linteal Thraciae;
iam nec prata rigent nec fluvii strepunt
hiberna nive turgidi.

10

nidum ponit Ityn flebiliter gemens
infelix avis, heu, Cecropiae domus
aeternum opprobrium, quod male barbaras
regum est ulta libidines.

5

dicunt in tenero gramine pinguium
custodes ovium carmina fistula
delectante deum cui pecus et nigri
colles Arcadiae placent.

adduxere istim tempora, Vergili;
sed pressum Calibus ducere Liberum
si gestis, juvenum nobilium cliens,
nardo vina merebere.

10

nardi parvus onyx elicit cadum
qui nunc Sulpiciis accubat horreis,
spes donare novas largus amaraque
curarum eluere efficax.

15

ad quae si properas gaudia, cum tua
velox merce veni; non ego te meis
immunem meditor tingere poculis,
plena dives ut in domo.

20

A (a) ΒΛΙΨ

12. 6 heu *Campbell*: et *codd.* *P'* 11 delectante(m) *Ψ :*
-ntque *cett.* *nigri (P'ΩΧΙ)* -rae *Σ (B)* 16 merebere (*P'ΩΧΙ*) -beris
Ψ 22 *redit R*

Quid dedicatum poscit	C. 1, 31	Solvitur actis hiems	... C. 1, 4
Quid fles, Asterie	... C. 3, 7	Sunt quibus in satira	... S. 2, 1
Quid immerentis			
hospites	... Epo. 6		
Quid tibi visa Chios	Epi. 1, 11	Te maris et terrae	... C. 1, 28
Quid tibi vis, mulier	... Epo. 12	Troiani belli	... Epi. 1, 2
Qui fit, Maecenas	... S. 1, 1	Tu ne quaesieris	... C. 1, 11
Quinque dies tibi	... Epi. 1, 7	Tyrrhena regum	... C. 3, 29
Quis desiderio	... C. 1, 24		
Quis multa gracilis	... C. 1, 5	Ulla si iuntis	... C. 2, 8
Quo me, Bacche	... C. 3, 25	Unde et quo Catius	... S. 2, 4
Quo, quo sclesti ruitis	Epo. 7	Urbis amatorem	... Epi. 1, 10
Rectius vives, Licini	... C. 2, 10	Ut Nasidieni	... S. 2, 8
Rogare longo	... Epo. 8	Ut proficiscentem	... Epi. 1, 13
Scriberis Vario	... C. 1, 6	Uxor pauperis Ibyci	... C. 3, 15
Septimi, Gadis	... C. 2, 6	Velox amoenum	... C. 1, 17
Septimi, Claudi	... Epi. 1, 9	Vides, ut alta	... C. 1, 9
Si bene te novi	... Epi. 1, 18	Vile potabis	... C. 1, 20
Sic raro scribis	... S. 2, 3	Vilice silvarum	... Epi. 1, 14
Sic te diva potens	... C. 1, 3	Vitas inuleo	... C. 1, 23
Si potes Archiacis	... Epi. 1, 5	Vixi, puerilis	... C. 3, 26
		Vertumnus	
		Ianumque	... Epi. 1, 20

I (Asclepiadeum primum)
C. 1, 1; 3, 30; 4, 8.
 versus Asclepiadeus *xarrā στίχον*

II (Asclepiadeum alterum)

— — — U U — || — U U — U U
 — — — U U — || — U U — U U
 — — — U U — || — U U — U U
 — — — U U — U U — U U

tres Asclepiadeos excipit Glyconeus
 C. 1, 6. 15. 24. 33; 2, 12; 3, 10; 16; 4, 5. 12.

III (Asclepiadeum tertium)

— — — U U — || — U U — U U
 — — — U U — || — U U — U U
 — — — U U — —
 — — — U U — U U

duos Asclepiadeos secuntur Pherecrateus et Glyconeus, hi
syphaphia juncti praeter: 1. 23, 3, 7
C. 1, 5. 14. 21. 23; 3, 7. 13, 4, 13.

CONSPECTUS METRORUM¹

SYSTEMATA CARMINUM

1 Haec post Klingnerium ex editione Vollmeriana depropnsimus.

IV (Asclepiadeum quartum)

— — — ˘ ˘ — ˘ ˘
 — — — ˘ ˘ — || — ˘ ˘ — ˘ ˘
 — — — ˘ ˘ — ˘ ˘
 — — — ˘ ˘ — || — ˘ ˘ — ˘ ˘

Glyconeum bis sequitur Asclepiadeus

C. 1, 3 (13) 19. 36; 3, 9. 15. 19. 24. 25. 28; 4, 1. 3

disticha non iunguntur synraphia, tamen ausus est poeta
synaloephe: 4, 1, 35 decoro | inter.

V (Asclepiadeum quintum)

— — — ˘ ˘ — || — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

versus Asclepiadeus maior κατὰ στίχον

C. 1, 1. 18; 4, 10.

VI (Sapphicum)

— ˘ — — || ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘
 — ˘ — — || ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘
 — ˘ — — || ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘
 — ˘ ˘ — ˘

tres versus Sapphicos sequitur Adonius

synraphiam fere affectavit poeta: non hiatur ante Adonium

nisi in -m: 1, 2, 47; 22, 15; in longam syllabam: 1, 12, 7.

31; inter Sapphicos semper in longam syllabam: 1, 2, 6.

41; 12, 6, 25; 25, 18; 30, 6; 2, 2, 6; 4, 6; 3, 11, 29. 50;

nusquam in quarto libro neque in carmine saeculari. syn-

aloepha iunguntur Sapphici: 2, 2, 18; 16, 34; 4, 2, 22;

synaloepha ante Adonium: 4, 2, 23; C. s. 47; idem voca-

bulum pergit in Adonium: 1, 2, 19 uxorius; 25, 11 inter-

lunia; 2, 16, 7 ve-nale; 3, 27, 59. nota praep. 'in' in fine

tertii Sapphici: 3, 8, 3; 4, 6, 11

C. 1, 2, 10. 12. 20. 22. 25. 30. 32 (38); 2, 4. 6. 8. 10. 16;

3, 8. 11. 14. 18. 20. 22. 27; 4, 2. 6. H; C. s.

VII (Sapphicum maius)

— ˘ — — | ˘ ˘ — || — ˘ ˘ — ˘ ˘ —
 — ˘ ˘ — — | ˘ ˘ — || — ˘ ˘ — ˘ ˘ —
 — ˘ ˘ — — | ˘ ˘ — || — ˘ ˘ — ˘ ˘ —

Aristophanum sequitur Sapphicus maior q.d.
hiatus solum post v. 1, 8, 3

C. 1, 8.

VIII (Alcaicum)

˘ — ˘ — — || — ˘ ˘ — ˘ ˘ —
 ˘ — ˘ — — || — ˘ ˘ — ˘ ˘ —
 — ˘ ˘ — — | ˘ ˘ — || — ˘ ˘ — ˘ ˘ —

duos Alcaicos hendecasyllabos sequitur enneasyllabus, clau-

dit decasyllabus.

nota: 3, 4, 41 consilium; 3, 6, 6 principium

caesura deest 1, 37, 14; 4, 14, 17

synraphiae non operam dedit poeta, tamen inter tertium et

quartum versum admisit synaloepham: 2, 3, 27; 3, 29, 35;

[cf. 3, 26, 7 coni. Bentlei]. neque creber hiatus (1, 9, 7 ante

o exclamationem; 1, 9, 14; 17, 6. 13. 25; 31, 5; 35, 9. 38;

37, 11; 2, 9, 3; 13, 7. 11. 21. 26; 14, 3; 19, 31; 3, 2, 17; 5,

10. 11. 46; 4, 15, 10)

C. 1, 9 (17) 26. 27. 29. 31. 34. 35 (37) 2, 1. 3. 5. 7. 9.

11. 13 (14) 15. 17. 19. 20; (3, 1-6) 17. 21. 23. 26. 29; 4, 4.

IX (Archilechium primum)

— ˘ ˘ — — | ˘ ˘ — || — ˘ ˘ — ˘ ˘ —
 — ˘ ˘ — — | ˘ ˘ — || — ˘ ˘ — ˘ ˘ —
 — ˘ ˘ — — | ˘ ˘ — || — ˘ ˘ — ˘ ˘ —

hexameter cum tetrametro dactylico catalepto.
hiatus post hexametrum: 1, 7. 25. 29; 28, 17. 23

C. 1, 7. 28; cf. Epo. 12.

X (Archilochium alterum)

— U U — U U — || U U — U U — U U — U
 — U U — U U — U U — || U U — U U — U U — U
 — U U — U U — || U U — U U — U U — U
 — U U — U U — U

hexametrum bis sequitur hemiepes.

disticha synhaphia iuncta

C 4, 7.

hexametrum bis sequitur hemiepes.

disticha synhaphia iuncta

Epo. 1-10.

II

— U — U || — U — U — U — U — U — U

trimetrum iambicum cum elegambo.

Epo. 11.

III

— U U — U U — U U — U U — U U — U

— U U — U U — U U — U

hexameter cum tetrametro dactylico catalepto.

disticha synhaphia iuncta

Epo. 12.

IV

— U U — U U — U U — U U — U U — U

hexametrum sequitur iambelegus.

Epo. 13.

V

— U U — U U — U U — U U — U U — U

hexametrum sequitur dimetrum iambicum.

Epo. 14, 15.

VI

— U U — U U — U U — U U — U U — U

hexametrum sequitur senarius purus.

Epo. 16.

VII

— U — U || — U — U — U — U — U — U

trimetra iambica κατὰ στίχον

Epo. 17.

XII (Hipponacteum)

— U — U — U
 U — U — U || — U — U — U
 — U — U — U — U — U
 U — U — U || — U — U — U

dimetrum trochaicum cataleptum cum trimetro iambico cata-

lecto.

in trimetro soluta arsis secunda: 2, 18, 34 pueris

trimetri prima syllaba brevis praepter: 2, 18, 6 et 34

disticha non iuncta synhaphia; hiatus post dimetrum: 2, 18, 5

C. 2, 18.

XIII ionicum

quattuor decametra synhaphia continua

C. 3, 12.

EPODI

I

— U — U || — U — U — U

— U — U — U — U

trimetrum iambicum cum dimetro.

synhaphia nulla

Epo. 1-10.

II

— U — U — U || — U — U — U — U — U

trimetrum iambicum cum elegambo.

Epo. 11.

III

— U U — U U — U U — U U — U U — U

— U U — U U — U U — U

hexameter cum tetrametro dactylico catalepto.

disticha synhaphia iuncta

Epo. 12.

IV

— U U — U U — U U — U U — U U — U

hexametrum sequitur iambelegus.

Epo. 13.

V

— U U — U U — U U — U U — U U — U

hexametrum sequitur dimetrum iambicum.

Epo. 14, 15.

VI

— U U — U U — U U — U U — U U — U

hexametrum sequitur senarius purus.

Epo. 16.

VII

— U — U || — U — U — U — U — U — U

trimetra iambica κατὰ στίχον

Epo. 17.

33060

Q. HORATI FLACCI

CARMINA

RECENSUIT

FRIDERICUS KLINGNER

R. Dom
IV.
140
1^b

86

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMXXXIX

PRAEFATIO

In Horatiana memoria recensenda non id mihi sumpsi, ut aut ignotis exemplaribus conquirendis aut notis ab integrō excutiendis retractarem opus laboriosum Alberti Keller et Alfredi Holder, qui primi vasta mole congesta effecerunt, ut iudicari posset, quid esset antiquitus traditum. erunt fortasse — nam unius hominis vita atque industria vix sufficient — qui infinitum illum laborem aliquando suscipiant: mihi satis erit, si hominum in comparandis subsidiis diligentissimorum¹⁾ copia fretus, adsumptis praepter K, quem Vollmer adhibuit, tantummodo partibus Vaticani R adhuc neglectis et Ottoboniano²⁾, id aliqua ex parte explevisse videbor, quod illi inchoatum reliquerunt, qui medio saeculo proximo Ritschelii doctrina instructi, id egerunt, ut singulorum fere generum ac velut familiarium capitula ab antiquis simis temporibus repeterent, omnium autem unum archetypum saeculo vel primo exeunte vel postea scriptum sibi finierent, tamquam nihil interesset in tradendis veteribus poetis inter usum antiquorum Romanorum et aevi Carolini studia aut inter septimum et nonum saeculum. archetypi vero lectio-
nes quasi calculi ratione ita dinoscere conati sunt, ut e tribus in quas libros distribuerant classibus duarum fere consensum sequerentur. praeterea unam classem (a DEM cum cognatis), quam ut reliquis praestantem primam esse

1) eius rei experimentum feci in Vaticano R, cuius cum imaginibus contulissen, admidum pauci illorum errores ac plerique leves tollendi erant, sane difficile est manus librariorum dinoscere, ac ne nunc quidem res omnibus numeris absoluta est, praesertim cum ipsum codicem non examinaverim, sed satis esse confido demonstrare, quid primum in codice fuerit, quid postea correctum vel adiectum sit, nam quicunque in Vaticano R conficiendo occupati erant, e congestis generum 4^c. et Q copiis sua sumpservunt, ut infra explicabitur.

2) v. infra p. XII, imagines adhibui etiam Melicensis M.

vulerunt, in lyricis ad secundam (ABC^K cum cognatis), in dactylicis ad tertiam (F^N or cum cognatis) propius accedere recte intellexerunt, quibus id rationibus fieret, non demonstraverunt. ita factum est, ut etiam quae recte invenerunt, scilicet erroribus obscurata, aliis atque diversis erroribus atque oblivione obtegerentur. exstitit Fridericus Vollmer, qui Friderici Leonis disciplina usus doctoris sui vel potius Udalrici de Wilamowitz reperta ad Horatianam memoriam explicandam adhibere cupiens intricatas illas rationes Kelleri ad miram simplicitatem revocavit. unius enim codicis antiqui eiusque variis lectionibus et commentariis Porphyriionis instructi, cum saeculo nono studia litterarum diu omissa per Galliam et Germaniam repeterentur, duo apographa facta esse contendit; unde memoriam Horatianam omnem duci nec tantum ipsa carmina, sed etiam commentarios veteres, atque ex altero illius archetypi apographo eos libros descendere quos Keller classibus primae et secundae attribuerat, cum illa expositione quae quasi Aeronis vulgabatur, ex altero classem tertiam cum commentario quo sub Porphyriionis nomine fatur. in antiquo autem illo exemplari cum vero Porphyrione multifariam interpolato Horatium, qualis a Valerio Probo editus erat, consuetum fuisse, paucis erroribus hic illic adspersis, haec si vera essent, iam in re critica facienda singulis locis adnotandum erat, quid in utroque apographo fuisse: ea ratione archetypus ac fere editio Probi restituvi videbatur. sed ut Probum omittam, qui quid in edendo Horatio efficerit prius ignoratur, in codicibus digerendis parum cauteille egit. velut Vaticanum R, librum cum primis cura grammaticorum dignum, quem partim ad primam, partim ad tertiam classem pertinere Keller et Holder docuerant, ratione non demonstrata suo arbitrio ad alterum apographon, quod hoc signo (II) indicavit, totum retulit. ita factum est, ut, quoniام permultis erroribus librorum cognitorum (Φ) R aut solus aut cum Parisino π abstinet, apographon (II) alterius apographi, cuius hoc est signum (I), persimile esse videretur ideoque credi posset ex uno codice antiquo omnem memoriam Horatianam provenisse. ex his apparet, quam lubricam quaestionem Vollmer in dubio reliquerit. alia nec minus periculosa est de ea quam primam classem esse Keller vulerat. quam cum Vollmer in carminibus

lyricis a secunda non se iunctam esse intellexisset, etiam in dactylicis eiusdem generis esse iussit. atqui iam Keller I^P LXXXII demonstraverat in sermonibus et epistulis primam classem tertiae similem esse. ac profecto in adnotationibus Vollmeri codices aDE saepissime quasi praeveriori videntur. atque contaminatos eos esse ipsum adgnovisse opinor. sed quid attinet generatim libros comprehendere, si maior pars generis prioris saepissime ratione non intellecta existendum est? nonne apparat virum de Horatio bene meritum hic quoque contempta Kelleri et Holderi diligentia quaestionem sane perobscuram iniudicatam reliquisse? nam nemini probaverit.

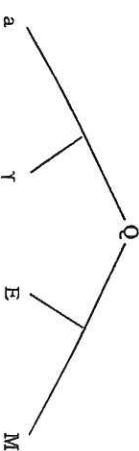
post Vollmerum de memoria Horatiana sententiam tulerunt cum alii tum P. Lejay (*Mélanges Chatelain, Parisii 1910, 59*; in editione Sermonum, Par. 1911 praef. CXII), F. Villeneuve (in edit. Horati, Par. 1927—34, vol. I, LII), M. Lenchantin (*Athenaeum 1937, 129*). qui de duobus nostrorum codicum fontibus antiquis¹⁾ recte indicaverunt atque adgnoverunt Vaticanum R textum e duobus generibus commixtum habere. neque vero res videtur satis firmis rationibus probata esse. praeterea Villeneuve et Lenchantin, ubi viderunt multos codices varie contaminatos esse, quaerere desierunt, quibus modis genera et familiae inter se cohaererent; Lenchantin ne referre quidem censuit. sed tamen interest, utrum prima quam Keller vocat classis aetatis Romanae sit an medi aevi. denique molesta est indigesta turba codicum modo huic, modo illi lectionum generi suffragantium atque in ipsa inconstantia quasdam rationes requirimus.

erat igitur disceptandum, primum quaenam ratio inter classem primam Kelleri et reliquias duas intercederet, tum quo pertineret R, denique quot et qualia exemplaria antiqua nostris codicibus subesse videntur, praeterea num Porphyrio et scholia a Kellero edita cum operum Horatianorum

1) quod Lenchantin l. c. 166 adn. 1; 172 opinatur in Hernae vol. 70 (1935) 249 ss. 361 ss. Kelleri rationem triplicem me recossa, vehementer errat. ego vero id ipsum per singula opera Horatiana demonstravi, classem primam medio aeo e duabus recensionibus antiquis mixtam et compositam esse.

memoria cohaerent. atque apparuit duos quasi rivulos memoriae Horatianae ex antiquis saeculis ad aevi Carolini studia renovata deductos esse per codices duos. uterque codex non solum sua menda scripturae, verum quandam recensionem praebuit, i. e. verba locis dubiis e varieitate lectionum qualis aetate Romana legentibus praesto erat, cum iudicio electa, suam denique titulorum formam atque suum librorum ordinem. vita illa communia, quorum numerus non ita magnus est, etsi certissimis rationibus ad unam editionem referri non possunt, quoniam antiquis temporibus proprietates editionum collatis exemplaribus inter se permixtari et variis modis commisceri poterant, tamen veri similitudinem est ex uno fonte fluxisse. genera **E** et **W** — sic enim ea signanda esse censeo, ne numeris Kelleri et Vollmeri perturberis — iam aetate Porphyryonis inter se discreta fuisse existimandum est. **W** certe, quod tertium esse Keller volebat, Vollmer (*D*), eius qua Porphyrio usus est memoriae Horatianae admodum similis est; **E**, quod secundo loco Keller habuit, cum expositione vetere quam Keller edidit (*¶A*) saepius consentit. cui autem generi Keller et Holder principem locum attribuerunt — nos id littera **Q** significamus — id non eodem modo atque **W** et **E** antiquitus traditum est, sed e recensionibus **W** et **E** commixtum atque varie temperatum. nam cum genera **E** et **W** constanter inter se opponantur et utrumque satis magna copia propriarum lectionum aut bonarum aut memorabilium insigne sit, **Q** incertum modo **E** modo **W** sequitur neque quicquam habet quod non aut in **E** aut in **W** sit, exceptis levissimis erroribus et paucis locis, ubi **Q** solum ex integrioribus libris generis **E** vel **W** verum conservasse verisimile est. praeterea — id quod in tanta corruptelarum penuria ad inveniendam veram rationem gravissimum erat — epodus titulos generis **W** manifestum est in eo exemplari unde genus **Q** originem ducit, cum titulis **E** plerumque coniunctos fuisse. examinatis igitur et ipsis verbis camini et titulis apparent quomodo **Q** confectum sit. praestoyant liber generis **E** libris ABC adsimilis atque hic illic paulo melior et item liber generis **W** admodum bonus. in ordinis operibus Horatianis is qui **Q** compositus **W** quasi ducem secutus est, ut hic sit ordo: carmina, ars poetica, epodi, carmen saeculare, epistulae, sermones. in carminibus

scribendi exemplarum generis **E** praetulit, ut tamen paucis locis, ubi **E** corruptum erat, **W** contulisse videatur. tum in arte poetica, episodis (carmine saeculari, epistulis — hoc enim ordine sequuntur — utrumque genus diligenter adhibuit, ita tamen, ut corruptelas quidem plures generis **W** admitteret. quod factum esse existimat verum ita, ut, quoad fieri posset, ad **W** sese applicaret. hanc sententiam in epistulis et in arte poetica ipsa adnotandi ratione significavi. quodsi quis contra disputaverit in **Q** lectionum generis **E**, si verarum quoque rationem habeamus, etiam maiorem inventiri numerum, equidem non nimis acriter repugnabo. poteram sane in illis libris ita adnotare, ut **Q** partim ad **E**, partim ad **W** pertinere videatur. sed hoc tamen respondebo in investigandis codicum cognitionibus potiorem esse rationem corruptelarum. in fine operum, i. e. in sermonibus, neutri generi addictus utriusque lectiones prudenter expendit saepissime que verum recept; ubi dubitabat, utramque lectionem legentibus examinandam proposuit, ita factum est, ut interdum pars librorum generis **Q** cum **E** consentiat, pars cum **W**. id ubi et quibus temporibus factum sit difficile est dictu. saeculo certe nono exeunte vel decimo ineunte, qua aetate Ambrosianus **a** scriptus esse videtur, genus **Q** iam in duas species diductum erat:

praeterea saeculo nono medio aut paulo ante, cum **R** scribatur, **Q** iam exstabat (v. p. VIII). antiquis autem Romanorum temporibus recensionem **Q** perfectam esse propterea negaverim, quod nihil fere proprium praebet et in ipsis titulis plerumque formam casu mancam corruptamque generum **E** et **W** reddit, qualis in libris manuscriptis eorum generum exstat. quod factum esse consentaneum est ita, ut non aliqua exemplaria antiqua generum **E** et **W**, sed ipsa archetypa unde nostri libri generum **E** et **W** deducti sunt aut eorum apographa adhibentur. id vero Romanorum aetate, cum magna copia librorum exstaret, accidisse quis credat? relinquitur saeculi 9 pars

prior. nam anteriora duo talium studiorum paene experientia fuerunt, quamquam ne his quidem omnino defuisse videntur qui Horafium enarrarent; nam scholiorum recensionem post Isidorum constat ex illo commentario qui exstat in A Vvc et ex Porphyrione alisque molibus congestam esse (Keller, Pseudacronis scholia, vol. 2 praef. VI), quodsi quis exsistat qui in scholiis Horatianis operam collocet qualem Hyginus Funaioli in Vergiliensis, fieri potest, ut de memoria Horatiana etiam per illa saccula propagata aliquid cognoscatur.

Blandinius ille vetustissimus, quo cumque modo eius copia lectionis congesta est, aliqua certe exhibuit quae neque in Ψ neque in Ψ' servata a tertio fonte antiquo repentina sint.

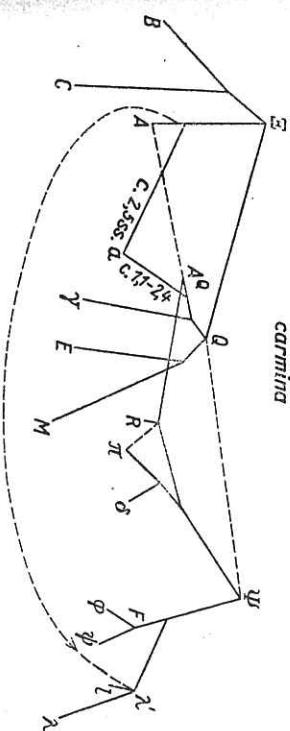
Vaticanus R, qui in monasterio Wisenburgensi isdem fere temporibus quibus Otfredi carmen videtur scriptus esse, similiter quodam modo e Ψ et Q confectus est atque Q e Ψ' et Ψ . atque iam in eo exemplari unde R descriptus est, alterius generis lectionibus fere alteras in margine additas fuisse veri simile est. unde is qui R scripsit, suo iudicio usus eam semper quae placebat elegit; corrector vero R² saepenumero, ubi ille Ψ secutus erat, Q praetulit, rursus ubi ille Q secutus erat, Ψ amplexus est. id ita factum esse sic demonstratur. quae inter Ψ et Q intercedunt rationes, per singulos libros fere sibi constant. R vero, cuius libri scriptura praeter id quod aut Ψ aut Q praebet nihil fere nisi orthographica quae vocant continent, modo ad Q modo ad Ψ magis se applicat, velut in libro primo carminum et secundo generis Q similior est, in tertio generis Ψ , in epistulis libri prioris 15–18 ad Q proxime accedit, in alterius libri epistula altera a Ψ omnino non recedit. his igitur duabus rebus, ut e tribus generibus vel codicibus unus codex nihil nisi quod reliqua duo genera contineat atque praeterea vagus modo huc modo illuc se convertat, codicis mixti origo demonstratur. praeterea ea quas commemoravi vicissitudines scribarum R¹ et R² explicari non possunt, nisi ambobus utriusque generis — Ψ et Q dico — copia fuit. postremo in quibusdam partibus — c. 1, 21–35, epi. 1 — apparet Vaticanus R non tam generis Q in universum quam stirpis Gallicanae, i.e. codicum A a et praecipue A, scilicet ubi is Q reddit, persimilem esse. quo fit, ut R ex eo exemplari, unde liber A derivatus est, originem ducere putandum sit.

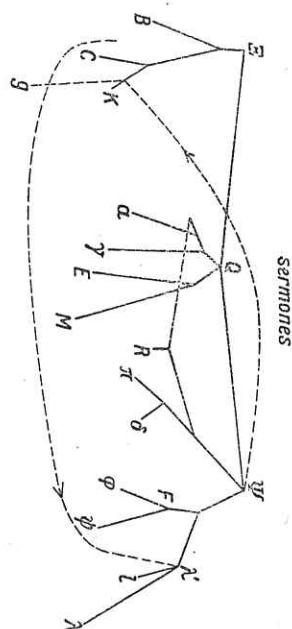
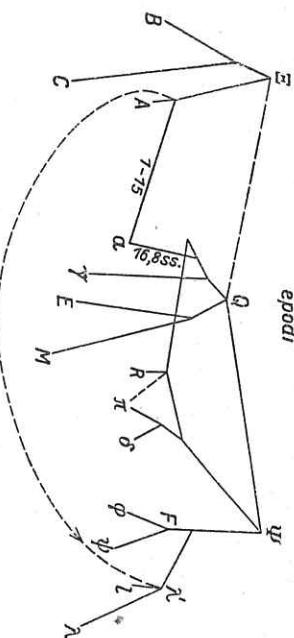
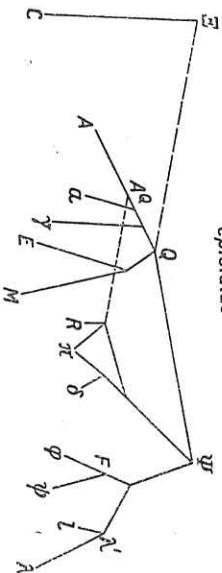
similis est ratio Parisini π , quem qui scripsit, praeter exemplar generis Ψ mixtum illud exemplar, unde R determinatus est, adhibuit, sed haro in lyrics, saepius in epistulis, numquam in sermonibus.

in antiquo scribendi usu conservando Vaticanus R (R¹, non R²) tantum ceteris praestat, ut possit quaeri, num in usitata illa et antiqua exempla orthographiae antiquae quae solus exhibit e peculiari quodam fonte antiquo manaverint. quod factum esse propterea nego, primum quia numero, non genere vestigiorum vetustatis a reliquis differt, e quibus ei praesertim qui sunt generis Ψ admodum multa ac speciosa praebent; tum quia R artiore cognitionis vinculo cum π , deinde cum δ coniunctus est quam cum Fx'. quod nisi forte stirpes R π , R $\pi\delta$, Fx' singulas ab antiquis Romanorum temporibus repetere volumus, ne R quidem ad peculiare quoddam generis Ψ exemplar antiquum refiri potest. quod vero in reliquis eiusdem generis libris rarius illa servata sunt, id inde explicatur, quod librarii saeculi noni et decimi suum ipsorum plerumque usum secuti sunt. postremo exceptis rebus orthographicis R totus ad Ψ et Q referunt; nec est, cur tertius fons quaeratur.

rem summam adumbratam habes: copiam exemplorum et argumentorum resque minutas in Hermae volumine 70 anno 1935 edito invenies (p. 249 sqq., 361 sqq.). quo vero facilius rationes intricatae mente comprehendenderentur, imargines subieci. in universum moneo a siglis Kelleri et Holderi me, quoad fieri potuit, non recessisse exceptis quibusdam partibus Monacensis lat. 14 685, de quo conferas queso conspectum siglorum, et Blandino vetustissimo Cruquii, quem signo M indicavi.

carmina

epodi*epistulae*

ex his quae exposui sequitur officium recensendi in eo
versari, ut cognoscatur, quid fuerit in **E** et **W**, praeterea,
quoad fieri potest, in **§I Pph.** **¶A****Vvc.** quid verum sit,
nec numero neque auctoritate testium diudicari potest:
expendenda sunt lectioe singulae.

haec cum scripta essent, beneficio viorum quos infra
laudabo compensi eam partem Vaticani R, quam Keller et
deinceps omnes spreverant (f. 125^v lin. 7b — f. 143;

s. 2, 1, 16 *poteras* — s. 2, 8, 95) — quam ego partem litterarum
significabo — eodem saeculo ex eodem atque reliquias exem-
plari deductam videri, praeterea Otto boniani 1660 unum
quaternionem, quo continentur s. 2, 5, 30 — s. 2, 8, 95, ipsum
quoque saec. 9 confectum dignum esse, qui diligenter ex-
aminetur. contulii imagines lucis ope confectas atque haec fere
inveni.

Vaticanicum R qui scripsit, is librum extremum, sermonum
dico secundum, versibus confectis quindecim et parte in-
sequentis (*attamen et iustum*) inchoatum reliquit. continua-
verunt opus spatio temporis non interiecto et ad finem
perduxerunt alii per vices librarii, ita tamen, ut unus saepius
ceteris succederet et sub finem solus relinqueretur, pulchri-
tudine et quadam facilitate litterarum insignis. idem foliis
110 et 112 laceris (s. 1, 1, 114 — 2, 48, 1, 3, 28 — 83), quae
quidem nunc existant alienis locis codici inserta¹⁾, nova sub-
stituit²⁾. in eo negotio videtur veteribus illis foliis usus esse
aut exemplari, unde illa descripta sunt (1, 1, 137 quia evixisse,
1, 2, 1 collegia, 3 tegilli, 30 fonice, 35 permollere, 47 om-
nis etc.), sed tamen habuisse, unde R corrigere (1, 2, 10
haberi **R**: habe R); correctori vero manifestum est praeter
R alia subsidia fuisse (1, 2, 34 iuves: iuvenes; 1, 2, 35 per-

1) Keller et deinceps ceteri unum tantum ex his duobus foliis
veteribus (110) noverant, alterum (112) deesse opinata sunt.
2) idem iam inde a fol. 60^v nonnumquam pauca verba,
quae spatius vacuis relictis omessa erant, supplevit:

a. p. 50	fol. 60v	Cethegis
" 94	"	61r deligit ore
" 311	"	65r (pro)visam
epo. 16, 40	"	77v praeter et volate litora
epi. 1, 6, 65	"	86v si, Minnermus uti censem, sine amore ioeisque
" 1, 7, 5-6	"	87r dum fucus prima colorque / design- natorem decorat litoribus atris
" 1, 14, 39	"	92r glegas
" 1, 14, 40	"	92r diaria
" 1, 16, 9	"	93r et pruna
" 1, 16, 59	"	94r (clare) clare cum dixit Apollo
s. 1, 6, 27	"	119r (impedit crux

his locis primus ille librarius in verbis minus usitatis aut in
obscura exemplaris scriptura haesisse atque doctorem exppec-
tavisse videtur, qui omissa expleret.

mollere: permolare *p. corr.*). in conficiendis ergo supplementis aliud exemplar adhiberi poterat. quodsi inde a s. 2, 1, 16 vobis tunc illa scriptura R numquam exstitit — in media enim pagina atque in medio versu nova veteri succedit — apparent hanc partem R ex alio libro derivatam esse. is liber eius persimilis fuit, unde R deductus erat, ac nescio an ipsum exemplar codicis R fuerit. nam eodem modo atque R inter *Ψ* et Q fluctuat, praeterae eadem ratione quam in R invenimus, verba prius scripta modo ad Q, modo ad *Ψ* correcta sunt; unde cognoscitur in conficiendo et R et R eandem materiam e generibus *Ψ* et Q congestam adhibitam esse. huc accedit, quod, etsi rarius fit, R quoque interdum veterem scribendi morem praebet (2, 3, 265. 2, 7, 1 servos, 2, 6, 116 cavos, 2, 7, 44 voltu, 2, 3, 205 haerentis, 2, 3, 247 muris, 2, 6, 77 amulis, 2, 3, 243 Quinti etc.). quibus rebus demonstratur R ex eodem fonte vel ex eisdem fontibus derivatum aequa adhibendum esse atque R.

Ottobonianum generis *Ψ* ac familiæ F¹ esse corruptelarum communione facile cognoscitur. neque esset, cur eius ratio haberetur, nisi multis locis essent, quae a *Ψ* differant. eaedem corruptelae a *Ψ* alienae in gΛ1z¹)Q, praeterea in quibusdam codicibus reperiiri solent, qui in reliquis Horati operibus merito contemnuntur, hic vero in tanta memoriae inopia, ubi praesertim generis Σ testes satis firmi deficiant, digni sunt qui observentur: m^σxv.

* s. 2, 5, 61 ede] edam Ott. v. (ede Ott. superscr.)

* 2, 6 *itt.* 75 cave te] caveas Ott. ²v

24 urge] urges Ott. ²v²

29 quid tibi vis] quid vis Ott. λp.ras. v⁵

32 mentiar] mentior Ott. m^σ

50 compita] competa Ott. gva.corr.

108 verniliter] vernaliter Ott. φp.ras. ψvar.λ'mxv

* 2, 7 *itt.* egloga septima Ott.

14 Vertumnis cett.] Vortumnis Ott. v. sin. h^q

17 plumbum] pigrum aut sim. Ott. zvar. g mσvar. xv

18 isdem] idem Ott. γΕΞ Fp.ras. λ1corr. σv

62 amblo] ambos Ott. λ'g mσxv

77 privet aut sim. Ott. Fvar. lvar. Rzv

96 peccas] pecces Ott. vvar.

* 110 furtiva ... strigil] furtivam ... strigilem Ott. v

1) in sermonibus ne z quidem a genere Σ omnino alienum esse nonnullis exemplis (velut 1, 5, 100) demonstratur.

- * 2, 8 *tit.* elegga octava Ott. v
- 22 quos] quas Ott. g z m σv
- 24 semel] simul Ott. ψvar. λ'Qmσv
- 30 porrexerit] porrexitat Ott. zmσxv
- 52 intots] intots φvar. v ilots Ott.
- 53 remittit] remittit Ott. E corr. g mσxv

præterea s. 2, 7, 19 verum vocabulum *ille* solis codd. Ott. φ² var. xσvar. v conservatum est, 2, 5, 78 *nequiere* in Ott. Mσv.

ex his exemplis cognoscitur Ottobonianum et ceteris quos supra enumeravi, quandam lectionum copiam inaequabili modo immixtam esse, Ottobonianum vero cum v ita coniunctum esse, ut raro segregetur, interdum cum eo solo errores praebeat; quos locos asterisco* significavi.

eius memoriae, cuius vestigia in Ott. v et reliquis codd.

modo enumeratis passim occurruunt, naturam et originem indagare difficile est. verisimile tamen non est eam a Q

repetendam esse. neque enim omnino hi codd. Ott. v g mσx

sacpenumero cum Q errant nec fere in falsis cum Q consen-

tunt, quin aut λΣI aut ψφ accedat, quibus demonstratur

eades lectiones non in Q ortas esse, sed iam in Σ aut in Ψ

fuisse. praeterea est, ubi Ott. v g mσx aut pars eorum aper-

tissime et a Ψ et a Q differant, quo in numero sunt fere

illa exempla quae supra enumeravimus. quod nisi praeter

Σ ΨQ quantum aliquod genus configere volumus, relin-

quitur ut illa memoria e genere Σ ducta sit. denique

constat in aliis partibus operum v et cognatum eius u, qui

est multo nobilio, adspersis lectionibus generis Σ insigne

esse (K.-H. I², LXXVI, Hermes 1935, 395.) atque in

g mσxλ' multa vestigia eius generis inesse. ita fit ut Otto-

bonianus cum v et ceteris interdum utilis sit ad genus Σ

restituendum. verum ne nimis exultes, in s. 2, 8, ubi C

exstat, Ottobonianus cum aliis a C Σ, qui verum praebent,

ter aberrat:

2, 8, 10 ut C Ψ Prisc. ubi ψ²var.ψ¹Q Ott.

24 semel C Ψ simul QΣI(?) ψvar. λ1²Oxox. Ott.

30 porrexitat C Ψ porrexitat zmσxv Ott.

his locis sine dubio verba Ottoboniani ad Σ referremus, nisi impidiemur testimonio C, quo altera pars adiuvatur. res perdifficilis est diuidicatu, praesertim cum observatio intra paucos versus versetur. non absurdum est suspicari C his

locis ad **Ψ** correctum esse. quam rationem magis probo s. 2, 8, 10, 24, ubi consensu **M** Q **ΣI** lectio a **C** diversa generi **Ξ** atque aeo admodum vetusto vindicatur. ac profecto sunt exempla, quibus probetur **C** non tam sincerum in memoria **Ξ** propaganda, sed tamquam leviter adspersum esse lectionibus sive **Q** sive **Ψ** (**Q**: s. 1, 5, 67. 78; **Ψ**: a. p. 330. 345. 358. 371. 393 s. 2, 8, 40; **ΨQ**: s. 1, 5, 47. 51). nec vero omnino negari potest uno aut altero loco, ubi Ottobonianus cum sociis a **C** **Ψ** aberrat, **C** verum generis **Ξ** testimonium praebere posse, Ottobonianum eiusque cognatos, etsi eiusdem originis sunt, degenerare potuisse. qua de ratione cogitari potest, ubi **Ott.** z m σ x v testimonio **Q** aut **M** non adiuvantur (s. 2, 8, 30). utique in lubrico versabatur recensio in sermonum libro altero, nisi quando generis **Ξ** novi codices detegentur. interim noli in ea re certissimas ubique rationes requirere.

Ottobonianus praeter illa quae supra commemoravi bis solus valde speciosa exhibet: 2, 7, 105 tu qui impunitior: qui tu impunitior **cett.**; 2, 8, 1 Nasidiensi qui: ut Nasidiensi **cett.** ac ne forte ea credas vera esse, altero loco Persius 5, 130 testis est aetate Neroniana *qui tu impunitior* lectum esse, altero *ut Nasidiensi iuvit te cena beata*. Horatium scripsisse eo probatur, quod verba Fundani *sic, ut mihi nunquam invita fuerit melius* (v. 3) nullo modo his responderem possunt: *qui iuvit?* etenim *ut interrogans idem fere est ac quem valde* (cf. *ut valeat? ut meminist nostri?* epi. 1, 3, 12), *qui idem ac qua ratione* (cf. *qui fit, Maecenas* s. 1, 1, 1). equidem insignem dignitatem Ottobonianio propter illa propria attribuere nolim.

praeterea Vaticani lat. 3866 saec. 11 imagines examinavi concedente liberaliter M. Friedman docta virgine, quam de eo codice uberius disserturam esse compereram. cognovi eum genus **Q** bene reddere atque in saturis **αγ** integritate atque indicio saepe superare. quare nisi apparatus criticus iam typis mandatus fuisset, in altero saltem sermonum libro illum ad **Q** restituendum adhibuissem. sed verebar plus iusto commutare; nec necessarium esse videbatur. nam fructus in **Q** restituendo ut uno altero loco gratus, ita in universum est exiguus, in **Ξ** vero cognoscendo quasi nullus; qua quidem in re omnis quaestio versatur. atque quaecumque lectiones generi **Ξ** in sermonibus vel certis rationibus

vel probabiliter vindicantur non adiuvante **Q** (cf. Heimes 1935, 392. 395 s.; praeterea s. 2, 3, 211), ex eis paucissimae in Vaticano 3866 reperiuntur (1, 9, 50 mi om.; 2, 3, 283 quiddam; 2, 7, 48 incendit; 2, 7, 80 quid; 2, 8, 22 quas; 2, 8, 30 porrexerat); his addere licet 2, 3, 69 *nero prius scriptum*; 2, 7, 17 *t pinguum* supra adpictum. has lectiones in **Q** olim fuisse arbitror, ubi ex generibus **Ξ** et **Ψ** magnam copiam congestam esse constat. ac ne 2, 3, 303 quidem, ubi *manibus cum portat* non solum in *g m o 2 var.* (*manibus portavit* **ΣI**), sed etiam in Vat. 3866 legitur, ea verba a **Q** semper aliena fuisse existimo, praesertim cum in **¶** s. *manibus superscriptum sit. praeterea haec notabilia videntur: s. 2, 6, 108 vernaliter (cum *N' Ott.*); 7, 5 furis (cum *g var.* **ΣI**).*

in varia lectione subscribenda neque illa ratio quam olim Keller, nuper Villeneuve adhibuit, ut codices singulos secundum ordinem litterarum enumerarem, neque rursus eas placuit, ut tantummodo genera **Ξ** et **Ψ** aut cum his **Q** significarem. neque enim lector editoris opera onerandus neque ei iudicandi facultas admenda est. medium quandam viam Vollmer demonstravit, qui, quoad fieri potuit, genera singularis siglis comprehendit, ut tamen, quibus locis aliqui codices a suis generibus discrepant, alteri eos generi plerumque adscriberet. qua in re ratio saepe desideratur. nam quia, ubicumque genera inter se permixta sunt, Vollmer aut erravit aut quaerere desiit, saepissime casu vel congregati vel dissociati esse codices videntur. ego in singulis pagina, ubi codices adhibendi enumerantur — sunt autem plures necessarii quam Vollmer voluit —, id curavi, ut etiam eorum librorum, in quibus textus mixtus est, ratio semper constaret. variarum lectionum testes ita attuli, ut semper et generum ratio intellegatur et singulorum librorum suffragia dinoscantur, omissionis levioribus mendis, quibus generis color non obscuretur. in eo negotio, qui codices sunt testes quasi ordinarii suorum generum, eos siglis **Ξ** vel **Ψ** comprehenderem satis fuit, illos vero, qui quasi desultores hic illic ad hos ordinarios accedunt, insuper commemorare debui. velut siglo **Ξ^(ac.QR)** comprehenduntur codices **ABC**, qui sunt testes ordinarii recensionis **Ξ**, praeterea genus **Q**, quod hic contra morem ad **Ξ** accedit, et **R**, qui codex rejecto suo genere **Ψ** ad **Q** sese applicat. quodsi quis simplicitati parum

consultum esse censeat, ipsam rem consideret, cui si vim facere vereberis, aut omnino omittenda est haec ratio generatim adnotandi aut in re nova inusitatulum aliquid audendum, ne sic quidem errorem omnino exclusum esse fateor. nam si verae lectioni **E**(acc. Q) vel **Y**(acc. Q) vel simile aliquid ad pictum est, etsi probabile est eum qui Q conficit verum ex eo genere haussisse ubi adhuc exstar, tamen fieri potest, ut incorruptam lectionem in codice deperdito alterius generis meliore etiam invenerit. quod si accidit, raro certe factum esse existimes, si universam rationem codicium et generum consideres. simili modo interdum dubitari potest, utrum incorrupta verba Vaticani R vel etiam Parisini exemplari generis Q debeantur an integriori codici generis **Y**.

testimonia veterum scriptorum augere non studui. Porphyrius commentum (*Pph.*) et scholia a Kellero edita (TAV, TIV etc.) studiose perquisivi et ubicumque intellegitur quid lectum sit ab eis qui Horatium enarraverunt, testimonium attuli; qua in re a prioribus non satis factum esse videbatur.

in orthographia non id secutus sum, ut scripturam libris traditam ex lapidum titulis aevi Horatiani corrigerem. res parum explorata, quam ut veterum qui Horatium ediderunt grammaticorum auctoritatem spemas. qui quid novaverint aut rursus nimio vetustatis studio abrepti mutaverint sane ignoratur. verum quoniam e codicibus cognoscitur saeculo nono rem in eo fuisse, ut antiqua quaedam scribendi consuetudo paulatim evanesceret, si quid minus volgare contra usum librariorum servatum est, dignum est quod caute examinetur et, dum modo probable sit, retineatur. id dum sequor, ne inaequalitatem quidem veritus sum interdum admittere. velut -vom scribendum cunavi, ubi vestigia eius scripture in libris exstant: ubi desunt, vnum non mutavi. eadem de causa modo 'pulcher', modo 'pulcer' invenies, eademque ratio late patet. sunt tamen verba in quibus multis exemplis demonstretur quam formam Horatius aut certe ei qui eum ediderunt usurparerint, ut 'volgus, volt, voltus', in his non dubitavi discrepanzia ad normam corrigerem. formas non assimilatas (improbos, adsignare etc.) praetuli, contra librorum auctori-
tatem non restituui.

res orthographicas animo perpendi, in apparatu critico congerendo plerunque praetermisi. quas qui examinare voluerit, in editione maiore Kelleri et Holderi et in ea inveniet quam nuper Villeneuve confecit.

in carminibus ubi dubium erat, voluerint Horatius strophas quaternorum versum componere necne, eam ferre rationem secutus sum quam Carolus Buechner nuper expusit (Zur Form und Entwicklung der horazischen Ode und zur Lex Meinekiana; SB. Leipzig, 91. Bd. 1939, 2. Heft).

indices quo Vollmer conficerat rerum metricarum prosodiacarum grammaticarum et nominum, ne labor magnus atque utilis periret, leviter emendatos huic quoque editioni addidi.

in extremo opere permultum me aliorum benevolentiae auxilioque debere profiteor. quos omnes grata memoria recolo, paucos hic laudabo. discipuli mei et discipulae, bonaes spei adolescentes, consociata opera curaverunt, ne quid erroris in afferendis veterum testimoniis relinqueretur. Carolus Pivec collega, quibus temporibus codices scripti essent benigne ac liberaliter me docuit. in ea re etiam P. Anselmus Manser O. S. B. et Paulus Lehmann consilia mini olim humanissime impertiverunt. Wolfgangus Schadewaldt collega optimus in difficultatibus saepè consilia salubria suppedavit. multo autem plurimum Carolo Buechner debo, qui cum indecem nominum emendavit operamque in testimoniis veterum examinandis strenuam praestit. tum singulos fere locos difficillores mecum pertractavit, iudicium peracre auresque Horati consuetudine tritis adhibuit, laborem denique infinitum communione studi Horatianae humanitatis sublevarunt. bibliopola honestissimus opus typorum formulis inusitatis difficile ac mea valetudine dilatum insigni commodiitate ad finem perduxit. bibliothecae Vaticanae praefecti Anselmi M. Albaraeda beneficio, auctoritate eminentissimi cardinalis Mercati interposita, praeterea permisso Stephani Weinstock viri docti, qui nuperrime partem codicis Vaticani (R) et Ottobonianum ab obnubilione vindicavit, factum est, ut horum codicium imaginibus iam nunc uterer. in eo negotio Ioannes Stroux et Ioannes Lietzmann consilio mili atque auctoritate adfuerunt.

E = Monacensis 14685 saec. 11 atque eae partes eius quae cum a^rM cognatae sunt; cf. Hermes 1935, 380 et supra de C.

M = Mellicensis 177 saec. 11

praesterea hi qui raro adhibentur:

D = Argentoratensis C VII 7 saec. 10, combustus a. 1870

ξ = fragmenta Schettkarnensis saec. 10

codices contaminati qui raro adhibentur:

σ = Sangallensis oppidanus 312 saec. 10

x = Oxoniensis Bodleianus olim Dorvilliani saec. 11

m = Monacensis lat. 375 saec. 11/12

g = Gothanus duc. B 61 saec. 15

Oxon. = Oxoniensis collegii Reginensis P² saec. 11

σ x m (Oxon.) propterea utiles sunt, quia vestigia memoriae Ξ , in g etiam memoriae Ξ insunt.

$\mathfrak{B}\mathfrak{l}$ = Blandinianus vetustissimus Crucuii

ς = codices non nominatim allati ac fere recentiores

Pph. = Porphyrio

$\pi\mathfrak{A}\Gamma\mathfrak{V}\mathfrak{v}\mathfrak{c}$ = scholia a Kellero edita, quae sub Aeronis nomine

vulgo olim ferebantur (Pseudacro)

$\pi\mathfrak{A}$ = scholia codicis A

$\pi\mathfrak{V}$ = scholia codicis Vaticani lat. 3257

$\pi\mathfrak{V}$ = scholia codicis Dessauiensis (Nienburgensis) A

$\pi\mathfrak{c}$ = scholia codicis Wolfenbuttelani Lat. Aug. 81. 31

de scholiorum rationibus cf. Pseudacronis scholia

ed. Keller praf. vol. 1 et 2

Comm. Crug. = commentator Crugianus

ex. v. at. = 'exempla diversorum auctorum' ed. H. Keil progr.

Halis Sax. 1872

Micon = Miconis opus alphabeticum ed. Traube PMA. 3,

p. 280–294

grammaticos attuli secundum paginas Keili, etiam Priscianum; metricos (Gramm. VI) siglo metr. comprehendere satis habui. in Patrologiae Latinae quam curavit Migne volumine 23 affendo paginas exemplariorum anno 1883 (non 1845) editorum indicavi.

recensio Q in carminibus fere tota generi Ξ adnumerari potest, in arte poetica, epodis, carmine saeculari, epistulis – hoc enim ordine libri Horatiani in Q collocati sunt – fit generis Ψ , ita tamen, ut permulta e Ξ adsumpta sint; in sermonibus denique neutri generi addicta ex utroque commixta est, consensu $\Xi\Psi$ etiam Q continetur, nisi quid secus adnotatum est.

R lectio generis Q admixtas habet et saepe ad eius generis testes se adipicat.

λ' in carminibus, epodis, sermonibus, epistulis lectio generis Ξ admixtas habet et saepe cum eius generis testibus se consoeat.

b*

Ω = recensio medio aeo ante saec. 9 med. e generibus Ξ et Ψ confecta, cuius testes sunt hi:

a = Ambrosianus O 136 sup. saec. 9/10

r = Parisinus 7975 saec. 11

ubicunque unus ex his testibus Q R λ' vel alii libri, quorum textus est mixtus, a suo genere ad alienum se transulerunt, sic adnotatum est: (acc. Q), (acc. R), (acc. λ'), (acc. Q R λ') vel similiter, item que ubi alii testes desultoriis ordinariis suffragantur.

siglis $\overline{P} \Psi Q$ semper comprehenduntur omnes libri qui ad ea genera pertinent, nisi quid secus adnotatum est; priva tautum menda quae vim testimonii non debitant silentio praetermissa sunt, sive in uno sive in duobus sive etiam in tribus libris artis sime inter se cognatis inveniuntur.

tituli, subscriptiones et similia generatim restituuntur neglectis mendis et variis lectioinibus, in titulis lyricorum Q scorsum laudatur.

B. = Bentley.

K.-H. = Keller et Holder.

n. l. = non liquet.

E SUETONI VITA HORATI

Q. Horatius Flaccus Venusinus, patre, ut ipse tradit, libertino et exactionum coactore, ut vero ereditum est, salsamentario, cum illi quidam in altercatione exproubrasset 'quotiens ego vidi patrem tuum bracchio secumungentem', bello Philippensi excitus a M. Bruto imperatore tribunus militum meruit; vietisque partibus venia inpetrata scriptum quaestorium comparavit.

ac primo Maecenati, mox Augusto insinuatus non mediocrem in amborum amicitia locum tenuit.

Maecenas quantopere eum dilexerit satis testatur illo epigrammate:

*ni te visceribus meis, Horati,
plus iam diligō, tu tuum sodalem
† nimio videoas strigisorem;*

sed multo magis extremis iudiciis tali ad Augustum elogio: *Horati Flacci ut mei esto memor.*

Hanc vitam a Suetonio scriptam, sed maneam (cf. Rosigni, *Atti Torino* 1934, 2, 14) habent F λ p (= Paris, 8214 s. 12) ¹ *confectus e generibus Q et Ψ*, *habuit* 31, *unde eam enderunt Nannus, Muretus, Crugius, partes ex hac vita excerptas* (Q. Horatius . . . esto menor. habitu corporis . . . Tiburtini. natus est . . . C. Asinio Gallo. humatus . . . tunulum.) *habent* 5 (= M. m, Paris, 7977, Hemianus). *de rebus ministris* cf. Refferscheid, *Suet. rell.* p. 44. 388 *Mathias, quaeſi. Blandin.* diss. Hal. 1882, 2 s. ² auctionum Reffersch. vero Mur. vere codd. *fere Casaub.* ^{3 s.} exprobasset F λ 11 dixerit, *ξ* dilexit *cett.* testatur F λ p monstratur 31 ⁴ tu tuum Mur. tutum F λ p ⁵ nimio (nimio φ) codd. Nanno P. Pittoens ⁶ himulo *Oudend.* himno me Lamb. simo Sudh.

16 iudiciis om. 31

⟨c⟩io Censorino et C. Asinio Gallo consulibus (27. nov. 8)
post nonum et quinquagesimum ⟨diem quam Maecenas
obierat aetatis agens septimum et quinquagesimum⟩ an-
num herede Augusto palam nuncupato, cum urgente vi-
tabulas. humatus et conditus est extremis Esquiliis
iuxta Maecenatis tumulum.

CARMINVM

LIBER PRIMVS

I

Maecenas atavis edite regibus,
o et praesidium et dulce deus meum:
sunt quos curriculo pulverem Olympicum
collegisse iuvat metaque fervidis
evittata rotis palmaque nobilis
terrarum dominos evehit ad deos;
hunc, si mobilium turba Quiritium
certat tergeminis tollere honoribus;
illum, si proprio condidit horreo
quidquid de Libycis verritur areis.
gaudentem patrios findere sarculo
agros Attalicis condicionibus
numquam demoveas, ut trabe Cypria
Myrtoum pavidus nauta seect mare;
luctantem Icaris fluctibus Africum
mercator metuens otium et oppidi

1 2 Serv. G. 2. 40 3-4 iuvat q̄ Stat. Th. 4, 262 4 meta-
5 rotis Serv. A. 11, 195 13. 14 Don. Ad. 230 14 q̄ Stat. Th.
6, 261

H: ABQ(=aEM acc. interd. R) acc. interd. N' **W:** FΛṄπR
1 carminum I. I [C. Aemiliūm]. ad Maecenatem. ⟨de⟩ vario
hominiūm scribit officio, pragmatice monocolos **Ξ** Q. Horatii
Flacci carminum lib. I incipit. ad Maecenatem Q. Horatii
Flacci carminum liber primus incipit. hac ode Maecenatem
alloquitur **W** de adnotandi genere in titulis adhibito v. consp. sigl.
7 mobilium **Ξ** W P̄b. q̄A nobilium Boar. πR̄p̄ras. u 13 demoveas
B R dimoveas cell. 8f. Don. 15 Icaris **Ξ**(acc. R) ikarii R¹(?) icareis
(careis τ) **W**

laudat rura sui: mox reficit rates
quassas indocilis pauperiem pati.

est qui nec veteris pocula Massici
nec partem solidu demere de die

spernit, nunc ad aquae lene caput sacrae;

stratus, nunc ad aquae lene caput sacrae;

multos castra iuvant et lituo tubae

permixtus sonitus bellaque matribus
detestata; manet sub Iove frigido

venator tenerae coniugis inmemor,

seu visa est catulis cerva fidelibus,

me doctarum hederae praenitia frontium

dis miscent superis, me gelidum nemus

Nympharumque leves cum Satyris chori

secernunt populo, si neque tibias

Euterpe cohibet nec Polyhymnia

Lesboum refugit tendere barbiton.

quodsi me lyrics vatibus inseres,

sublimi feriam sidera vertice.

II

Iam satis terris nivis atque dirae
grandinis misit pater et rubente
dextera sacras iaculatus arcis
terruit urbem,

²⁴ bell. — ²⁵ det. *Prise.* 2, 385, 8 bell. — detestanda *qStat.* *Th.*
^{3, 377} ²⁵ man. — ²⁶ *Serv.* 4, 3, 116 man. — ²⁶ ven. *Serv.* G, 1,
⁴¹⁸ A, 6, 273, 9, 667 *qStat.* *Th.* 2, 404 iacet sub—ven. *qLucan.*
^{8, 447} ³³ nec — ³⁴ barb. *Charis.* 1, 266, 3

² 1—2 Iam s... niv... mis. pat. *Euograph. interp.* *Ter.* *Andr.* 903

Ξ: A B Q(=a E M acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: F λ' δ π R
²⁵ [detestata] detestanda *qStat.* maneti iacet *qLuc.* ²⁸ terretis *R¹* ²⁹ hederae] *R²* ³⁰ inseres **Ξ**(acc. R) inserit **Ψ**
^{2 inc.} D ad divum Augustum **Ξ** prosecutice tetracolos. ad
Augustum **Ψ** ad Augustum. prosecutice tetracolos Q

terruit gentis, grave ne rediret
saeculum Pyrrhae nova monstra questae,
omne cum Proteus pecus egit altos

visere montis,

piscium et summa genus haesit ulmo,
nota quae sedes fuerat columbis,
et superiecto pavidae natarunt
aequore dammae.

vidimus flavom Tiberim retortis
litore Etrusco violenter undis
ire deiectum monumenta regis
templaque Vestae,

Iiae dum se nimium querenti
iactat ultorem, vagus et sinistra
labitur ripa Iove non probante u-
xorius annis.

audiet civis acuisse ferrum,
quo graves Persae melius perirent,
audiet pugnas vitio parentum
rara iuventus.

quem vocet divum populus ruentis
imperi rebus? prece qua fatigent
virgines sanctae minus audientem
carmina Vestam?

^{7, 8} *Serv.* A, 1, 435 *Euthych.* 5, 449, 12 ¹⁰ *Victorin.* 6, 157, 18
^{11, 12} *Serv.* B, 8, 28 G, 3, 539 *Prise.* 2, 144, 18 ²⁰ *Serv.* A, 1, 273.
^{4, 266} ²⁶ prece — ²⁸ *qStat.* *Th.* 2, 244, 4, 633, 9, 723

Ξ: A B Q(=a D E M acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: F λ' δ π R
¹⁰ columbis **Ξ** **Ψ** *Vist.* palumbis *teorr.* 5 cf. *Pph.* ¹¹ superiecto
Ξ(acc. λ' R) superictio **Ψ** cf. *Pph.* : id est: super terras facta 15 mo-
numenta **Ξ**(acc. R) monimenta **Ψ** 18 uitoren **Ξ**(acc. R π) uitoren **Ψ**
(D n. l.) ¹⁹ s. probante | *Vxorius cod.* ²⁷ sacrae *qStat.*
^{4, 633}

audax omnia perpeti
 gens humana ruit per vetitum nefas,
 audax Iapeti genus
 ignem fraude mala gentibus intulit.
 post ignem aetheria domo
 subductum macies et nova febrium
 terris incubuit cohors
 semotique prius tarda necessitas
 leti corripuit gradum.
 expertus vacuum Daedalus aera
 pinnis non homini datis;
 perrupit Acheronta Herculeus labor.
 nil mortalibus ardui est:
 caelum ipsum petimus stultitia neque
 per nostrum patimur scelus
 iracunda Iovem ponere fulmina.
 40

IV

Solvitur acris hiems grata vice veris et Favoni
 trahuntque siccas machinae carinas,
 ac neque iam stabulis gaudet pecus aut arator igni
 nec prata canis alblicant pruinis.
 iam Cytherea chorus ducit Venus imminentे luna,
 iunctaque Nymphae Gratiae decentes
 alterno terram quatiant pede, dum gravis Cyclopum
 Volcanus ardens visit officinas.

nunc decet aut viridi nitidum caput impedire myrto
 aut flore, terrae quem ferunt solutae,
 nunc et in umbrosis Fauno decet immolare lucis,
 seu poscat agna sive mait haedo.
 pallida Mors aequo pulsat pede pauperum tabernas
 regumque turris. o beate Sesti,
 vitae summa brevis spem nos vetat inchoare longam; 15
 iam te premet nox fabulaeque Manes
 et domus exilis Plutonia; quo simul mearis,
 nec regna vni sortiere talis
 nec tenerum Lycidan mirabere, quo ealet iuventus
 nunc omnis et mox virginis tepebunt.

V

Quis multa gracilis te puer in rosa
 perfusus liquidis urget odoribus
 grato, Pyrrha, sub antro?
 cui flavam religas comam
 simplex munditiis? heu quotiens fidem
 mutatosque deos flebit et aspera
 nigris aequora ventis
 emirabitur insolens,
 qui nunc te fruitur eruditus aurea,
 qui semper vacuam, semper amabilem
 sperat, nescius aurae
 fallacis, miseri, quibus

29—31 *Serv. Buc.* 6, 42 34, 35 *Serv. A.* 6, 15
 4, 1 *Serv. G.* 2, 330 —hiems *Charis.* 1, 82, 26 *Prob.* 4, 13, 8
Phoc. 5, 415, 25 4 *Prisc.* 2, 397, 11 *Eufych.* 5, 468, 21 *prat.*
 —pruin. *Stat. Th.* 1, 512 7, 8 *Sacerd.* 6, 544, 26

12 *Serv. B.* 3, 77 13 *Quint. inst.* 8, 6, 27 pall. mors *Serv. A.* 2,
 221, 374 *Hier. in Os. pref.* *Migne* 25, 861A. 16 fabulas m. carm.
epigr. 1504, 10 B.
 5 5—9 *Don. Ter. Bun.* 1038

Ξ: A Q(=aDEM acc. interd. R) acc. interd. λ' Υ: Fλ'δπR

35 pinnis A¹R¹ lemma σΑΓ pennis cett. 37 ardui] arduum EMR¹
 lemma σΑΓ

4 ad Sestitum. de verbo tempore ΞΟΓΑ parantetice dicolos. ad
 Sestitum Quirinum Ψ 8 uisit Ξ(ο:λR) Sacerd. uit Υ(α||r||it π)
 officinas] officinam Sacerd.

16 Manes] et manes aDMR¹ 19 Lycidan vel sim. aRD -am cett.
 5 ad Piram meretrixen ΞΟΓΑ prosphonetice tetracolos. ad
 Pyram Ψ alloquitur Pyrrham quae forma sua capere prius vol-
 bat Qs et mirabitur Ra.ras? Don. 11—13 perperam distinxit Υ(Fδπ)

intemperata nites: me tabula sacer
votiva paries indicat uvida
suspendisse potenti
vestimenta maris deo.

nos convivia, nos proelia virginum
sectis in iuvenes unguibus acrium
cantamus, vacui sive quid urimur,
non praeter solitum leves.

VI

Scriberis Vario fortis et hostium
victor Maeonii carminis alite,
quam rem cumque ferox navibus aut equis
miles te duce gesserit.

5

nos, Agrippa, neque haec dicere nec gravem
Pelidae stomachum cedere nescii
nec cursus duplicitis per mare Ulixei
nec saevam Pelopis domum

conannur, tenues grandia, dum pudor
in bellisque lyrae Musa potens vetat
laudes egregii Caesaris et tuas
culpa detergere ingeni.

10

quis Martem tunica tectum adamantina
digne scripserit aut pulvere Troico
nigrum Merionen aut ope Palladis
Tydiden superis parem?

15

Laudabunt ali claram Rhodon aut Mytilenen
aut Epheson bimarisve Corinthi
moenia vel Baccho Thebas vel Apolline Delphos
insignis aut Thessala Tempe;

5

sunt quibus unum opus est intactae Palladis urbem
carmine perpetuo celebrare et
undiue deceptam fronti praeponere olivam;

10

plurimus in Iunonis honorem
aptum dicet equis Argos ditisque Mycenae:
me nec tam patiens Lacedaemon
nec tam Larisae percussit campus opimae
quam domus Albuneae resonantis

15

et praeceps Anio ac Tiburni lucus et uda
mobilibus pomaria rivi.
albus ut obscurro deterget nubila caelo
saepe Notus neque parturit imbris

17 nos proel. — 18 ΟΙων. 6, 366

7 2 binarisve — 3 moen. ΟΙStat. TH. 1, 335. 7, 420 Arator act.

2, 507 Migne 68, 203 A. 9 Serv. A. 1, 24 — Argos Serv. A. II, 246

apt. equ. Arg. ΟΙStat. TH. 4, 672 10 nec me — Lac. ΟΙStat. TH. 8,

432 13 — Iuc. Prisc. 2, 208, 9 15—17 perpet. Serv. G. 1, 460

7 Prisc. 2, 39, 16, 277, 8 ΟΙcp epo. 16, 60 13—14 scripts. Prisc.

3, 252, 1

17 nos proel. — 18 ΟΙων. 6, 366

7 2 binarisve — 3 moen. ΟΙStat. TH. 1, 335. 7, 420 Arator act.

2, 507 Migne 68, 203 A. 9 Serv. A. 1, 24 — Argos Serv. A. II, 246

apt. equ. Arg. ΟΙStat. TH. 4, 672 10 nec me — Lac. ΟΙStat. TH. 8,

432 13 — Iuc. Prisc. 2, 208, 9 15—17 perpet. Serv. G. 1, 460

7 Ad Munatum Planeum ΕΩΟΙΑ parametice dicolos. ad Plan-

cum (vel Plancos) ΥΕΩΟΙΑ pars major [vel] que ΟΙStat. I, 335 7 olivam

13 om. λιγια 14 uvida] humida F 15, 16 perperam distinavit ΥΕΩΟΙΑ

(Fδπ) 16 deo] deac Ziebmstii

6 ad Agrippam ΕΩ ad Mareum Agrippam ΟΙΑ hypothetice

tetracolos. ad Agrippam ΥΕ alloquitur Vipsanum Agrippam ΟΙΑ

3 quam ΕΩ ΥΕ Pph. ΟΙV qua M. Muret. Bl. 7 duplicitis ΥΕ(αcc. D) Pph.

duplices ΕΩ Prisc. bis ΟΙcp epo. 16, 60 duplicitis cod. Cruquii

9 tenues] tenuis F π

perpetuos, sic tu sapiens finire memento
tristitiam vitaeque labores

molli, Plance, mero, seu te fulgentia signis
castra tenent seu densa tenebit

Tiburis umbra tui. Teucer Salamina patremque

eum fugeret, tamen uda Lyaeo

tempora populea fertur vinxisse corona
sic tristis affatus amicos:

'quo nos cumque feret melior fortuna parente,
ibimus, o socii comitesque,

nil desperandum Teuero duce et auspice Teucro.
certus enim promisit Apollo

ambiguam tellure nova Salamina futuram.

o fortis peioraque passi

mecum saepe viri, nunc vino pellite curas:
cras ingens iterabimus aequor.'

VIII

Lydia, dic per omnis
hoc deos vere, Sybarin cur properes amando

perdere, cur apricum
oderit campum patiens pulveris atque solis,

²¹ Teucr. — ²² fug. Serv. B. 1, 4 ²⁷ Victorin. 6, 115, 6
²⁹ *q*Lucan. 3, 183 ³³ cr. ing. Ps. Prob. 4, 246, 5

⁸ 1—2 vere Victorin. 6, 87, 14 ¹ — omnes Prisc. 2, 287, 6
² Diom. 1, 520, 27, 508, 37 Fortunat. 6, 300, 27 hoc — ve (*pro vere*)
Victorin. 6, 166, 1 hoc — Syb. Caes. Bass. 6, 270, 14 ³ cur —
⁴ camp. Prisc. 3, 137, 22 Serv. A. 2, 202 cur — ⁴ Prisc. 3, 249, 22

cur neque militaris
inter aequalis equitet, Gallica nec lupatis
temperet ora frenis?

cur timet flavum Tiberim tangere? cur olivum

sanguine viperino
cautius vitat neque iam livida gestat armis
bracchia, saepe disco,

saepe trans fineam iaculo nobilis expedito?
quid latet, ut marinae
filium dicunt Thetidis sub lacrimosa Troiae

funera, ne virilis
cultus in caedem et Lycias proriperet catervas?

15

Vides ut alta stet nive candidum
Soracte nec iam sustineant onus

silvae laborantes geluque
flumina constiterint acuto.

dissolve frigus ligna super foco
large repomens atque benignius

deprone quadrimum Sabina,
o Thaliarche, merum diota.

5

⁹ 1—2 Sor. Serv. A. 7, 696 Consent. 5, 346, 12 Prisc. 2, 203, 9
³ Prisc. 3, 460, 8 ⁶ lig. — ⁶ repen. Diom. 1, 411, 3 Pomp. 5,
^{275, 33} ⁷ dep. . . . quadr. cf. Sacerd. 6, 541, 19

¶: A Q(=aDEM acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: Fν'δπR
17 perpetuos **¶(acc. R)** Serv. perpetuo Ψ ²³ populeal popula ad R¹
²⁷ Teucro duce] due Teuero *Vid.* Teucro *in fine vers.* Ψ(*acc. Dpr.*) Teuci **¶(acc. R)** ηΑΓ Victorin. Teucro (*vel — i*) . . . promisit *comiuverunt quidam* ³¹ curas] curam E MR
8 1 reddit B ad Lidiam meretrictem **¶A** alloquitur Lyden mere-
tricem O erotice dicoles. ad Lydiam Ψ ² hoc deos vere
¶(acc. R) ηΓ cp Caes. Bass. Victorin. Fortunat. Diom. hoc deos oro δπ¹R² te deos oro Fν'π² properes] properas π et metricorum pars
cur] quid Diom. 508, 37

permittit divis cetera, qui simul
stravere ventos aequore fervido
deproeliantis, nec cupressi
nec veteres agitantur ornati.

quid sit futurum cras, fuge quaerere, et
quem Fors dierum cumque dabit, luero
adpone, nec dulcis amores
sperne puer neque tu choreas,
donec virenti canities abest
morosa. nunc et campus et areae
lenesque sub noctem susurri
composita repeatantur hora,
nunc et latentis proditor intumo
gratus puellae risus ab angulo
pignusque dereptum lacertis
aut digito male pertinaci.

X

Mercuri, facunde nepos Atlantidis,
qui feros cultus hominum recentum
voce formasti catius et decorare
more palaestrae,
te canam, magni Iovis et deorum
nuntium curvaeque lyrae parentem,
callidum quidquid placuit ioco
condere furto.

¹³ — quater. *qStat. Th. 3, 562* ^{17—18} mor. *Don. Ter. Hec. 478*

^{21, 22} *Serv. B. 3, 65* ¹⁰ *I Serv. A. 1, 520* *Prisc. 2, 302, 9* Merc. fac. *Serv. A. 4, 558*
² — hom. *Pph. s. 2, 2, 66* ³ cat. — ⁴ pal. *Serv. A. 4, 559* et —
qStat. Th. 6, 808 (833) ^{7, 8} *Pph. c. 1, 12, 11*

E: A Q(=aDEM acc. interd. R) acc. interd. λ' **W**: $F\lambda'\delta\pi R$
²¹ intumo **W**($F\lambda'\pi\tau\alpha$). R¹ intimo **E** $\delta\pi\tau$. R²(?) *Serv.* ²³ de-
reptum **E** F R direptum $\lambda'\delta\pi$

¹⁰ *redit* B ad Mercurium **E**Q**A** hymnus Mercurio. tetracolos **W**
qui $\delta\pi\tau\alpha$. *qStat. Th. 6, 808 (833)*

te, boves olim nisi reddidisses
per dolum amotas, puerum nimaci
voce dum terret, viduus pharetra
risit Apollo.

quin et Atridas duce te superbos
Hlio dives Priamus relicto
Thessalosque ignis et iniqua Troiae
castra fecellit.

tu piis laetis animas reponis
sedibus virgaque levem coeoles
aurea turbam, superis deorum
gratus et imis.

XI

Tu ne quaeasieris, scire nefas, quem mihi, quem tibi
finem di dederint, Leucone, nec Babylonios
temptaris numeros. ut melius, quidquid exit, pati.
seu pluris hiemes seu tribuit Luppiter ultimam,
quae nunc oppositis debilitat pumicibus mare
Tyrrenum: sapias, vina lique, et spatio brevi
spem longam reseces. dum loquimur, fugerit invida
aetas: carpe diem quam minimum credula postero.

¹⁰ puer. — ¹¹ *Prisc. 3, 222, 11* ¹¹ vid. — ¹² *Serv. A. 8, 571*
¹⁹ *qLucan. I, 662*

¹¹ 6 sap. — liqu. *Prisc. 3, 247, 15*

E: ABQ(=aDEM acc. interd. R) acc. interd. λ' **W**: $F\lambda'\delta\pi R$
¹⁴ *om. B* ¹⁷ laetis animas **E**(acc. 1R π^2) animas laetis **W**($F\lambda'\delta\pi^1$)
^{18—20} Sedibus, coeoles aurea turbam | Superis deorum gra-
tus et imis $F\delta$, sed δ om. aur. t.

¹¹ 1—8 def. B ad Leuconen **E** ad Leuconen, suadens omit-
tendam mathematicen Q pragmaticice monocolos. ad Leuconen
genesim per mathematicam requirentem **W** — ⁵ que **E** **W** *Pph.*
qui $\delta\pi\tau\alpha$. *qStat. Th. 6, 808 (833)*

gentis humanae pater atque custos,
orte Saturno, tibi cura magni
Caesaris fatis data: tu secundo
Caesare regnes.

ille seu Parthos Latio imminentis
egevit iusto domitos triumpho
sive subiectos Orientis orae
Seras et Indos,

te minor latum reget aequos orbem:
tu gravi curru quaties Olympum,
tu parum castis inimica mittes
fulmina lucis.

50 60

XIII

Cum, tu, Lydia, Telephi
cervicem roseam, cerea Telephi
laudas bracchia, vae meum
fervens difficili bile tumet iecur.
tum nec mens mili nec color
certa sede manet, humor et in genas
furtim labitur, argiens,
quam lentis penitus macerer ignibus.

51 tu — 52 ṭ Stat. Th. 4, 840

53 2 cer. — 3 brach. Serv. B. 2, 53 lactea laud. br. Caper 7, 98, 3

Ξ: A B Q (= a D E M acc. interd. R) acc. interd. λ' **Ψ:** F λ' δ π R
51 fatis om. F δ π. π r. 57 latum **Ψ** laetum **Ξ** ξ Γ ν reget
Ξ (acc. λ' R) regit **Ψ**

13 ad Lydiām **Ξ** ad Lydiām de Telepho Q eroticē dicōlō.
alloquitur Lydiām meretricē aītque tormento esse cūn ea Telephī
formā laudet **Ψ** ad Lydiām meretricē η A 5 cerea **Ξ** **Ψ**
η A Γ Serv. lactea Caper 5 tum **Ξ** (acc. R) tunc **Ξ** (acc. R) 6 ma-
net Bu manent cett.

uror, seu tibi candidos
turparunt umeros inmodicæ mero
rixæ, sive puer furens
impressit memorem dentè labris notam.

non, si me satis audias,
speres perpetuum dulcia barbare
laudentem oscula, quae Venus
quinta parte sui nectaris imbut.

15 20

XIV

O navis, referent in mare te novi
fluctus. o quid agis? fortiter occupa
portum. nonne vides, ut
nudum remigio latus
et malus celeri saucius Africo
antemnaeque gemant, ac sine funibus
vix durare carinae
possint imperiosius

5

14 1-2 fluct. ṭ Stat. Th. 1, 193 1-3 — port. Quint. inst. 8, 6,
44 5 nec malus — Afr. Serv. A. 5, 487 6-9 ac sine — imp. aeq.
Serv. A. 8, 577 7-9 vix — i. a. Serv. A. 1, 207

Ξ: A B Q (= a D E M acc. interd. R) acc. interd. λ' **Ψ:** F λ' δ π R
19 divolsus (divulsi) divolsos Muret. divolsus querimonii] divol-
sus prementibus δ π R var.

14 ad rem publicam. tetracolos **Ξ** in navin. de Bruto repa-
rante bellum civile. ad rem publicam. tetracolos Q paraneptice
tetracolos. ad Brutum F λ' paranep tide tetracolos allegorice. Bruto
vel aīr. p. δ π 2 occupa **Ξ** **Ψ** Quint. cod. A 3 P V accipe Quint. cod.
A 1 G M V uar. 5 saucius **Ξ** (acc. λ' R) actus **Ψ** (acc. R var.) 8 pos-
sunt] possunt E Serv.
BT Horatius ed. Klingner [1436]

XVI

O matre pulera filia pulcior,
quem criminosis cunque voles modum
pones iambis, sive flamma
sive mari libet Hadriano.

non Dindymene, non adytis quatit
mentem sacerdotum incola Pythius,
non Liber aequa, non acuta,
sic geminat Corybantes aera,

tristes ut irae, quas neque Noricus
deterret ensis nec mare naufragum
nec saevos ignis nec tremendo
Iuppiter ipse ruens tumultu.

fertur Prometheus addere principi
limo coactus particulam undique
desectam et insani leonis
vim stomacho adposuisse nostro.

irae Thyesten exitio gravi

stravere et altis urbibus ultimae
stetere causae, cur perirent

funditus imprimeretque muris

hostile aratrum exercitus insolens.

conpesce mentem: me quoque pectoris
temptavit in dulci iuventa.

fervor et in celeres iambos

Ξ: A B Q(=aDEM acc. interd. R) acc. interd. λ' **Ψ:** Φλ' δπR
16 3 Dion. 1, 510, 2 Victorin. 6, 179, 23 7 acuta sic – 8 σχΑΓ
c. 1, 34, 15 18 et alt. – 20 fund. Prisc. 3, 137, 25 20 im-
prim(er)etque – 21 arati. Serv. A. 4, 212

CARM. I 16. 17
21
misit furentem: nunc ego mitibus
mutare quaero tristia, dum mihi
fias recantatis amica
opprobriis animumque reddas.

XVII

Velox amoenum saepe Lucretilem
mutat Lycaeо Faunus et igneam
defendit: aestatem capellis
usque meis pluviosque ventos.

inpune tutum per nemus arbudos
quaerunt latentis et thyma deviae
olentis uxores mariti
nec viridis metuant colubras

nec Martialis haedilae lupos,
utcumque dulci, Tyndari, fistula
valles et Usticae cubantis
levia personuere sexa.

di me tuentur, diis pietas mea
et musa cordi est. hic tibi copia
manabit ad plenum benigno

ruris honorum opulenta cornu.
hic in reducta valle caniculae

vitabis aestus et fide Teia
dices laborantis in uno

Penelopen vitreamque Circen.

17 1 sac. – 2 Lyc. Prisc. 3, 296, 9 2 et ign. – 4 meis Serv. B.
7, 47 7 Serv. B. 7, 7 8 σφSta. Th. 5, 549 9 haedil. Gloss. 3, 432, 38
13–14 [et musa c. est M. Aurel. in epist. apud Gallian. Avid. Class.
II, 8 c. e. σχΑΓ c. 2, 6, 32 musa nam cordi deis carm. epigr. B. 227, 2
(a. 136) 18 et fid. T. σχΑΓ epod. 14, 10 18 et fid. – 19 σφPers. 6, 4

Ξ: A B Q(=aDEM acc. interd. R) acc. interd. λ' **Ψ:** Φλ' δπR
17 ad eandem meretricem ΞQ parantice. ad Tyndariden.
9 agri Sabini laus et montis Lucretilis Ψ ad Tundaridem σχΑ
haedilae ΞΨ Pph. Gloss. (h)aledia QAR² haedilae a septa he-
Tyndaridi[s] Ψ 3 ponet Ξ(acc. κρε) Dhom. Victor. ponit Ψ flammarum σχΑΓ of Herm. 35, 363, 1, 367, 2 14 hic Dπ Turicens.
flammam Φλ' 8 sic ΞΨ 1, 34, 15 si πρ. Bl. 19 dices ΞΨ σχΑΓ disces B

pone me pigris ubi nulla campis
arbor aestiva recreatur aura,
quod latus mundi nebulae malusque
Iuppiter urget,
pone sub curru nimium propinquui
solis, in terra domibus negata:
dulce ridentem Lalagen amabo,
dulce loquentem.

XXIII

Vitas inuleo me similis, Chloe,
quaerenti pavida montibus aviis
matrem non sine vano
aurarum et siluae metu.

nam seu mobilibus veris inhorruit
adventus foliis seu virides rubum
dimovere lacertae,
et corde et gemibus tremit.

atqui non ego te tigris ut aspera
Gaetulusve leo frangere persequor:
tandem desine matrem
tempistica sequi viro.

18 — recreetur umbra *Victorin.* 6, 157, 4
23 11 desine — 12 *q. Stat. Th.* 9, 325

E: A B Q (= a D E M acc. interd. R) acc. interd. λ' **Ψ:** Φ λ' δ π R
18 recreatur aura **E** **Ψ** *Pph. σA* recreetur umbra *Vict.*

23 ad Cloen **E** **σA** † terke (vel lerche). ad Cloen meretricem fugientem se **Ψ** ad Cloen quam ad matrimonium hortatur Q 1 vitas uⁿ svp ²or. (cf. K.-H.), *expositio metr. cod.* γ, *comment.* *Craig. cf. σA Γ:* ad Cloen iam matrum viro scribit. cf. *inscr. inuestio. vitat codl. ceteri, metrici* 5 veris **E** **Ψ** *Pph.* vepris *Gogavius* 6 *incipit* τ *genius*, qui perinet ad Q adventus **E** **Ψ** *Pph.* ad ventum *Muret.*

Quis desiderio sit pudor aut modus
tam cari capit? praecipe lugubris
cantus, Melpomene, cui liquidam pater
vocem cum cithara dedit.

20 ergo Quintilium perpetuus sopor
urget; cui Pudor et Iustitiae soror
incorrupta Fides nudaque Veritas
quando ullum inveniet parem?

multis ille bonis flebilis occidit,
nulli flebilior quam tibi, Vergili.
tu frustra pius, heu, non ita creditum
poseis Quintilium deos.

5 quid? si Threicio blandius Orpheo
auditam moderare arboribus fidem,
num vanae redeat sanguis imagini,
quam virga semel horrida
non lenis precibus fata recludere
nigro compulerit Mercurius gregi?
durum: sed levius fit patientia
quidquid corrigeret nefas.

XXXV

Parcius iunctas quatiant fenestras
iactibus crebris iuvenes protervi
nec tibi sommos adimunt amatque
ianua limen,

24 5—6 urg. *Serv. B.* 5, 20 9—10 *Prisc.* 2, 302, 11 19—20 *Don.*
Ter. Hec. 603

E: A B Q (= a D E M acc. interd. R) acc. interd. λ' **Ψ:** Φ λ' δ π R
24 ad Virgilium Maronem **E** **σA** alloquitur Virgilium Q threnus in Quintilium mortuum. ad Virgilium † amantem **Ψ** 10 Vergili B pr. Φ λ' δ π R¹ *Prisciani unus codex* Virgili cett. 13 quid si] quodsi 5 10 levius] melius *Don.*
25 ad Lidiam **E** **σA** ad Lidiam. de superbia ipsius Q exprobatio in meretricem Lydiam **Ψ** 2 iactibus **E** **Ψ** *Pph. σA Γ* icibus ξ

mutataeque simul togae.
Cressa ne careat pulcra dies nota,
neu promptae modus amphorae
neu morem in Saliū sit requies pedum,

neu multi Damalis meri
Bassum Threicia vincat amyristide,
neu desint epulis rosae
neu vivax apium neu breve līlum.

omnes in Damalīn putris
deponent oculos, nec Damalis novo
divelletur adultero
lascivis hederis ambitiosior.

10

vix una sospes navis ab ignibus
mentemque lymphatam Mareotico
redegit in veros timore
Caesar ab Italia volantem

remis adurgens, accipiter velut
mollis columbas aut leporem citus
venator in campis nivalis
Haemoniae, daret ut catenis

15

20

contaminato cum grege turpium
morbo virorum, quidlibet inpotens
sperare fortunaque dulci
ebria. sed minuit furorem

vix una sospes navis ab ignibus
mentemque lymphatam Mareotico
redegit in veros timore

Caesar ab Italia volantem

remis adurgens, accipiter velut
mollis columbas aut leporem citus
venator in campis nivalis
Haemoniae, daret ut catenis

10

20

Nunc est bibendum, nunc pede libero
pulsanda tellus, nunc Salaribus
ornare pulvīnar deorum
tempus erat dapibus, sodales.

antehac nefas depromere Caeculūm
cellis avitis, dum Capitolio
regina dementis ruinas
funus et imperio parabat

5

16

¹³ Dam. *Prob.* 4, 23, 23 14 amystis *Sacerd.* 6, 480, 16
Prob. 4, 29, 15

Ξ: A B Q (= αγDEM acc. interd. R) acc. interd. Η' Ψ: Φ Η' δπR

11 neu **Ξ** (acc. Η') nec Ψ 12 neu B Η' Q nec Ψ 13 neu

A corr. B Η' Q (acc. R) nec Apr. Ψ 15 neu **Ξ** Ψ nec R nec A 17 Da-
malin Ψ-im **Ξ** (acc. Η') -i. R. p. ras. 18 nec **Ξ** Ψ Pph. nec lemma Pph.
37 ad sodales **Ξ** prophoneticē. 18 ad sodales. Augusti Caesaris
victoriam Alexandrinam describit Ψ victoriam Augusti Q Cleo-
patram Alexandrinorum regnam hostem Augusti demonstrat ηΑ
5 antehac **Ξ** (acc. R) antehanc Ψ

fatale monstrum: quae generosius
perire quaerens nec muliebriter
expavit ensem nec latentis
classe citta reparavit oras,
ausa et iacentem visere regiam
voltu sereno, fortis et asperas
tractare serpentes, ut atrum
corpoē combiberet venenum,
deliberata morte ferocior:
saevis Liburnis scilicet invidens
privata deduci superbo
non humiliis mulier triumpho.

30
37 22 nec — 23 enses *Prisc.* 3, 268, 6

Ξ: A B Q (= αγDEM acc. interd. R) acc. interd. Η' Ψ: Φ Η' δπR

23 ensem] enses *Prisc.* 24 reparavit **Ξ** Ψ Pph ηΑ Γ propora-
vit *Guacrius penetravit Bll.*

XXXVIII

Persicos odi, puer, adparatus,
displacent nexae philyra coronae,
mitte sectari, rosa quo locorum
sera moretur.

5

simplici myrto nihil adlabores
sedulus euro: neque te ministrum
dederet myrtus neque me sub arta
vite bibentem.

CARMINVM

LIBER ALTER

I

Motum ex Metello consule civicum
bellique causas et vitia et modos
ludumque Fortunae gravisque
principum amicitias et arma

5

nondum expiatis unceta eroribus,
periculosa plenum opus aleae,
tractas et incedis per ignis
suppositos cineri doloso.

38 1 Pers. o. *q. Iuv.* 3, 221
1 1 *Serv. A.* 6, 772 5 *uncta* cf. *Sil.* 9, 13 6–10 theatris
Serv. B. 3, 84 7 *incedis* – 8 *Serv. A.* 8, 409

38: ABQ(=αΓDEM acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: FΛ'δπR
38 ad puerum ministrum ΞQ prophonetice. ad puerum pro
simplici apparatu convivii Ψ puerum suum alloquitur ηΑ
Q. Horati Flacci carminum liber primum exploit. incipit liber
secundus Q carminum etc. ΞΨ; cf. K.-H.
1 ad Asinium Polionem. pragmatice tetracolos Ξ loquitur
Asinio Polioni viro consulari qui intermissis tragediis belli civilis
pragmatice tetracolos Q paranetice tetracolos ηΑ

paulum severae musa tragoeiae
desit theatris: mox ubi publicas
res ordinaris, grande munus
Cecropio repetes coturno,

15

insigne maestis praesidium reis
et consulenti, Pollio, curiae,
cui laurus aeternos honores
Delmatico peperit triumpho.

iam nunc minaci murmure cornuum
perstringis auris, iam litui strepunt,
iam fulgor armorum fugacis
terret equos equitumque voltus.

audire magnos iam videor duces,
non indecoro pulvere sordidos
et cuncta terrarum subacta
praeter atrocem animum Catonis.

Iuno et deorum quisquis amicior
Afris multa cesserat inpotens
tellure, victorum nepotes
retbulit inferias Lugurthae.

quis non Latino sanguine pinguior
campus sepulcris impia proelia
testatur auditumque Medis
Hesperiae sonitus ruinae?

qui gurges aut quae flumina lugubris
ignara beli? quod mare Dauniae
non decoloravere cædes?

35

quae caret ora cruento nostro?

15–16 *Serv. B.* 3, 88
Ξ: ABQ(=αΓDEM acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: FΛ'δπR
16 Delmatico Ξ(acc. R) Dalmatico ΨD *Serv.*

huc vina et unguenta et nimium brevis
flores amoena ferre iube rosae,
dum res et aetas et sororum
fila trium patiuntur atra.

cedes coemptis saltibus et domo
villaque flavos quam Tiberis lavit,

15 cedes et exstructis in altum
divitiis potietur heres.

divesne prisco natus ab Inacho
nil interest an pauper et infima

de gente sub divo moreris,
victima nil miserantis Orci:

omnes eodem cogimur, omnium
versatur urna serius oeius

sors exitura et nos in aeternum
exilium impositura cumbae.

IV

Ne sit ancillae tibi amor pudori,

Xanthia Phoebe, prius insolentem
serva Briseis niveo colore

movit Achillem,

15 *Auson. epist. 8, 44 P.* 18 *Eutych. 5, 484, 27* 23 sub
—24 *Serv. A. 12, 139* 24 *Stat. Th. 8, 193*

Ξ: ABQ(=αγDE acc. interd. R) acc. interd. λ'
18 lavit Q Ψ Eutych. lavat ABA cf. ad 2, 5, 16 23 divol dio

AB¹ apr. ηΑ 28 exilium Ξ(acc. R) exitum Ψ cymbae λ'Q[cimbae D](acc. R)

4 def. M ancillam amare erimen non esse Ξ ad Xanthiam
(ia) traiptam. ancillam etc. protreptice tetracolos Ο protreptice
tetracolos ηΑ prophenetice. alloquitur Xanthiam sodalem suum
generi Focuum monens ne deserat concubinam suam Philidem
appetens talen qualis fuit Xanthia Ψ cf. K.-H. 3 briseis
Ξ(acc. λ· R) bresis Ψ

movit Aiacem Telamone natum
Thessalo victore et ademptus Hector
traddit fessis leviora tolli
Pergama Grais.

barbarae postquam cecidere turmae

5 forma captivae dominum Tecmessae,
asit Atrides medio in triumpho
virgine rapta,

movit Aiacem Telamone natum
Thessalo victore et ademptus Hector
traddit fessis leviora tolli
Pergama Grais.

barbarae postquam cecidere turmae

Thessalo victore et ademptus Hector
traddit fessis leviora tolli

10

movit Aiacem Telamone natum
Thessalo victore et ademptus Hector
traddit fessis leviora tolli
Pergama Grais.

nescias an te generum beati
Phyllidis flavae decorarent parentes;

regium certe genus et penatis
maeret iniquos.

crede non illam tibi de scelestis
plebe dilectam neque sic fidelem,

25 sic lucro aversam potuisse nasci
matre pudenda.

bracchia et voltum teretesque suras
integer laudo — fuge suspicari —

cuius octavum trepidavit aetas
claudere lustrum.

V

Nondum subacta ferre iugum valet
cervice, nondum munia comparis
aequare nec tauri ruentis
in venerem tolerare pondus.

4 21–22 laud. Serv. A. 6, 207

Ξ: ABQ(=αγDE acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: Φλ'δπR

6 tecmessae Ξ(acc. R πρ.) tegmessae Ψ 18 dilectam ΞΨβι
delectam Q(acc. R)

delectam Q(acc. R)
18 dilectam ΞΨβι
ad Lalagen virginem Ψ
ad Lalagen virginem Ψ

circa virentis est animus tuae
campos iuvencae, nunc fluvius gravem
solantis aestum, nunc in udo

ludere cum vitulis salicet
purpleo varius colore.

iam te sequetur: currit enim ferox
actas et illi quos tibi Dempserit
adponet annos; iam proterva
fronte petet Lalage maritum,

directive, quantum non Phloe fugax,
non Chloris albo sic umero nitens
ut pura nocturno renidet

Juna mari Cnidiusve Gyges,

quem si puellarum insereres choro,
mire sagacis falleret hospites
discrimen obseurum solutis
crinibus ambiguoque voltu.

VI

Septimi, Gadis aditure mecum et
Cantabrum indoctum iuga ferre nostra et
barbaras Syrtis, ubi Maura semper

aestuat unda:

⁵ s—9 praeag. *Prisc.* 3, 50, 13 14 et illi — 15 appon. *Q. Pers.* 2, 1
22 sag. — 22 obsec. *q. Juv.* 15, 13^y

⁶ 3 ubi — 4 *Serv. A.* 5, 192

E: A B Q = a γ D E acc. interd. R) acc. interd. λ' **Υ**: F λ' δ π R
¹² varius] varios *Manuel y Faria* cf. *Pph.* 13 sequetur
E(acc. λ' R) currat **E** currat **Υ** current **Υ** 14/5 quos — annos
quot — annos vel quod — annus *Btl.* 16 *hinc codex a codicis A.*
consimilis non iam ex Q deductus est petet] petit Q(acc. R) 19 reni-
det] renitet *Acorr. Bvar. a¹ λ' δ π² R* 20 *cnidiusue B δ π R* gni-
dusue (-que λ) cett.

⁶ ad Septinium **E** Q prosphonetice tetracolos add. Q prospho-
netice. *Septimio Ψ* 1 et om. F π

Tibur Argeo positum colono
sit meae sedes utinam senectae,
sit modus lasso maris et viarum
militiaeque.

unde si Parcae prohibent iniquae,
dulce pellitis ovibus Galaesi
flumen et regnata petam Laconi
rura Phalanthro.

ille terrarum mihi praeter omnis
angulus ridet, ubi non Hymetto
mella decedunt viridique certat
baca Venafro,

ver ubi longum tepidasque praebet.
Iuppiter brumas et amicus Aulon
fertili Baccho minimum Falernis
invidet uvis.

ille te mecum locus et beatae
postulant arces: ibi tu calentem
debita sparges lacrima favillam
vatis amici.

VII

O saepe mecum tempus in ultimum
deducte Bruto militiae duce,
quis te redonavit Quiritem

dis patris Italique caelo,

⁵ *Prisc.* 2, 74, 6 13—14 *rid. Serv. B.* 7, 55 17—18 *Iup. umbras*
Serv. auct. G. 2, 149 18 et — 19 *fertilis B. Serv. A.* 3, 553
⁷ 3 *Pompeii.* 5, 176, 33 *qu. t. Qu. Serv. 4, 432, 24 Quir. Diom. I.*
322, 30? *donav. Qu. Cled. (interpol.)* 5, 42, 22

E; A a B Q = γ D E acc. interd. R) acc. interd. λ' **Υ**: F λ' δ π R
¹ reddit M modulus **E** *Y Pph.* *Q A* domus *Perkamp.* cf. *Philol.*
³⁵, 286, 13, 318 18 *brumas* umbras *cod. Serv.* amici (*cf. Stat.*
situ. 2, 2, 4)] amictus *Heinsius* 19 *fertilis F λ' Serv.*
minimum **E** *Y Pph.* *Q A* nimium *Boar. F δ π R.* 22 *ibi] ubi F δ*
²⁴ legitur et *vatis Horati* *Pph.*
⁷ ad Pompeium Varum **E** ad Pomplum Varum. prosphonetice
tetracolos. Q pragmatica. ad Horatium Pomplium commilitonem
Brutianum, quem receptioni in patriam invitat **Υ** prosphonetice
tetracolos *Q A*

Pompeī, meorum prime sodalium,
cum quo morantem saepe diem mero

fregi coronatus nitentis
malobathro Syrio capillos?

tecum Philippos et celerem fugam

sensi relata non bene parvula,
cum fracta virtus et minaces

turpe solum tettigere mento:

sed me per hostis Mercurius celer
denso paventem sustulit aere,

te rursus in bellum resorbens
unda fretis tulit aestuosis.

ergo obligatam redde Iovi dapem

longaque fessum militia latus
depone sub lauru mea nec

parce cadis tibi destinatis.

ergo obligatam redde Iovi dapem

longaque fessum militia latus
depone sub lauru mea nec

parce cadis tibi destinatis.

ergo obligatam redde Iovi dapem

longaque fessum militia latus
depone sub lauru mea nec

parce cadis tibi destinatis.

oblivioso levia Massico
ciboria exple, funde capacibus

unguenta de conchis. quis udo
deproperare apio coronas

curative myrto? quem Venus arbitrum
dicit bibendi? non ego sanius
bacchabor Edonis: recepto

dulce mihi furere est amico.

¹¹ cf. caesa virtus *Prud. persist.* 1, 49 ¹⁷ *Prisc.* 2, 321, 11 ¹⁹ — mea
Serv. B. 2, 54 ²³ quis — ²⁵ myr. *Pph. c.* 2, 11, 18 ²⁵ quem — ²⁶
bib. *Serv. anat. G. 3.* 125 ²⁶ non — ²⁷ Ed. *q̄Lucan. I.* 675

Ξ: A a B Q (= γDEM acc. interd. R) acc. interd. λ' **Ψ**: F X' δ π R

⁵ Pompei R cf. *inscr. B Pph. ad v. 15* Pompi **Ξ**(acc. λ) ΖΓ Pom-
pili **Ψ** ⁷ coronatus **Ξ**(acc. λ R) ⁷ *comptus Ψ* ¹⁴ aere **Ξ**(acc. λ R x²)
ab aere F δ π¹ ^{19—28 om.} B ¹⁹ lauru **Ξ** ^{IV} *Serv. lauro* ⁵ ²⁷ Edonis
R Π¹ ΖΓ *Luc. edonii cett.*

VIII

Villa si iuris tibi peierati
poena, Barine, nocuissest unquam,
dente si nigro fieres vel uno
turpor ungui,

eredrem: sed tu simul obligasti
perfidum votis caput, enitescis
pulchrior multo iuvenumque prodis
publica cura.

expedit: matris cineres opertos
fallere et toto tacitura noctis
signa cum caelo gelidaque divos

morte parentis.
ridet hoc, inquam, Venus ipsa, rident
simplices Nymphae ferus et Cupido
semper ardantis acuens sagittas

cote cruenta.
adde quod pubes tibi crescit omnis,
servitus crescit nova nec priores
impiae tectum dominae relinquunt
saepē minati.

te suis matures metuunt iuvencis,
te senes parci miseraeque nuper
virgines nuptiae, tua ne retardet
aura maritos.

⁸ 1 *Diom. I.*, 524, 4 ²¹ iuv. *frgm. Bob. 7.* 544, 5 ²³ tua
— ²⁴ *Serv. A.* 6, 204

Ξ: A a B Q (= γDEM acc. interd. R) acc. interd. λ' **Ψ**: F X' δ π R

⁸ ad Barinen (vel Varinien) **Ξ** Q prossagorentice. Iullae (vel Iu-
liae) Barinae, in meretrice rapacem ac peruram **Ψ** ¹ peierati
perierati B *Diom. cod. A M* ² barin(a)e B D **Ψ** ΖΑ ΖΓ
aura **Ξ** ⁷ *E M* (i.e. **Ξ** var. Qvar?) *Pph. ΖΑ ΖΓ*
aura **Ξ** ⁷ *E M* (i.e. **Ξ** var. Qvar?) *Serv. cf. I.* 5, 11 retardent ora *Usener*
BT Horatius ed. Klingner [1436]

IX

Non semper imbre nubibus hispidos
manant in agros aut mare Caspium
vexant inaequales procellae
usque nec Armenis in oris,
amice Valgi, stat glacies iners
mensis per omnis aut aquilonibus
querquetia Gargani laborant
et folii viduantur orni:

tu semper urges flebilibus modis
Mysten ademptum nec tibi vespero
surgentे decedunt amores
nec rapidum fugiente solem.
at non ter aeo functus amabilem
ploravit omnis Antiochum senex
amos nec inpubem parentes
Troilon aut Phrygiae sorores
flevere semper. desine mollium
tandem querellarum et potius nova
canternus Augusti tropaea
Caesaris et rigidum Niphaten,

10
15
20

Medumque flumen gentibus additum
victis minores volvere vertices
intraque praescriptum Gelonos
exiguis equitare campis.

⁹ 10 nec — 12 *q. Stat. Th. 6, 277, (239)* 21—22 tollere vertices.
q. Stat. Th. 1, 508 22 min.—vert. *Serv. A. 8, 726*

Ξ: A a B Q (= γ D E M acc. interd. R) acc. interd. Η' **Ψ**: F Λ δ π R
⁹ Valgium consularem amicum suum consolatur **Ξ** sim. Q. sed
add. paraneptice tetracolos; paraneptice consolatio. ad Valgium Rufum
ne diu dolet **Ψ** paraneptice(!) tetracolos *q. A.* 7 querquetia
Ξ(acc. R¹-τ¹) **Ξ**(¹) *q. A* querquetia **Ψ** Q 11 decedunt **Ξ**(acc. Η' R) *q. Stat.*
//cedunt δ¹ cedunt F π D 22 tollere *q. Stat.*

X

Rectius vives, Licini, neque altum
semper urgendo neque, dum procellas
cautus horrescis, nimium premendo
litus iniquum.

auream quisquis mediocritatem
diligit, tutus caret obsoleti
sordibus tecti, caret invidea
sobrius aula.

5
5

saepe ventis agitatur ingens
pinus et celiae graviore easu
decidunt turres feriuntque summos
fulgura montis.

10
15

sperat infestis, metuit secundis
alteram sortem bene praeparatum
pectus: informis hiemes reduceit
Juppiter, idem

submovet; non, si male nunc, et olim
sic erit: quondam cithara tacentem
suscitat Musam neque semper arcum
tendit Apollo.

20
20

rebus angustis animosus atque
fortis adpare, sapienter idem
contrahes vento nimium secundo
turgida vela.

10 9—12 *enarr. Isid. syn. 2, 89 Mi. 83, 865* 11 fer. — 13 *Hier.*
ep. 60, 16 CSEL 55, 329, 5 108, 18 CSEL 54, 570, 1 quest. hebr.
in gen. p. 1, 19 Lagarde Isid. nat. 30, 5 Mi. 83, 1003

Ξ: A a B Q (= γ D E M acc. interd. R) acc. interd. Η' **Ψ**: F Λ δ π R
Ξ: A a B Q (= γ D E M acc. interd. R) acc. interd. Η' **Ψ**: F Λ δ π R

10 Licinium alloquitur, ne semper magna temptet **Ξ** Q ad Li-
ciniū Murenam. optimum esse medium vitæ statum **Ψ** parane-
ptice tetracolos *q. A.* 6 obsoleti (ops-Α αλ' obps-Β) **Ξ**(acc. Η' R) *q. A.* Γ
obsoletis **Ψ** 9 saepius] saevius *Isid?* 18 cithara **Ξ**(acc. Η' R)

XIV

Eheu fugaces, Postume, Postume,
labuntur anni nec pietas moram
rugis et instanti senectae
adferet indomitaeque morti,

non si trecentis quotquot eunt dies,
amice, places inlacrimabilem

Plutona tauris, qui ter amplum
Geryonen Tryphonque tristi

conpescit unda, scilicet omnibus,
quicumque terrae munere vescimur,
enaviganda, sive reges
sive mopes erimus coloni.

frustra cruento Marte carebimus
fractisque rauci fluctibus Hadiae,
frustra per autumnos nocentem
corporibus metitemus austrum:

visendus ater flumine languido
Coctios errans et Danai genus
infame damnatusque longi
Sisyphus Aeolides laboris,

¹⁴ 1-2 anni Diom. I, 445, 27 Hier. in Amos 3, 6 Mi. 25, 1067

heu heu—an. in Ezech. I, 1 Mt. 25, 24c Ο Pers. 2, 2 p. 28 Kurz
1 Diom. I, 524, 18 Serv. 4, 470, 25

Ξ: A a B Q (= TDEM acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: Φ Ν' Ζ Ρ

¹⁴ ad Postumum. de celeritate vitae Ξ Ο prophonetice tetra-
colos add. Ο ode prosphonetice tetracolos Ζ A ad Postumum. de
brevitate vitae Ψ 1 Eheu Ξ Ψ Diom. bis Serv. Hieron. in Amos
Heuhen Hier. in Ezech. Ζ Pers. Heu Diom. p. 445 cod. BM 5 tre-
cenis λ Ζ π 5 tricens Ξ Ψ 31 8 Geryonen] -em A λ' Τ Ε ψ

¹⁴ rauci Q Υ Ζ Α Γ raucis A a B π a r a s.

linquenda tellus et domus et placens
uxor, neque harum quas colis arborum
te praeter invisas cupressos
ulla brevem dominum sequetur.

absumet heres Caecuba dignior

servata centum clavibus et nero
tinguet pavimentum superbo,
pontificum potiore cenis.

XV

Iam pauca aratro iugera regiae
moles relinquent, undique latius
extenta visentur Lucerino
stagna lacu plataniusque caelebs

evinceat ulmos. tum violaria et
myrtus et omnis copia marium
spargent olivetis odorem
fertilibus domino priori,

tum spissa ramis laurea fervidos
excludet ictus. non ita Romuli
praecriptum et intonsi Catonis
auspicis veterumque norma:

privatus illis census erat brevis,
commune magnum; nulla decempedis
metata privatis opacam
porticus excipiebat arcton

²³ nec te pr. — ²⁴ Serv. A. 3, 64

¹⁵ 14 nulla — ¹⁶ Prisc. 2, 218, 10; 2, 387, 8
Ξ: A a B Q (= TDEM acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: Φ Ν' Ζ Ρ
²³ invisas cupressos] -am -um Serv. ²⁷ superbo Ξ Ψ Ζ Ρ Pph.
superbus 5 -am 5 -is Lyngford
¹⁶ antecedenti continuatum in Ξ Ο Ζ Α Ζ Α et apud metricos haec
de praesentis temporis [vel vitae] luxuria dicit Ψ cf. Pph. 9-10 ictus
om. B

XX

Non usitata nec tenui ferar
pinna biformis per liquidum aethera.

vates neque in terris morabor

longius invidiaque maior

nec Stygia cohiebabor unda.

iam iam resident cruribus asperae
pelles et album mutor in alitem
superne nascenturque leves
per digitos umerosque plumae.

iam Daedaleo notior Icaro
visam gementis litora Bosphori

Syrtisque Gaetulas canorus
ales Hyperboreosque campos;

me Colchus et qui dissimulat metum
Marsae cohortis Dacus et ultimi
noscent Geloni, me peritus
discret Hiber Rhodanique potor.

absint inani funere neniae
luctusque turpes et querimoniae;
conpesce clamorem ac sepulcri
mitte supervacuos honores.

²⁰ 3 vat. nec-mor. *Victorin.* 6, 180, ⁷ 8 cf. cohiebabor aquis
Carm. epigr. 1109, 24 20 *Serv. A.* 7, 605

Ξ: AaBQ(=rDEM acc. interd. R) acc. interd. N' **Ψ:** FN'δπR

Ξ: ad Maecenatem ΞQ allegorice tetracolos add. Q parapetic.
sibi, immortalē se futurum carminum beneficio et in cignum conver-
tendum ait Ψ (cf. K.-H.) 3 terris ΞΨQΓ vocant *Btl.* 13 notior
cas (cf. *Bucheler Rh. M.* 37, 238) ΞΨQΓ vocant *Btl.*

AaBγD R' οcior Ψacc. EM)

CARMINVM
LIBER TERTIVS

I

Odi profanum volgus et arceo.

favete linguis: carmina non prius
audita Musarum sacerdos
virginibus puerisque canto.

regum timendorum in proprios greges,
reges in ipsos imperium est Iovis,
clari Giganteo triumpho,
cuncta supercelio moventis.

est ut viro vir latius ordinet
arbusta sulcis, hic generosior
descendat in campum petitor,
moribus hic meliorque fama

contendat, illi turba clientium
sit maior: aqua lege Necessitas
sortitur insignis et imos,
omne capax movet urna nomen.

destrictus ensis cui super impia
cervice pendet, non Siculae dapes
dulcem elaborabunt saporem,
non avium eitharaeque cantus

5 10 15 20

1 2 fav. 1. *Serv. G.* 4, 230 2. 3 *Serv. A.* 5, 71 17-18 pen.
Charis. 1, 269, 15 *Serv. 4.* 419, 32 *Pomp.* 5, 275, 30 *Pph. c.* 1, 9, 5

ΞQΨ (cf. K.-H.)

Ξ: AaBQ(=rDEM acc. interd. R) acc. interd. N' **Ψ:** FN'δπR

1 ad chorum virginum et puerorum Ξ ad choros virginum et
puellarum Q pragmatice, ad indoctos Ψ 17 destrictus Ξ(acc. R) δ
Charis. *Serv. Pph. ad c.* 1, 9, 5 districtus FN'π 18 dependet *Char.*

BT Horatius ed. Klingner [1436]

5

sed iussa coram non sine conseco
surgit marito, seu vocat institor
seu navis Hispanae magister,
dedecorum pretiosus emptor.

non his iuventus orta parentibus
infecit aequor sanguine Punico
Pyrrhumque et ingentem cecidit
Antiocum Hannibalemque dirum,

sed rusticorum mascula militum
proles, SABELLIS docta ligonibus
versare glaebas et severae
matris ad arbitrium recisos

portare fustis, sol ubi montium

mutaret umbras et iuga deneret
bubus fatigatis, amicum
tempus agens abeunte curru.

dammosa quid non immunit dies ?
aetas parentum peior avis tulit
nos nequiores, mox daturos
progeniem vitiorem.

VII

Quid fles, Asterie, quem tibi candidi
primo restituent vere Favonii

Thyna merce beatum,
constantis iuvenem fide

³³ Han. dir. *Quint. inst.* 8, 2, 9 41-44 sol-abeunte nocte
Prisc. 2, 357, 17 48 mox-vit. *Sern.* G, 1, 24
7, 1 *Diom.* I, 525, 6 *Victorin.* 6, 174, 17 4 *Victorin.* 6, 176, 30

Ξ: A.aQ(=γEM acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: Fλ'δπR
30 seu] cum δπ¹R¹(?) 31 Hispaniae E¹R 35 et
Ξ(acc. λ'R) om. Ψ 36 dirum **Ξ**Ψ*Quint.* durum F 43 bubus
Ξ(acc. R¹) bobus E¹X'δ Prisc. 44 curru] nocte Prisc. 47 da-
turos] datura *Sern.*
7 *redit* B ad Asterion **Ξ**Q ad Asterius. consolatur pueram de
coniugis sui desiderio simulque monet, ne alterius specie aut blan-
ditius capiatur Ψ cf. K-H. 1 candidi **Ξ**ΨΑΓ¹ΨΓ*Viet.* candida
Diom.
4 fide π¹?₅ fidei *cell. Vict.*

Gygen? ille Notis actus ad Oriem
post insana Caprae sidera frigidas
noctis non sine multis
insomnis lacrimis agit.

atqui sollicitae nuntius hospitae,
suspirare Chloen et miseram tuis
dicens ignibus uri,
temptat mille vafer modis.

ut Proetum mulier perfida credulum
falsis impulerit criminibus nimis
casto Bellerophontae
maturare necem refert,

narrat paene datum Pelea Tartaro,
Magnessam Hippolyten dum fugit abstiens,
et peccare docentis
fallax historias movet,

frustra: nam scopulis surdior Icaro

voces audit adhuc integer. at tibi
ne vicinus Enipeus

plus iusto placeat cave,

quamvis non alius flectere equum sciens
aeque conspicitur gramine Martio
nec quisquam citus aeque

Tusco denatrat alveo.

prima nocte domum clauder neque in vias
sub cantu querulae despice tibiae

et te saepe vocanti
duram difficilis mane.

30 25

Ξ: A.aBQ(=γEM acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: Fλ'δπR
16 Bellerophon *vel sim.* **Ξ**(acc. λ'R)ψπpr. Bellerophonti *vel sim.*
φδπcorr.γ
Ξ(acc. λ'R) 22 audit (iu-A) **Ξ**(acc. λ'R) om. Ψ 23 nel nec
aBδa.ras.π¹ 26 aque] neque A.aB 30 cantu] cantum δπa.ras. R

VIII

Martiis caelebs quid agam kalendis,
quid velint flores et acerra turis
plena miraris positusque carbo in
caespite vivo,

docte sermones utrinusque linguae:
voveram dulcis epulas et album
Libero caprum prope funeratus
arboris ictu.

hic dies anno redeunte festus
corticem adstrictum pice dimovelbit
amphorae fumum bibere institutae
consule Tullo.

sume, Maecenas, cyathos amici
sospitis centum et vigiles lucernas
perfer in lucem: procul omnis esto
clamor et ira.

mitte civilis super urbe curas:
occidit Daci Cotisonis agmen,
Medus infestus sibi luctuosus
dissidet armis,

servit Hispanae vetus hostis orae
Cantaber sera domitus catena,
iam Scytha laxo meditantur arcu
cedere campis.

8 1 *Serv. A. 8, 638* **4** *Victorin. 6, 176, 10* **5** *Don. Ter.*
Eun. 478 9–11 *amph. Prisc. 3, 188, 20*

Ξ: A a B Q (= γ E M acc. interv. R) acc. interv. N' **Ψ:** F N δ π R
8 ad Maeccatenam **Ξ** Q **Ψ** 3, 4 carbo | In caespite uiuo **Ψ** Q
in om. A a B X' R² 5 sermones R¹ *Donat.* sermonis cett. **Ξ** Q
10 dimovabit **Ξ** Ψ **Ξ** Pph., codd. plerique *Prisc.* dimovabit R *Prisc.*
codd. duo

neglegens, ne qua populus laboret,
parce privatus nimium cavere et
dona praesentis cape laetus horae:
linque severa.

IX

Donec gratus eram tibi,
nec quisquam potior brachia candidae
cervici iuvenis dabat,
Persarum vigui rege beatior.

'donec non alia magis
arsisti neque erat Lydia post Chloen,
multi Lydia nominis
Romana vigui clarior Ilia.'

me nunc Thressa Chloe regit,
duleis docta modos et eitharae sciens,
pro qua non metuum mori,
si parcent animae fata superstiti.

'me torret face mutua
Thurimi Calais filius Ornnyti,
pro quo bis patiar mori,
si parcent puero fata superstiti.'

quid si prisca reddit Venus
diductosque iugo cogit aeneo,
si flava excutitur Chloe
rejectaque platet ianua Lydiiae?

9 9, 10 *Prisc. 3, 300, 16*

Ξ: A a B Q (= γ E M acc. interv. R) acc. interv. N' **Ψ:** F N δ π R
26 et del. *BH.* 27 cape **Ξ** (acc. λ π π corr.) **Ξ** rape F δ R² spe πpr.
lacuna R¹ 28 linque] ac linque A a et | linque ξ
9 ad Lydiam meretricem **Ξ** Q antapodote **Ψ** ad Lydian et
Lydiae ad se add. δ π 5 alia **Ξ** Ψ **Ξ** aliam 1 8 Ilia **Ξ** (acc. λ' R)
illa πla ras. ulia F δ 9 regit **Ξ** (acc. R) *Prisc.* regit **Ψ**
BT Horatius ed. Klingner [1486]

quamquam sidere pulcrior
ille est, tu levior cortice et improbo
iracundior Hadria,
tecum vivere amem, tecum obeam lubens.'

X

Extremum Tanain si biberes, Lyce,
saevo nupta viro, me tamen asperas
porrectum ante foris obicere incolis
plorares Aquilonibus.

audis, quo strepitu ianua, quo nemus
inter pulca satum tecta remugiat
ventis et positas ut glaciet nives
puro numine Iupiter?

ingratam Veneri pone superbiam,
ne currente retro funis eat rota:
non te Penelopen difficillem procis
Tyrrenus genuit parens.

o quamvis neque te munera nec preces
nec tinctus viola pallor amantium
nec vir Peria paetice saucius
curvat, supplicibus tuis

parcas, nec rigida mollior aesculo

nec Mauris animum mitior anguibus:

non hoc semper erit liminis aut aquae

caelestis patiens latus.

10 ¹ *Pph. c. 4, 13, 1 Victori. 6, 174, 18 Serv. 4, 470, 1 14 Serv.*

B. 2, 47

Ξ: A a B Q (= γ E M acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: F λ' δ π R
21 quamquam Ξ (acc. λ' R) quamvis Ψ [pulc(h)ior] clarior lemma
Pph. cf. 3, 1, 42
10 ad Lycean Ξ Q η A ad Licem superbam in amantes Ψ
¹ biberes Ψ Q Vict. biberis Ξ 1 Serv. Pph. ad 4, 13, 1 ⁶ satum
17-21 habent Ξ Ψ Pph. η A Γ, dannaverunt post Buttmannum
18 animum Ξ Ψ Pph. animo Q λ' η A Γ
¹⁸ animum Ξ Ψ Pph. animo Q λ' η A Γ

Meruri — nam te docilis magistro
movit Amphion lapides canendo —
tuque testudo resonare septem
callida nervis,

nec loquax olim neque grata, nunc et
divitum mensis et amica templis:
dic modos, Lyde quibus obstinatas
adpletet auris,

quae velut latis equa trima campis
ludit exultim metuitque tangi
nuptiarum expers et adhuc protervo
cruda marito.

tu potes tigris comitesque silvas
ducere et rivos celeres morari;
cessit immanis tibi blandienti
ianitor aulae;

[Cerberus, quamvis furiale centum
munitant angues caput eius atque
spiritus taeter saniesque manet
ore trilingui;]

quin et Ixion Titiosque voltu
risit invito; stetit urna paulum
sicca, dum grato Danai puellas
carmine mulces.

²⁰ 6*

Ξ: A a B Q (= γ E M acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: F λ' δ π R
11 ad Mercurium Ξ Q prosphonetice. Mercurio Lyraeque Ψ
17-21 habent Ξ Ψ Pph. η A Γ, dannaverunt post Buttmannum
18 multū; cf. Naeke opusc. 1, 74 Henze ad l. 18 eius atque ex-
catque Bl.

audiat Lyde scelus atque notas
virginum poenas et inane Lymphae
dolum fundo pereuntis imo
seraque fata,

quae manent culpas etiam sub Orco:

impiae — nam quid potuere maius? —,
impiae sponsos potuere duro

perdere ferro.

una de multis face nuptiali.

digna perirum fuit in parentem
splendide mendax et in omne virgo

nobilis aevom,

'surge' quae dixit iuveni marito,
'surge, ne longus tibi somnus unde

non times detur; sacerum et scelestas
falle sorores,

quae velut nactae vitulos leaenae
singulos ehen lacerant: ego illis

mollior nec te feriam neque intra
claustra tenebo.

me pater saevis oneret catenis,
quod viro elemens misero pepercii,

me vel extremos Numidarum in agros
classe releget:

i pedes quo te rapiunt et aurae,
dum favet nox et Venus, i secundo

omine et nostri memorem sepulcro
scalpe querelam.

11 38-39 detur *Auson. 151, 18 p. 6 Peiper* 47, 48 *Serv. A. 1,*
39. 6, 1 51 mem. — 52 *frgm. Bob. 5, 555, 19 cf. carm. epigr. 270, 3*

E: A a B Q (= γEM acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: ΦΝδπR

12 suavem vitam non esse sine iucunditate et amore ΞQ pa-
ranetice, ad Neobulens, suavem etc. Ψ 8 [Bellerophon] Bellerop-
honata olim Völmer cf. Heinze ad l., Wackernagel ALL 14, 5, Lind-
say ibid. 15, 144 II et om. A B λ' αρτο Ψ βι alto Ξ; 'attus'
aut sursum aut deorsum spectat

13 ad fontem Blandusiae ΞQ (pros)phonetice tetracolos ΙΑ
proseutice, in fontem Blandusium, qui est in Sabinis Ψ 1 Ban-
dusiae ΞΨΞΙ Blandusiae αγRαras, 1^η *Diom.* Blandusia et codd.
Serv. splendidior ΞΨ *Diom.* *Serv.* candidior *Victor.*

25

XII

Miserarum est neque amori dare ludum neque dulci
mala vino lavare, aut examinari metuentis patruae
verbora linguae.

tibi qualum Cythereae puer ales, tibi telas opero-
saeque Minervae studium aufert, Neobule, Lipa- 5
raei nitor Hebri,

simul unctiones Tiberinis umeros lavit in undis, eques
ipso melior Bellerophonite, neque pugno neque segni
pede victus,

catus idem per apertum fugientis agitato grege cer- 10
vos iaculari et celer arto latitantem fructiceto ex-
cipere aprum.

XIII

O fons Bandusiae, splendidior vitro,
dulci digne mero non sine floribus,

eras donaberis haedo,

cui frons turgesca cornibus

primis et venerem et proelia destinat — 5
frustra, nam gelidos inficit tibi

rubro sanguine rivos

lascivi suboles gregis.

12 1 neque dulci — 2 lav. *Serv. A. 10, 72'*
13 1 *Diom. 1, 525, 20 Serv. 4, 469, 31 Victorin. 6, 174, 18*

E: A a B Q (= γEM acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: ΦΝδπR

12 suavem vitam non esse sine iucunditate et amore ΞQ pa-
ranetice, ad Neobulens, suavem etc. Ψ 8 [Bellerophon] Bellerop-

honata olim Völmer cf. Heinze ad l., Wackernagel ALL 14, 5, Lind-
say ibid. 15, 144 II et om. A B λ' αρτο Ψ βι alto Ξ; 'attus'

aut sursum aut deorsum spectat

13 ad fontem Blandusiae ΞQ (pros)phonetice tetracolos ΙΑ
proseutice, in fontem Blandusium, qui est in Sabinis Ψ 1 Ban-
dusiae ΞΨΞΙ Blandusiae αγRαras, 1^η *Diom.* Blandusia et codd.
Serv. splendidior ΞΨ *Diom.* *Serv.* candidior *Victor.*

te flagrantis atrox hora Caniculae
nescit tangere, tu frigus amabile
fessis vomere tauris

praebes et pecori vago.

fies nobilium tu quoque fontium
me dicente cavis impositam ilicem
saxis, unde loquaces
lymphae desiliunt tuae.

XIV.

Herculis ritu modo dictus, o plebs,
morte venalem petuisse laurum
Caesar Hispana repetit penatis
victor ab ora.

unico gaudens mulier marito
prodeat iustis operata sacris
et soror clari ducis et decorae
suplice vitta

virginum matres iuvenumque nuper
sospitum; vos, o pueri et puellae
iam virum expertae, male nominatis
parcite verbis.

E: A a B Q (= γ E M acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: F N δ π R

11 vomere Σ (acc. λ' R) sub vomere Ψ 16 Lymphae Σ (acc. λ R)

Pph. σ A Γ nymphae vel sim. Ψ
14 ad populum Romanum Σ Q ode tetracolos σ A parantice.
civibus in Augustum victorem ex Hispania redeuentem Ψ 6 sacris
Σ (acc. λ') Ψ var. (povr. r) divis Ψ (F) kur. Pph. σ A Γ 7 clari
Σ (acc. λ') cari Ψ 8 vitta Σ (acc. R) σ A Γ vita λ' dur. π² R¹ tuta
F π² R var.; δ n. l. 11 iam virum expertae Σ Ψ σ A Γ non v. exp.
Bll. iam virum expertes Cunningham Kiesling puellae ac | iam
virum expertae Horkel i. v. expertaeque Bergk iam virum spectate
Buecheler i. v. exspectate Gro iam virum exspectate Völner male
nominatis Σ Ψ et nescio an Pph. σ A Γ male ominatis Q Ω I male
inominatis Bll.

hic dies vere mihi festus atras
exiget curas: ego nec tumultum
nec mori per vim metuam tenente

Caesare terras.

i pete unguentum, puer, et coronas
et cadum Marsi memorem duelli,
Spartacum siqua potuit vagantem
fallere testa.

15

dic et argutae properet Neaerae
murreum nodo cohære crinem:
si per invisum mora ianitorem
fiet — abito.

lenit albescens animos capillus
litium et rixae cupidos protervae:
non ego hoc ferrem calidus iuventa
consule Plancio.

XV

Vxor pauperis Ibyci,
tandem nequitiae fige modum tuae
famosisque laboribus;
maturo propior desine funeri
inter ludere virgines
et stellis nebulam spargere candidis.
non, siquid Phoeno satis,
et te, Chlori, decet: filia rectius

5

10

14 13–14 exigit cur. Prisc. 3, 189, 14 19. 90 σΓ V v s. 1, 4, 93
19. 90 Charts. I, 66, 2 27. 28 Serv. A. 5, 172. 7, 435
15. 2 Victoria. 6, 175, 1

E: A a B Q (= γ E M acc. interd. R) acc. interd. λ' Ψ: F N δ π R

14 exigit B exigit π Pric. eximet A a Q F N δ R (2); nescio an Σ var.
Ψ var. 19 vagantem Σ Ψ σ A Γ σ Γ V v ad. s. 1, 4, 93 vagacem Char.
15 ad Chloridem Σ Q prosagoreutice dicolos σ A mentice. ad
Chloridem Ψ 2 fige Σ Ψ Σ Ψ pone Q (acc. R) sine Vict. 8 Chlori
vel sim. Ψ Chlore (-re) Ψ (acc. R) σ Γ

XXX

Exegi monumentum aere perennius
regalique situ pyramidum altius,
quod non imber edax, non aquilo impotens

possit diruere aut innumerabilis

annorum series et fuga temporum.

non omnis moriar multaque pars mei
vitabit Libitinam: usque ego postera

crescam laude recens, dum Capitolium

scandet eum tacita virgine pontifex:

dicar, qua violens obstrepit Aufidus
et qua pauper aquae Daunus agrestium

regnavit populorum, ex humili potens

princeps Aeolium carmen ad Italos
deduxisse modos. sume superbiam

quaesitam meritis et mihi Delphica
lauro cinge volens, Melpomene, comam.

30 *1 Hier. ep. 108, 33 CSEL 55, 350, 10* **11–12** *pop. Serv. A.
11, 126 agr. – pop. Serv. A. 11, 280*

Ξ: A a B C Q (= γ acc. interd. R) acc. interd. λ' **Ψ:** F N δ π R
30 ad Melpomenem musam Ξ Q pragmatice monocolos σ. A
apotelestice. dicit se scriptis semper victurum Ψ' (*cf. K.-H.*)
vitarib[il] vitavit A a B **12** regnavit Ξ Ψ βι Pph. σ. Γ Serv. bis
regnator δ π R² τούρ.

Q. Horatii Flacei carminum liber III explicit, incipit lib. IV Ξ Q
carmnum *etc.*, incip. IV Ψ de catalogo generum (velut erotice et
monocolos) in subscr. A λ' inculcato *cf. K.-H.*

CARMINVM
LIBER QVARTVS

I

Intermissa, Venus, diu

rursus bella moves? parce precor, precor.
non sum qualis eram bonae
sub regno Cinarae. desine, dulcium

mater saeva Cupidinum,
circa lustra decem flectere mollibus
iam durum imperiis; abi,

quo blandaे iuvenum te revocant preces.
tempestivius in domum
Pauli purpureis ales oloribus

comissabere Maximi,
si torrere iecur quaeris idoneum.

namque et nobilis et decens
et pro sollicitis non tacitus reis

et centrum puer artium
late signa feret militiae tuae,

et quandoque potentior
larsi muneribus riserit aenuli,

Albanos prope te lacus
ponet marmoream sub trabe citrea.

20

15

1 10 *pur. – ol. Serv. A. 1, 591*

Ξ: A a B C Q (= γ acc. interd. R) acc. interd. λ' δ π R
1 allegorios se affirmat ex intermisso scribi (*leg. scribere*) car-
mina, ad Venetum, entice erotice dicilos Ξ Q ad Fabium Maximum Ψ
⁹ domum Ψ domo Ξ (acc. λ') σ. A Γ ad II (comissabere) deleat alpere
convivando) II comis(s)abere (comm. R²) vel sim. Ξ (acc. λ' R)
commessabere commissaberis R² commitbare Ψ, 1 n. l. 18 largi Ξ
largis Ψ 20 etrea vel sim. Ξ π την. Σι σ. A Γ ciprea vel. sim. Ψ

doctor argutae fidicen Thaliae,
Phoebe, qui Xantho lavis amne crinis,
Dauniae defende decus Camenae,
levis Agyieu.

spiritum Phoebus mihi, Phoebus artem
earminis nomenque dedit poetae:
virginum primiae puerique claris
patribus orti,

Deliae tutela deae, fugacis
lynca et cervos cohibentis areu,
Lesbiu servate pedem meique
pollicis ictum,

rite Latona puerum canentes,
rite crescentem face Noctilucam,
prosperam frugum celeremque pronos
volvere mensis.

nupta iam dices 'ego dis amicum,
saeculo festas referente luces,
reddidi carmen docilis modorum
vatis Horati.'

VII

Difflugere nives, redeunt iam gramina campis
arboribusque comae;
mutat terra vices, et desorescentia ripas
flumina praeterunt.

²⁶ lavit—crines. Serv. A. 10, 727 ⁴⁴ vatis Horati memorem
sepulchro scalpe querellan Gramm. 5, 555, 18 qf. c. 3, 11, 51

Ξ: A a B C Q (= γ acc. interd. R) acc. interd. N' **Ψ:** F N δ π R
²⁵ argutae] angula)e δvar. π¹²var. ⁵ ²⁸ levis Ξ Ψ Ζ Α Γ V laetus Β I
Agyieu vel sim. A B C π Pph. Ζ Α V A V Agyieu (agi-) A Q F V δ ncorr. R
³⁸ noctilucam B λ' Fvar. πvar. R² Ζ Α V noctiluce A a C γ R¹ π p. ras.
⁷ ad Manium Torquatum. de mortalitate. refert enim omnia
mutari momento temporis. paraenitice tetracolos(?) Ξ Q dicilos. ad
Torquatum Ζ A ad Manium Torquatum. verni temporis <dey>-
scriptio **Ψ**

Gratia cum Nymphis geminisque sororibus audet ⁵
ducere nuda choros.
immortalia ne spes, monet annus et alnum
quaer rapit hora diem.

frigora mitescunt Zephyris, ver proterit aestas,
interitura, simul pomifer autumnus fruges effuderit, et mox
bruma recurrit iners.

damma tamen celeres reparant caelestia lunae:
nos ubi decidimus
quo pius Aeneas, quo dives Tullus et Ancus,
pulvis et umbra sumus.

qui scit an adiciant hodiernae crastina summae
tempora di superi?
cuncta manus avidas fugient heredis, amico
quae dederis animo.

cum semel occideris et de te splendida Minos
fecerit arbitria,
non, Torquate, genus, non te facundia, non te
restituet pietas,

infernis neque enim tenebris Diana pudicum
liberat Hippolytum
nec Lethaea valet Theseus abrumpere caro
vincula Pirithoo.

25

⁷ ¹⁴ Serv. A. 1, 714 ¹⁶ Auson. 234, 2, p. 78 P. ²⁵ neq.
—²⁶ om. teneb. Serv. A. 6, 617

Ξ: A a B C Q (= γ acc. interd. R) acc. interd. N' **Ψ:** F N δ π R
¹⁵ plus Ξ (acc. λ' R) pater δ π Β Tullus dives vel sim. Ξ (acc. λ' R)
dives Tullus vel sim. **Ψ** ¹⁷ quis scit Ξ Ψ Pph. (?) qui scit δ
qui scis BC summae Ξ Ψ (F N' R) vitae δ π R² Β ¹⁹ heredis Ξ Ψ Ζ Α V
herebis (-bit φ) F δ ²¹ deficit C ²⁸ Pirithoo Ζ Α V ncorr. u R
Pirithoo A a B λ δ π p.

mutatus, Ligurine, in faciem verterit hispidam,
dices 'heu', quotiens te speculo videris alterum,
'quae mens est hodie, cur eadem non puer fuit,
vel cur his animis incolumes non redeunt genae?'

XI

Est mili nonum superantis annum
plenus Albani cadus, est in horto,
Phylli, nectendis apium coronis,
est hederae vis

multa, qua crinis religata fulges;
ridet argento domus, ara castis
vincita verbenis avet immolato
sparger agno;

cuncta festinat manus, hue et illue
cursitant mixtae pueris puellae,
sordidum flammariae trepidant rotantes
vertice fumum.

ut tamen noris, quibus advoceris
gaudiis, Idus tibi sunt agendae,
qui dies mensem Veneris marinac
findit Apriliem,

iure sollemnis mihi sanctiorque
paene natali proprio, quod ex hac
luce Maceenas meus affluentis
ordinat annos.

Iam veris comites, quae mare temperant,
impellunt animae linteas Thraciae,
iam nec prata rigent nec fluvii strepunt
hiberna nive turgidi.

nidum ponit Ityn flebiliter gemens
infelix avis et Cecropiae domus
aeternum opprobrium, quod male barbaras
regum est ultra libidines.

XII

Telephum, quem tu petis, occupavit
non tuae sortis iuvenem puella
dives et lasciva temetque grata
compede vincitum.

terret ambustus Phaethon avaras
spes et exemplum grave praebet ales
Pegasus terrenum equitem gravatus

Bellerophontem,

semper ut te digna sequare et ultra
quam licet sperare nefas puttando
disparem vites. age iam, meorum
finis amorum

— non enim posthac alia calebo
femina —, condisce modos, amanda
voce quos reddas: minuentur atrae
carmine curae.

Telephum, quem tu petis, occupavit
non tuae sortis iuvenem puella
dives et lasciva temetque grata
compede vincitum.

terret ambustus Phaethon avaras
spes et exemplum grave praebet ales
Pegasus terrenum equitem gravatus

Bellerophontem,

semper ut te digna sequare et ultra
quam licet sperare nefas puttando
disparem vites. age iam, meorum
finis amorum

— non enim posthac alia calebo
femina —, condisce modos, amanda
voce quos reddas: minuentur atrae
carmine curae.

Ξ: A a B Q (= γ acc. interv. R adiuv. hic illic δ) acc. interv. λ'
Ψ: F λ' δ π R

⁵ Ligurine *Torrentias* Ligurium *codi*. in faciem verterit Ξ(αcc. λ' R)
v. in f. **Ψ** ⁶ speculo Ψγ in speculo A a B λ'

11 ad Phylliden. de die natali sui simuli et Maceenatis, qui erat
idibus Aprilibus, erotice tetracolos ΞQ tetracolos σA ad Phil-
lidam. de die natali Maceenatis Ψ ⁷ avet Ξ(αcc. λ' δ) R² π² habet
Ψ(F δ¹ λ' π¹ R¹) 11 – 12, 21 om. R

11 ²⁴ et compedem singularis numeri dixit cum sit plurals
Cled. 5, 42, 23

12 ² Serv. A. I. 57. 8, 403 4 hib. n. candidi *Victorin.* 6, 177, 5
Ξ: A a B Q (= γ adiuv. hic illic δ) acc. interv. λ' **Ψ:** F λ' δ π

²⁴ vinculum Ψ(F δ π τρ. u) victim A a B λ' τρ.
12 veris descriptio. [est] ad Virgilium. quod tempus morta-
libus est gratissimum. pararetice tetracolos ΞQ tetracolos σA
ad Virgilium. quandam unguentarium Ψ ⁴ turgidi Ξ Ψ Pph.
candidi *Victor.* ⁵ Itys vel sim. Flp. ras. πp. ras. u¹

Miserarum est	c. 3, 12	Quae virtus et quanta	s. 2, 2
Mollis inertia cur	epo. 14	Qualem ministruum	c. 4, 4
Montium custos	c. 3, 22	Quamvis Scæva statis	epi. 1, 17
Motum ex Metello	c. 2, 1	Quando repostum	epo. 9
Musis amicus	c. 1, 26	Quantum distet	c. 3, 19
Natis in usum laetitiae	c. 1, 27	Quem tu, Melpomene	c. 4, 3
Ne forte credas	c. 4, 9	Quid tibi visa Chios	epi. 1, 11
Nempe incomposito	s. 1, 10	Quid bellitoosus Cantaber	c. 2, 11
Ne perconceris	epi. 1, 16	Quid dedicatum poscit	c. 1, 31
Ne sit ancillæ	c. 2, 4	Quinque dies tibi	c. 3, 7
Non quia Maeccenas	s. 1, 6	Quis immerentes hospites	epo. 6
Non semper imbræ	c. 2, 9	Quis multa gracilis	c. 1, 24
Non vides, quanto	c. 3, 20	Quo me, Bacche	c. 3, 25
Non usitata	c. 2, 20	Quo, quo scelesti ruitis	epo. 7
Nox erat et caelo	epo. 15	Rectius vives, Licini	c. 2, 10
Nullam Vare, sacra	c. 1, 18	Rogare longo	epo. 8
Nunc est bibendum	c. 1, 37	Scriberis Vario	c. 1, 6
O crudelis adhuc.	c. 4, 10	Septimi, Gades aditure	
O diva, gratum	c. 1, 35	mecum	c. 2, 6
O fons Bandistæ	c. 3, 13	Septimus, Claudi	c. 1, 9
Olim trunæus eram	s. 1, 8	Si bene te novi	epi. 1, 18
O matre pulcra	c. 1, 16	Si de diva potens	c. 1, 3
Omnibus hoc vitium est	s. 1, 3	Si potes Archiacis	epi. 1, 5
O nata mecum	c. 3, 21	Sic raro scribis	s. 2, 3
O navis, referent.	c. 1, 14	Solvitur acris hiens	c. 1, 4
O saepe necuum	c. 2, 7	Sunt qubus in saturæ	s. 2, 1
O Venus, regina	c. 1, 30	Te mariæ et terræ	c. 1, 28
Odi profanum volgus	c. 3, 1	Troiani belli scriptorem	epi. 1, 2
Otium divos	c. 2, 16	Tu ne quæsteris	c. 1, 11
Parcius imictas	c. 1, 25	Tyrrhena regum	c. 3, 29
Parcus deorum	c. 1, 34	Ulla si iuris	c. 2, 8
Parentis olim	epo. 3	Unde et quo Catins	s. 2, 4
Pastor cum traheret.	c. 1, 15	Urbis amatorem	epi. 1, 10
Persicos odi, puer	c. 1, 38	Ut Nasidieni	s. 2, 8
Petti, nihil me.	epo. 11	Ut proficeantem	epi. 1, 13
Phœbe silvarumque potens c. s.		Uxor pauperis Ibyri	c. 3, 15
Phœbus volenter	c. 4, 15		
Pindarum quisquis	c. 4, 2		
Poseïnur, si quid	c. 1, 32	Velox amoenum	c. 1, 17
Prima diete mihi	epi. 1, 1	Vorturnum Ianunque	epi. 1, 20
Prisco si creditis	epi. 1, 19	Vides, ut alta	c. 1, 9
Proscripti Regis Rupili	s. 1, 7	Vile potabilis	c. 1, 20
Quæ cura patrum	c. 4, 14	Vilice silvarum	epi. 1, 14
Quæ sit hems Veliae epi. 1, 15		Vitis inuleo	c. 1, 23
		Vixi pullis nuper	c. 3, 26

RERUM METRICARUM PROSODIACARUM
GRAMMATICARUM

CONSPPECTUS VOLLMERIANI

DACTYLI

1. hexameter heroicus - $\overline{\text{u}}\text{u}$ - $\overline{\text{u}}\text{u}$ - $\overline{\text{u}}\text{u}$ - $\overline{\text{u}}\text{u}$ - $\overline{\text{u}}\text{u}$ -

in lyricis fere caret synaloephis præter: c. 1, 7, 5 unum opus, 7 præponere olivam, 27 duce et; c. 1, 28, 19 serum ac; epo. 15, 5 atque hedera procula adstringitur, 9 que agitaret, 17 que es, 19 pecore et; c. 1, 7, 13 Anio ac in epistulis et sermonibus ut quæ sermonem affectent pedestrem synaloepha creherrima vers. spodiæ: c. 1, 28, 21 Orionis; epo. 13, 9 Cyllenea; epo. 16, 29 Appenninus; epo. 16, 17 Phœacorum; a. p. 467 occidenti

monosyllaba in fine versus subiuncta monosyllabis: cereberrima in saturis epistolisque, haec in lyricis: c. 1, 28, 31 fors et; c. 4, 7, 11 et mox, 23 non te subiuncta bisyllabis vel longioribus: c. 1, 28, 15 manet nox; epo. 13, 23 magis quem; epo. 15, 17 meo nunc; epo. 16, 15 melior pars; s. 1, 48 accipias quam, 56 eo fit, 62 habeas sis, 81 habes qui, 92 hæreas plus, 94 facias quod; s. 1, 2, 8 -inguvie rem, 77 paeniteat te et passim in s. et ep. tmesis in fine versus: v. p. 329 hypermetri: s. 1, 4, 96 amico | que; s. 1, 6, 102 peregre | <ve> v. systemata IX. X. epo. III. IV. V. VI.

2. tetrametrum plenum (Alenanicum) - $\overline{\text{u}}\text{u}$ - $\overline{\text{u}}\text{u}$ - || $\overline{\text{u}}\text{u}$ - $\overline{\text{u}}\text{u}$ - pars prior versus Archilochei (26).3. tetrametrum catalectum (Archilochium) - $\overline{\text{u}}\text{u}$ - $\overline{\text{u}}\text{u}$ - $\overline{\text{u}}\text{u}$ - spondeus in tertio pede: c. 1, 28, 2 Archylia. v. sistema IX. epo. III.4. dimetrum hypercatalectum (hemiepes) - uu - uu - v. versus 24 et 25. et sistema X. dactyli puri, ideo epo. 13, 2 siliæ. v. et versum 22 et 23. 5. dimetrum catalectum (Adonius versus) - uu - u v. sistema VI. BT Horatius ed. Klingner [1436]

Iambi

TROCHAEI

6. senarius purus $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$ || $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$
 cf. Catulli c. 4, 29, praeterea Catalept. 6, 10, 12 Priap. 2, eae-
 sura hepthemimeres epo. 16, 4 (nota nomen proprium!)

v. epo. syst. VI.

7. trimetrum $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$ || $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$

epo. 17 korā criov̄, ceterum in distichis (epo. syst. I, II)

caesura hepthemimeres: epo. 1, 15; 2, 19, 53; 4, 3; 5, 3, 21, 33.

solutae arses:

37, 45; 6, 5; 7, 10, 3, 17, 11, 5; 17, 19, 38, 60

prima: epo. 2, 33, 67; 5, 15, 85, 91; 10, 19, 11, 27; 17, 6,

12, 78

altera: epo. 1, 27; 2, 35, 67, 61; 3, 17; 5, 15; (9, 17); 10, 7;

17, 42; 63, 74

tertia: epo. 2, 23, 39; 5, 25, 49; 7, 1; 17, 12, 65

quarta: epo. 17, 12, 74

vocabula sunt trisyllaba in prima acuta praeter: ubi epo. 2, 67;

5, 91; módo 2, 23; Candia 5, 15; 17, 6; repóstum 9, 1;

Ioniū 10, 19; alitibus 17, 12; dñpere 17, 78; hómiedam

17, 12; inimicis 17, 74; de lege Porsoniana neglecta v. Leo,

Horatius et Archilochus 1900 p. 17

aucta e theses (anapaestī):

pedis primi: pavidum epo. 2, 35; pos(i)tos 2, 65

pedis quinti: laqueo epo. 2, 35; inferius 5, 79; muliereculam

mono syllabon in fine versus:

et heu epo. 11, 21; neque est 17, 25; in hoc 17, 63

8. trimetrum catalecticum $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$ || $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$

v. systemata XI et XII.

9. dimetrum hypercatalecticum (versus Alcaieus eneasyllabus)

prima syllaba brevis: c. 1, 16, 19; 17, 7; 29, 7; 35, 15; 37, 15;

2, 3; 3, 17, 3; 20, 11; 3, 3, 71; 29, 11

v. systema VIII.

10. dimetrum (Archilochium) $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$ || $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$

v. versum 24 et 25, et epodos I, V.

diambus in fine sat creber:

epo. 1, 32 paravero, 2, 30 que comparat, 34 edacibus dolos, 42 uxor Apuli, 46 siacet ubera, 50 rhombus aut scari, 54 Ioni-
 cus, 3, 6 viperinus his crux, 12 Iasonem, 14 fugit alite,
 18 aestuosis; 5, 56 sōpore languidas, 70 oblivious pelicū,
 5, 100 Esquilinae alites; 7, 20 nepotibus crux; 13, 18 ae-
 gromiae; 14, 4 fauce traxerim, 10 Anacreonta Teium, 15, 2
 minora sidera

arsis soluta:

prima: epo. 3, 8 Candia, item: 5, 48; 15, 24 ἔγο

secunda: epo. 2, 62 própertis.

11. dimetrum catalecticum (Euripidium) $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$
 solo in systemate XII. trochaei pari.

12. tripodia (ithyphallicus) $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$
 solo in versu Archilochio 28, ultima syllaba ubique longa.

IONICI

MIXTA ET COMPOSITA

13. decametrum a minore

quinques non amplius iōniū non finunt vocabula (non nu-
 meravi operosae | que; praeterea nota: ex|animari, ex|cipere,
 Bellerophontes)

v. systema XIII.

TROCHAEI

IONICI

14. Phereceteus $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$

v. systema III. nulla synaloepha.

15. Aristophaneis $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$

v. systema VII.

16. hendecasyllabi Alcaiei (19) et versus Asclepiadeorum (22, 23).

paris posterior $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$

17. Glyconeu $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$

v. systemata II. III. IV. basis trochaica c. 1, 15, 36 ignis Ili-

acos domos (quod nonnulli damnaverunt)

18. versus Alcaieus decaesyllabus $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$

v. systema VIII.

19. versus Alcaieus hendecasyllabus $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$ || $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$

cf. 16. caesura neglecta: (1, 16, 21, v. s. v. 'tmesis') (1, 37, 5)

1, 37, 14 (2, 12, 25) 4, 14, 17; initia quadrasyllaba sequente

monosyllabo: 2, 17, 6; 3, 21, 10, 4, 4, 69

syllaba prima longa praeter: c. 1, 9, 2, 27, 17, 22; 31, 9, 17;

35, 37, 38; 37, 22; 2, 1, 6; 7, 22; 9, 5; 19, 22; 8, 1, 2, 26;

3, 34; 4, 78; 5, 22; 6, 10 (inauspiciatos; non auspicatos

γ' (acc. q))

v. systema VIII.

20. versus Sapphicus hendecasyllabus (minor)

sic: c. 1, 10, 1. (6) (18); 12, 1; 25, 11; 30, 1; 2, 6, 11 et fere

quadragintē in Carmnum libro quarto et carmine saeculari

v. systema VI.

21. versus Sapphicus (maior) $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$ || $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$

v. systema VII.

22. versus Asclepiadeus $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$ || $\text{U} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U}$

basis apud Horatium ubique spondacea

v. systemata I. II. III. IV.

23. versus Asclepiadeus (maior) - - u u - || - u u - || - u u - u u
deductus ex 22 interiecto choriambo
basis ut in 22.

v. sistema V.

24. versus elegiambus - u u - u u u || u - u - u - u u
compositus ex 4 et 10.
in caesura syllaba brevis: epo. 11, 6. 10. 26; hiatus: 14. 24.

v. sistema epo. II.

25. versus (iambelegus) u - u - u - u u || - u u - u u -
compositus ex 10 et 4.
in caesura syllaba brevis: epo. 13, 8. 10

v. sistema epo. IV.

26. versus Archilochius - w - w - | w - u u || - u - u -
compositus ex 2 et 12, inter quas partes non hiatur.
v. sistema XI.

SYSTEMATA CARMINUM

I (Asclepiadeum primum)

- - - u u - || - u u - u u

versus Asclepiadeus (22) καὶ τὸν οὐκούνην

c. 1, 1; 3, 30; 4, 8.

II (Asclepiadeum alterum)

- - - u u - || - u u - u u

- - - u u - || - u u - u u

- - - u u - || - u u - u u

tres Asclepiadios (22) except Glyconeus (17)

c. 1, 6. 15. 24. 38; 2, 12; 3, 10. 16; 4, 5. 12.

III (Asclepiadeum tertium)

- - - u u - || - u u - u u

- - - u u - || - u u - u u

duos Asclepiadeos (22) secundum Pherecrateus (14) et Glyco-

neus (17), hi synaphia juncti praeter: 1, 23, 3, 7

c. 1, 5. 14. 21. 23; 3, 7. 13; 4, 13.

IV (Asclepiadeum quartum)

- - - u u - u u

- - - u u - u u

- - - u u - u u

- - - u u - u u

Glyconeum (17) bis sequitur Asclepiadeus (22)

c. 1, 3. 13. 19. 36; 3, 9. 15. 19. 24. 25. 28; 4, 1. 3
disticha non iunguntur synaphia tamen ausus est poeta syn-

aloephen: 4, 1, 35 decoro | inter.

V (Asclepiadeum quintum)

- - - u u - || - u u - u u

- - - u u - || - u u - u u

versus Asclepiadeus maior (23) καὶ τὸν οὐκούνην

c. 1, 11. 18; 4, 10.

VI (Sapphicium)

- v - - - || u u - u - u

- u - - - || u u - u - u

tres versus Sapphicos (20) sequitur Adonius (5)
synaphiam fere affectavit poeta: non hiatur ante Adonium
nisi in -m: 1, 2, 47; 1, 22, 15; in longam syllabam: 1, 12, 7.
31; inter Sapphicos semper in longam syllabam: 1, 2, 6. 41;
12, 6. 25; 25, 18; 30, 6; 2, 2, 6; 4, 6; 3, 11, 29, 50; nusquam
in quarto libro neque in carmine saeculari synaloepha iun-
guntur Sapphici: 2, 2, 18; 2, 16, 34; 3, 27, 10 imminentium
Σ(οκ. 4); 4, 2, 22; synaloepha ante Adonium: 4, 2, 23; c.
saec. 47; idem vocabulum pergit in Adonium: 1, 2, 19 u-xoriuss;
1, 25, 11 inter-lunia; 2, 16, 7 veniale; 3, 27, 59; cf. 2, 16, 33
inter primum et secundum Sapphici: circum-migunt nota
etiam praep. in fine tertii Sapphici: 3, 8, 3; 4, 6, 11
c. 1, 2. 10. 12. 20. 22. 25. 30. 32. 38; 2, 2. 4, 6. 8. 10. 16;
3, 8. 11. 14. 18. 20. 22. 27; 4, 2. 6. 11. c. saec.

VII (Sapphicium manus)

- u - - - | u u - || - u u - u -

- u u - u - || - u u - u u

Aristophanum (15) sequitur Sapphicus maior q. d. (21).
hiatus solum post v. 1, 8, 3

c. 1, 8.

VIII (Alcaicum)

u - u - - - || - u u - u u

u - u - - - || - u u - u u

duos Alcaicos hendecasyllabos (19) sequitur eneasyllabus (9),
claudit decaesyllabus (18).

nota: 3, 4, 41 consijnum; 3, 6, 6 principijum
synaphiae non operam dedit poeta, tamen inter tertium et
quartum versum admisit synaloepham: 2, 3, 27; 3, 29, 35;

[cf. 3, 26, 7 coni. Bentlej] neque creber hiatus (1, 9, 7 ante
exclamationem; 1, 9, 14; 17, 6. 13, 25; 31, 5; 35, 9, 38;
37, 11; 2, 9, 3; 13, 7. 11, 21, 26; 14, 3; 19, 31; 3, 2, 17; 5,
10, 11, 46; 4, 15, 10)

c. 1, 9. 16. 17. 26. 27. 29. 31. 34. 35. 37; 2, 1, 3. 5. 7. 9. 11.
13, 14. 15. 17. 19. 20; 3, 1-6. 17. 21. 23. 26. 29. 4, 4. 9.
14. 15.

IX (Archilochium primum)

- $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$

hexameter (1) cum tetrametro dactylico catalepto (3).
 hiatus post hexametrum: 1, 7, 25, 29; 1, 28, 17, 23
 c. 1, 7; 1, 28; cf. epo. 12.

X (Archilochium alterum)

- $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$

hexametrum 1. bis sequitur hemiepes 4.
 disticha synhaphia iuncta
 c. 4, 7.

XI (Archilochium tertium)

- $\bar{U}U - \bar{U}U - | \bar{U}U - \bar{U}U | - \bar{U}U - \bar{U}U -$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - | \bar{U}U - \bar{U}U | - \bar{U}U - \bar{U}U -$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - | \bar{U}U - \bar{U}U | - \bar{U}U - \bar{U}U -$

Archilochius (26) et trimetrum iambicum catalecticum (8).
 trimetri syllaba prima longa praeter: 1, 4, 2
 strophae synhaphia iunctae; hiatus in longa: 1, 4, 9
 c. 1, 4.

XII (Hipponacteum)

- $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$

dimetrum trochaicum catalecticum (11) cum trimetro iambico
 catalecto (8).
 in trimetro soluta arsis secunda: 2, 18, 34 pueris
 trimetra prima syllaba brevis praeter: 2, 18, 6 et 34
 disticha non iuncta synhaphia; hiatus post dimetrum: 2, 18, 5
 c. 2, 18.

XIII ionicum

quattuor decametra (13) synhaphia continua
 c. 3, 12.

EPODI

I
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$

trimetrum iambicum (7) cum dimetro (10).
 synhaphia nulla
 epo. 1–10.

II

- $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$

trimetrum iambicum (7) cum elegiambo (24).
 epo. 11.

III

- $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$

hexameter (1) cum tetrametro dactylico catalepto (3).
 disticha synhaphia iuncta
 epo. 12.

IV

- $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$

hexametrum 1. bis sequitur iambelegus (25).
 epo. 13.

V

- $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$

hexametrum (1) sequitur dimetrum iambicum (10).
 epo 14. 15.

VI

- $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$

hexametrum (1) sequitur senarius purus (6).
 epo. 16.

VII

- $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$
 - $\bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}U - \bar{U}$

trimetra iambica (7) κατὰ τρίχον
 epo. 17.